Proceedings

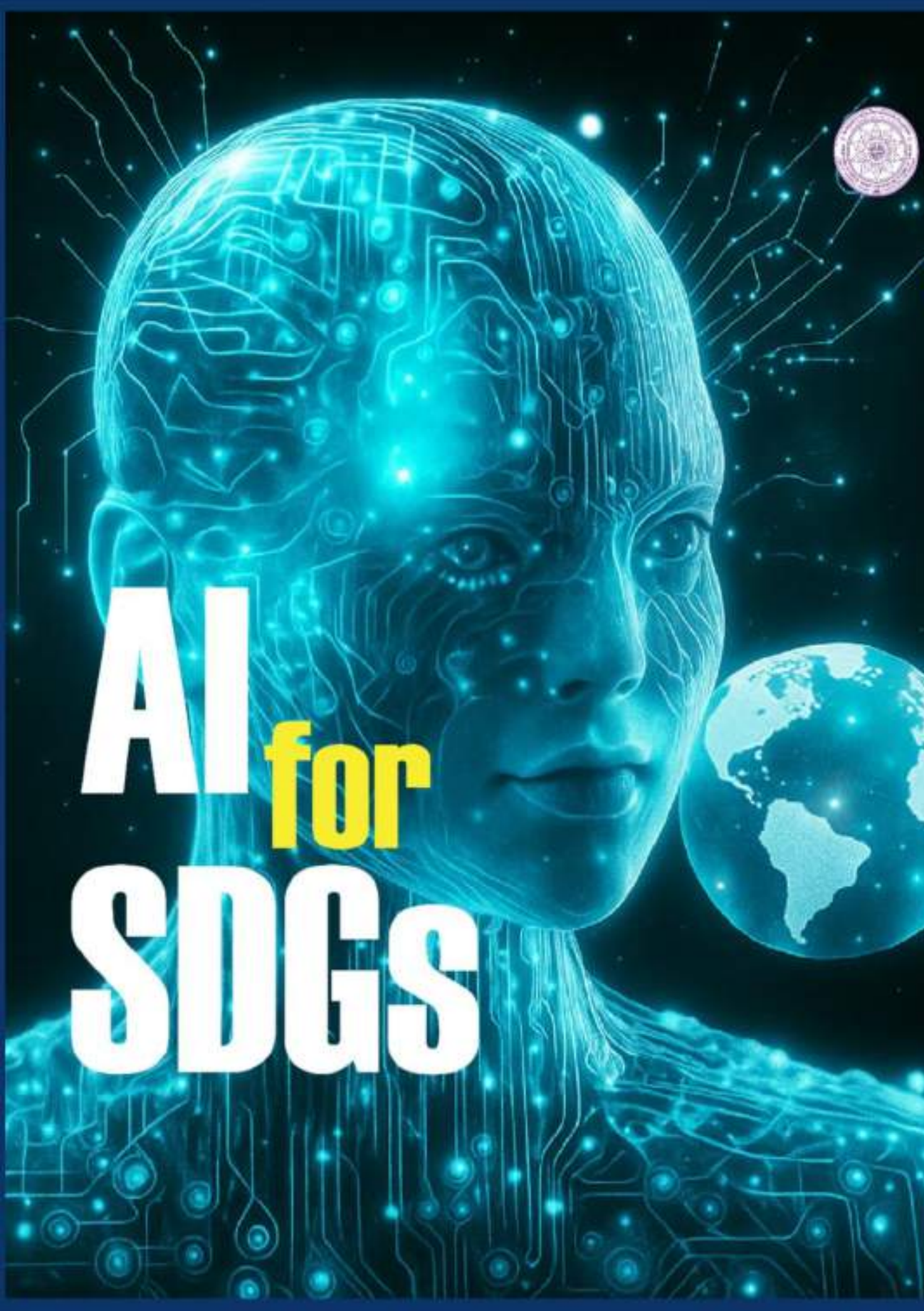

VOLUME V : Humanities and Social Sciences

The 15th Benjamit Vichakarn National and International Conference on "AI : A Driving Force for Sustainable Development Goals"

ชื่อบทความ	ผู้เขียน	หน้า
อิทธิพลของทัศนคติ การใส่ใจสุขภาพ สิ่งแวดล้อม และการรับรู้คุณค่าคุณภาพต่อความตั้งใจซื้อผลิตภัณฑ์ออร์แกนิคของลูกค้าในกรุงเทพมหานคร	ณัฐชยา บุรโกเสส รักษิณา สุวียะ ฉันทรุจี เสนาไทย สิริมา มะนาวหวาน ฐาปานีย์ ศรีสิสาร ทัศนา หงษ์มา	269-278
อิทธิพลการยอมรับเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการรับบริการศูนย์บริการการศึกษา มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่	ลลิตา ปิงพะยอม พงศ์ศิริ คำขันแก้ว	279-290
การบริการบนสถานีตำรวจให้ก้าวทัน AI กรณีศึกษา : สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก	พรเทพ สุติปัญญา เฉลิมพล บุชอุดม	291-305
การมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา	เฉลิมพล บุชอุดม สุวัจ รชตวัฒนกุล สนใจ รชตวัฒนกุล	306-319
การประยุกต์ใช้สื่อสังคมออนไลน์สำหรับการประชาสัมพันธ์ร้านตัดผม บุญเลิศ บาร์เบอร์	ศักดิ์สิทธิ ศรีชื่น กานต์ ปุยสาลี วิภพ อินทรแพทย์ ปิยะวัฒน์ นาคเงิน ทุทธินันท์ นาคสุข	320-330
ความพึงพอใจต่อนโยบายของรัฐด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับคนพิการ ในจังหวัดนครปฐม	ภัทรา เวชสารรค์ เฉลิม บุชอุดม พรเทพ สุติปัญญา	331-341
ความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ ในจังหวัดระยอง	ภัทรา เวชสารรค์ สุวัจ รชตวัฒนกุล สนใจ รชตวัฒนกุล	342-356
ความพึงพอใจ ความรู้ และการรับรู้สิทธิประโยชน์ทางภาษีของพนักงานบริษัท เซดลาดกระบัง ต่อการยื่นชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านระบบออนไลน์กรมสรรพากร	ภคมน เจริญสุข พิชญดา มหาสุด อรจิรา อุสันเทียะ	357-373
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์ไฟฟ้าของผู้บริโภคในจังหวัดชลบุรี	ปุณิกา โทพิลา	374-386

การบริการบนสถานีตำรวจให้ก้าวทัน AI กรณีศึกษา : สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก

The Adoption of AI Technology in Police Station Services: A Case Study of Nongchok Metropolitan Police Station

พรเทพ สูติปัญญา[1], เฉลิมพล นุชอุดม[2]

[1]สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, Pornthep2761@gmail.com

[2]สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, Chaleampol Nuch Udom@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องการให้บริการบนสถานีตำรวจให้ก้าวทัน AI เพื่อความสอดคล้องและก้าวทันยุคปัญญาประดิษฐ์ หรือ AI (Artificial Intelligence) สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก เป็นสถานีตำรวจขนาดกลาง ในเขตชานเมืองกรุงเทพฯ ที่ให้บริการประชาชนในพื้นที่หลากหลายวัฒนธรรม และมีปริมาณงานด้านรับแจ้งความและให้บริการประชาชนในระดับที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลต่อความจำเป็นในการปรับตัวของหน่วยงานด้านการบริหารจัดการบริการสาธารณะ การศึกษาเรื่องการให้บริการบนสถานีตำรวจให้ก้าวทัน AI เพื่อความสอดคล้องและก้าวทันยุคปัญญาประดิษฐ์ หรือ AI (Artificial Intelligence) กรณีศึกษาสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การบริการประชาชนบนสถานีตำรวจในปัจจุบัน โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสานเชิงวิเคราะห์พรรณนา โดยนำวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ และวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ วางแผนในการวิจัยแบบผสมผสาน โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างคือผู้ไปแจ้งความบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก บุคคลทั่วไป และตำรวจ รวม 127 คน พบว่าการจัดตำรวจทำหน้าที่บริการประชาชนอย่างเป็นระบบ และนำระบบ AI (Artificial Intelligence) มาใช้และพัฒนาแอปพลิเคชันที่ช่วยให้ประชาชนสามารถติดต่อและใช้บริการบนสถานีตำรวจได้สะดวก รวดเร็ว และง่ายขึ้น สามารถแสดงความคิดเห็นในการบริการบนสถานีตำรวจให้ก้าวทัน AI โดยใช้กรณีศึกษา สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.73 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มากที่สุดอันดับแรก คือ พฤติกรรมตำรวจ รองลงมาคือ บุคลิกภาพตำรวจ กับความใส่ใจ จิตใจบริการ ระบบการบริการบนสถานีตำรวจ และการนำเทคโนโลยีมาใช้

คำหลัก : สถานีตำรวจ, การบริการประชาชน, ปัญญาประดิษฐ์ (AI)

Abstract

The study of police station services to keep up with AI to be consistent and keep up with the era of artificial intelligence (AI), Nong Chok Metropolitan Police Station is a medium-sized police station located in the suburban area of Bangkok. It serves a community that has diverse cultures and experiences as well as an increasing workload of reports and providing services to the public continuously. This situation necessitates the adaptation of the agency in managing public services. The study of The Adoption of AI Technology in Police Station Services in order to align with and advance alongside the era of Artificial Intelligence (AI), a case study of Nongchok Metropolitan Police Station, aims to study and analyze the current public services at the police station using a mixed research methodology, descriptive analysis by using qualitative research and quantitative research methods. The researchers planned mixed research by using interviews and using questionnaires as research tools. The sample group is 127 people who reported the incident at Nongchok Metropolitan Police Station, members of the general public, and police officers. It was found that the police organized to serve the public systematically and used the AI (Artificial Intelligence) system. There was also development on application that allows the public to contact and use services at the police station conveniently, quickly, and easily. They can express their opinions on the services at the police station to keep up with AI using the case study of Nongchok Metropolitan Police Station. Overall, the mean was 4.27 with a standard deviation of 0.73, which is at the highest level. When considering each aspect, the highest was police behavior, followed by police personality and caring, service mind, police station service system, and the use of technology.

Keywords: Police Station, Public Services, Artificial Intelligence

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อโลกมีการเปลี่ยนแปลงทั้งสภาพภูมิศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ รวมถึงเทคโนโลยีต่างๆ ได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น มนุษย์จึงต้องปรับตัวก้าวให้ทันสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเอง และธรรมชาติที่เปลี่ยนแปลง ทำให้ค่านิยมความต้องการของประชาชนเปลี่ยนไปจากเดิม

มนุษย์มีการศึกษามากขึ้น สภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลง ค่านิยมและความต้องการของมนุษย์ก็เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ส่งผลกระทบให้องค์การต่างๆ จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนและพัฒนารูปแบบการทำงานให้ทันสถานการณ์

ไม่ให้ตกยุค โดยเฉพาะองค์การภาครัฐก็มิอาจหลีกเลี่ยงได้เช่นกัน เพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชนให้เกิดความพึงพอใจในที่สุด

ปัจจุบันปัญญาประดิษฐ์ หรือ AI (Artificial Intelligence) ก็คือเทคโนโลยี หรือเป็นเครื่องมือซึ่งเข้ามาช่วยให้การปฏิบัติงานหรือการบริการเกิดความสะดวก และรวดเร็วยิ่งขึ้น ลักษณะการทำงานก็คล้ายกับสมองของมนุษย์ โดยสามารถเรียนรู้ จดจำ และวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อช่วยในการตัดสินใจ

แนวคิดด้านการบริหารภาครัฐยุค 4.0 นั้น เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ.2560 มุ่งสู่ประเทศไทย 4.0 มีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ภาครัฐต้องปรับตัวให้เข้ากับการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมในยุคดิจิทัล โดยต้องเป็นที่พึ่งของประชาชนและเป็นที่เชื่อถือไว้วางใจได้ โดยแนวโน้มการทำงานภาครัฐมุ่งสู่ความเป็น “ประชารัฐ” มากขึ้น โดยสรุปก็คือ การปฏิบัติเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลาง (Citizen -Centric Government) เปิดกว้างและเชื่อมโยงกัน (Open and Connected Government) และมีขีดสมรรถนะสูงและทันสมัย (Smart and High Performance Government) ภาครัฐจึงต้องสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ (Innovation) ให้ประชาชนเข้าถึงบริการได้อย่างรวดเร็วและสามารถใช้บริการของรัฐได้ในทุกทิศทางอย่างเท่าเทียมกัน และในขณะเดียวกันการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (Public Sector Management Quality Award : PMQA) เป็นกรอบการบริหารจัดการองค์การที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (กพร.) ได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้ส่วนราชการนำไปใช้ในการประเมินองค์การด้วยตนเองที่ครอบคลุม ภาพรวมในทุกมิติ เพื่อยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการให้เทียบเท่ามาตรฐานสากล โดยมุ่งเน้นให้หน่วยงานราชการปรับปรุงองค์การอย่างรอบด้านและอย่างต่อเนื่องครอบคลุม

สถานีตำรวจ เป็นหน่วยงานภาครัฐอีกหน่วยงานหนึ่งซึ่งใกล้ชิดและให้บริการประชาชน การนำปัญญาประดิษฐ์ หรือ AI (Artificial Intelligence) มาใช้ในสถานีตำรวจ เป็นการเพิ่มศักยภาพและมีความจำเป็นในการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริการ การลดขั้นตอน ความยุ่งยาก และการเพิ่มความพึงพอใจของประชาชน รวมถึงการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมอีกทางหนึ่งด้วย

ผู้วิจัย เห็นว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจ และควรศึกษาวิจัยเพื่อค้นหาแนวทางหรือวิธีการให้บริการของตำรวจโดยนำปัญญาประดิษฐ์ หรือ AI (Artificial Intelligence) มาเป็นเครื่องมือช่วยสนับสนุนการทำงาน จึงได้ทำการวิจัยเรื่อง “การบริการบนสถานีตำรวจให้ก้าวทัน AI กรณีศึกษาสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก” ซึ่งเป็นการศึกษาวิเคราะห์ และค้นหาแนวทางหรือวิธีการนำปัญญาประดิษฐ์ หรือ AI (Artificial Intelligence) ให้บริการแก่ประชาชนในบริบทของสถานีตำรวจ อย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อทราบระบบการบริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก แนวทาง หรือวิธีการนำปัญญาประดิษฐ์ หรือ AI (Artificial Intelligence) ให้บริการแก่ประชาชนในบริบทของสถานีตำรวจ

2. เพื่อทราบถึงการรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการให้บริการประชาชนในบริบทของสถานีตำรวจเมื่อประชาชนได้ใช้บริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก

3. เพื่อทราบผลกระทบจากการนำเทคโนโลยีให้บริการประชาชน รวมถึงความต้องการและความพึงพอใจของประชาชนเมื่อได้ใช้บริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก เกิดแนวความคิดการบริหารจัดการด้านการบริการบนสถานีตำรวจ ให้มีความทันสมัย ก้าวทัน AI (Artificial Intelligence) อย่างต่อเนื่อง และเหมาะสม

2. ประชาชนมีการสื่อสารกับตำรวจได้สะดวก และรวดเร็วเมื่อได้ใช้บริการบนสถานีตำรวจนครหนองจอก

3. ประชาชนมีความพึงพอใจในการทำงานและการบริการของตำรวจบนสถานีตำรวจนครหนองจอก

4. ประชาชนมีความไว้วางใจในการทำงานของตำรวจ และรู้สึกปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น

5. ประชาชนเกิดความศรัทธา ให้ความร่วมมือกับตำรวจด้วยความสนิทใจและเต็มใจ

6. ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีมิติสัมพันธ์กับตำรวจในเชิงบวกมากขึ้น

7. เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างประชาชนกับตำรวจอย่างเป็นเครือข่าย

กรอบแนวคิด

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงกำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 ศึกษาระบบการบริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก แนวทาง หรือวิธีการนำปัญญาประดิษฐ์ หรือ AI (Artificial Intelligence) ให้บริการแก่ประชาชนในบริบทของสถานีตำรวจ

1.2 ศึกษาการรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการให้บริการประชาชนในบริบทของสถานีตำรวจเมื่อประชาชนได้ใช้บริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก

1.3 ศึกษาผลกระทบจากการนำเทคโนโลยีให้บริการประชาชน รวมถึงความต้องการและความพึงพอใจของประชาชนเมื่อได้ใช้บริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก

2. ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ

2.1 ศึกษาข้อมูล และผลงานวิจัยเกี่ยวกับการบริการบนสถานีตำรวจ

2.2 ศึกษาความต้องการ และความพึงพอใจของประชาชนที่ได้ใช้บริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก (สัมภาษณ์เชิงลึก)

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยเชิงคุณภาพ จะต้องให้ข้อมูลที่ชัดเจน ถูกต้อง และเป็นจริง ซึ่งได้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ให้บริการบนสถานีตำรวจ และประชาชนผู้ใช้บริการบนสถานตำรวจ โดยตรง กอปรกับเมื่อเปรียบเทียบสถิติผู้ไปใช้บริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ย้อนหลัง 3 ปี (พ.ศ.2564-2566) ตามตารางที่ 1 พบว่า

จำนวนประชาชนมีไม่มากในแต่ละวัน และการทำวิจัยก็มีระยะเวลาจำกัด ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลสำคัญเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความหลากหลาย ปรากฏดังต่อไปนี้

1) ประชาชนซึ่งไปแจ้งความบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก จำนวน 15 คน

2) ตำรวจ สังกัดสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ซึ่งแยกตามสายงาน และจุดบริการบนสถานีตำรวจ จำนวน 12 คน ได้แก่

2.1) ตำรวจฝ่ายธุรการ สายงานป้องกันปราบปราม	จำนวน 1 คน
2.2) ตำรวจฝ่ายธุรการ สายงานสืบสวน	จำนวน 1 คน
2.3) ตำรวจฝ่ายธุรการ สายงานสอบสวน	จำนวน 1 คน
2.4) ตำรวจฝ่ายธุรการ สายงานจราจร	จำนวน 1 คน
2.5) ตำรวจฝ่ายธุรการ สายงานอำนวยการ	จำนวน 1 คน
2.6) ตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์	จำนวน 1 คน
2.7) ตำรวจซึ่งทำหน้าที่รับแจ้งความอาญา-จราจร(ร้อยเวรสอบสวน)	จำนวน 1 คน
2.8) ตำรวจซึ่งทำหน้าที่เปรียบเทียบปรับ	จำนวน 1 คน
2.9) ตำรวจซึ่งทำหน้าที่รับแจ้งความทั่วไปและบันทึกประจำวัน	จำนวน 1 คน
2.10) ตำรวจซึ่งทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์	จำนวน 1 คน
2.11) ตำรวจซึ่งทำหน้าที่ร้อยเวรประจำการ	จำนวน 1 คน
2.12) ตำรวจซึ่งทำหน้าที่สิบเวร(ควบคุมผู้ต้องหา)	จำนวน 1 คน

3. ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณ (แบบสอบถาม)

3.1 ประชาชนซึ่งไม่ได้แจ้งความแต่ใช้บริการอื่นบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก จำนวน 55 คน

3.2 ประชาชนทั่วไปซึ่งติดตามญาติ หรือผู้ติดตาม ตามข้อ 2.2, 1) และข้อ 3.1 จำนวน 45 คน

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยเชิงปริมาณ แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน กล่าวคือ

1) ประชาชนซึ่งไม่ได้แจ้งความแต่ใช้บริการอื่นบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก (ตามข้อ 3.1)

2) ญาติ หรือผู้ติดตามประชาชนซึ่งไปแจ้งความและใช้บริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก (ตามข้อ 3.2)

ผู้วิจัยได้ศึกษาเปรียบเทียบจำนวนประชาชนซึ่งไปแจ้งความหรือใช้บริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก และญาติ หรือผู้ติดตาม โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 ส่วนดังกล่าวและหาค่าเฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปี (ปี พ.ศ.2564 ถึง ปี พ.ศ. 2566) เนื่องจากในแต่ละปีจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ไปแจ้งความ ณ สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก มีจำนวนไม่มาก จึงไม่ได้ใช้สูตรในการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมได้ ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ส่วน (Randomness) โดยหาค่าเฉลี่ย (ตามตาราง 1)

ตาราง 1 แสดงสถิติการแจ้งความและการใช้บริการอื่น ๆ บนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก(ย้อนหลัง 3 ปี)

ผู้ให้ข้อมูล (คน)	พ.ศ.2564	พ.ศ.2565	พ.ศ.2566	ค่าเฉลี่ย	การสุ่ม	หมายเหตุ
1.ตำรวจ	0	0	0	0	12	วิจัยคุณภาพ
2.แจ้งความ	76	81	190	115.6667	15	วิจัยคุณภาพ
3.การใช้บริการอื่น ๆ	52	48	66	55.33333	55	วิจัยปริมาณ
4.ญาติ/ติดตาม	43	37	46	42	45	วิจัยปริมาณ
รวม	171	166	302	213	127	ผู้ให้ข้อมูลสุทธิ

หมายเหตุ : สถิติการแจ้งความของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2567 (ผ่านระบบ CRIME)

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัย เริ่มเก็บรวบรวมข้อมูล ทบทวนวรรณกรรม รวบรวมเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ตุลาคม 2567 ถึง ธันวาคม 2567

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้ มุ่งทำความเข้าใจและเน้นข้อมูลที่หลากหลายโดยเฉพาะ ซึ่งได้ศึกษาวิธีหรือขั้นตอนการให้บริการบนสถานีตำรวจในปัจจุบัน กรณีศึกษาสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก กองบังคับการตำรวจนครบาล 3 กองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Methodology) ด้วยการใช้เครื่องมือ “แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)” และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Methods) ด้วยการใช้เครื่องมือ “แบบสอบถาม(Questionnaire)” เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายและรอบด้าน สังเคราะห์ข้อมูลจากข้อเท็จจริงที่ได้แล้วนำมาวิเคราะห์วิธี หรือขั้นตอนการให้บริการบนสถานีตำรวจ แนวทาง หรือวิธีการนำปัญญาประดิษฐ์ หรือ AI (Artificial Intelligence) ให้บริการแก่ประชาชนในบริบทของสถานีตำรวจ รวมถึงข้อเสนอแนะในการพัฒนาการให้บริการบนสถานีตำรวจให้ทันสมัย และก้าวทัน AI (Artificial Intelligence)

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญประกอบด้วย ประชาชนซึ่งแจ้งความบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก จำนวน 15 คน, ประชาชน ซึ่งไม่ได้แจ้งความแต่ได้ใช้บริการอื่นบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก จำนวน 55 คน, ประชาชนทั่วไปซึ่งติดตามญาติ หรือผู้ติดตาม ตามข้อ 2.2, 1) ตามข้อ 3.1 จำนวน 45 คน และตำรวจ สังกัดสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ซึ่งแยกตามสายงาน และจุดบริการบนสถานีตำรวจ จำนวน 12 คน รวมผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ จำนวนทั้งสิ้น 127 คน

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย ปรากฏข้อค้นพบ ดังนี้

1. ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า

1.1 ระบบการบริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก แนวทาง หรือวิธีการนำปัญญาประดิษฐ์ หรือ AI (Artificial Intelligence) ให้บริการแก่ประชาชนในบริบทของสถานีตำรวจ

1) สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ได้กำหนดจุดบริการประชาชนไว้อย่างชัดเจน อย่างเป็นระบบ สะดวก และง่ายในการติดต่อราชการ

2) สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ได้นำเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น ระบบ CRIME และ AI เพื่อลดระยะเวลาในการดำเนินการ และเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ประชาชนให้ได้รับความสะดวก และรวดเร็ว

3) ตำรวจมีวินัย และใส่ใจให้บริการประชาชน

1.2 การรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการให้บริการประชาชนในบริบทของสถานีตำรวจเมื่อประชาชนได้ใช้บริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก

1) จุดบริการประชาชน มีตำรวจอยู่ปฏิบัติหน้าที่และคอยให้บริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียวกัน (One Stop Services) ไม่ครบทุกสายงาน

2) พื้นที่บริเวณด้านล่างของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ให้บริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียวกัน (One Stop Services) ประชาชน ไม่มีพื้นที่เพียงพอในการไปติดต่อราชการ

3) การประชาสัมพันธ์ที่ตั้งของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ไม่ครอบคลุมทั้งพื้นที่หรือไปติดต่อราชการลำบาก

4) เว็บไซต์ (Website) หรือเพจ (Webpage) ของสถานีตำรวจนนครบาลหนองจอก มีอยู่แล้วแต่ยังไม่เป็นปัจจุบัน

1.3 ผลกระทบจากการนำเทคโนโลยีให้บริการประชาชน รวมถึงความต้องการและความพึงพอใจของประชาชนเมื่อได้ใช้บริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก

1) ประชาชนซนได้รับความสะดวก และการบริการที่ดีเมื่อไปติดต่อราชการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก

2) มีการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ทันสมัย (คอมพิวเตอร์) เป็นระบบ และรวดเร็ว

3) ตำรวจมีบุคลิกภาพที่ดี การแต่งกายสะอาดเรียบร้อยดี มีมนุษย์สัมพันธ์ และน่าศรัทธา

4) ตำรวจให้บริการด้วยความสุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส และมีน้ำใจต่อประชาชนเป็นอย่างดี

5) บริเวณอาคารสถานที่ของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก สะอาด และแบ่งเป็นสัดส่วน

6) สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ควรจัดจุดบริการประชาชน และให้มีตำรวจอยู่ปฏิบัติหน้าที่คอยให้บริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียวกัน (One Stop Services) ให้ครบทุกสายงาน โดยเฉพาะช่วงวันเวลาราชการ

7) สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ควรจัดพื้นที่บริเวณด้านล่างของสถานีตำรวจให้มากกว่าเดิม สำหรับบริการประชาชน และเพื่ออำนวยความสะดวกประชาชนที่มาติดต่อราชการ

8) สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ควรติดป้ายประชาสัมพันธ์ทางเข้าสถานีตำรวจทุกเส้นทางและมากกว่าเดิม เพื่อมิให้ประชาชนเสียเวลาเดินทางเพราะไม่ทราบเส้นทางเนื่องจากเป็นคนต่างพื้นที่หรือไปติดต่อราชการครั้งแรก

9) สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ควรมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารผ่านเว็บไซต์ (Website) หรือเพจ (Webpage) ซึ่งมีอยู่แล้วนั้น ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ เพื่อประชาชนจะได้ติดตามข้อมูลข่าวสารและทันสถานการณ์

2. ผลการวิจัยในเชิงปริมาณ พบว่า

2.1 ระบบการบริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก แนวทาง หรือวิธีการนำปัญญาประดิษฐ์ หรือ AI (Artificial Intelligence) ให้บริการแก่ประชาชนในบริบทของสถานีตำรวจ

1) การบริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก มีความเป็นระบบ สะดวก และรวดเร็วมากขึ้น

2) เทคโนโลยี (คอมพิวเตอร์) มีความทันสมัย นำมาใช้ และบันทึกข้อมูลอย่างเป็นระบบ

3) บุคลิกภาพตำรวจที่ให้บริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก การแต่งกายเป็นระเบียบอย่างเดียวกัน

4) พฤติกรรมตำรวจที่ให้บริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก สุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส ให้การต้อนรับดี และมีจิตใจให้บริการ

2.2 การรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการให้บริการประชาชนในบริบทของสถานีตำรวจเมื่อประชาชนได้ใช้บริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก

1) ยังไม่มีการจัดจุดบริการประชาชน แบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียวกัน (One Stop Services) อย่างชัดเจน

2) พื้นที่สำหรับบริการประชาชนยังไม่เพียงพอ

3) การประชาสัมพันธ์ทางเข้าสถานีตำรวจยังไม่ครอบคลุมทั่วพื้นที่

4) การประชาสัมพันธ์ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ (Website) หรือเพจ (Webpage) ไม่เป็นปัจจุบัน

2.3 ผลกระทบจากการนำเทคโนโลยีให้บริการประชาชน รวมถึงความต้องการและความพึงพอใจของประชาชนเมื่อได้ใช้บริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก

1) ประชาชนซนได้รับความสะดวก สบาย และการบริการที่ดี

2) มีการนำเทคโนโลยีมาใช้อย่างเป็นระบบ และให้บริการประชาชนด้วยความรวดเร็ว

3) ตำรวจมีบุคลิกภาพที่ดี การแต่งกายสะอาด เรียบร้อย และมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี

4) ตำรวจให้บริการด้วยความสุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส และมีน้ำใจต่อประชาชนเป็นอย่างดี

5) บริเวณอาคารสถานที่ สะอาด และเป็นสัดส่วนดี

6) สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ควรจัดจุดบริการประชาชน แบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียวกัน (One Stop Services)

7) สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ควรจัดพื้นที่สำหรับบริการประชาชนให้กว้างและสะดวกมากกว่าเดิมในปัจจุบัน

8) สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ควรติดป้ายประชาสัมพันธ์ทางเข้าสถานีตำรวจให้ครอบคลุมและทั่วถึงในพื้นที่

9) สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ควรเพิ่มความถี่ในการประชาสัมพันธ์ และบันทึกข้อมูลผ่านเว็บไซต์ (Website) หรือเพจ (Webpage) ซึ่งมีอยู่แล้วนั้นให้เป็นปัจจุบัน

ผลการวิจัย และการวิเคราะห์องค์ประกอบการบริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ในเชิงปริมาณ (ทางสถิติ)

เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้แปลระดับค่าเฉลี่ย โดยกำหนดน้ำหนักคะแนนในการแบ่งชั้น (Class Interval) เป็น 5 ระดับเท่าๆ กัน โดยกำหนดจาก

คะแนนสูงสุด-คะแนนต่ำสุด/จำนวนระดับ = (5-1)/5

= 0.8

อันตรภาคชั้นที่กำหนด

4.21-5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
3.41-4.20	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
2.61-3.40	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
1.81-2.60	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1.00-1.80	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการให้บริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการให้บริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก

การบริการบนสถานีตำรวจ	$\overline{X}$	SD.	ระดับความคิดเห็น	อันดับที่
1. ระบบการบริการบนสถานีตำรวจ	4.26	.73	มากที่สุด	4
2. การนำเทคโนโลยีมาใช้	4.22	.86	มากที่สุด	5
3. บุคลิกภาพตำรวจ	4.29	.76	มากที่สุด	2
4. พฤติกรรมตำรวจ	4.31	.58	มากที่สุด	1
5. ตำรวจกับความใส่ใจ (จิตใจให้บริการ)	4.28	.74	มากที่สุด	3
รวม	4.27	.73	มากที่สุด	การบริการ

จากตาราง 2 พบว่าความคิดเห็นในการบริการบนสถานีตำรวจให้ก้าวทัน AI กรณีศึกษา สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

.73) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เห็นด้วยมากที่สุดอันดับแรก คือ พฤติกรรมตำรวจ(ค่าเฉลี่ย 4.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .58) รองลงมาคือ บุคลิกภาพตำรวจ (ค่าเฉลี่ย 4.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .76) ลำดับต่อมาคือ ตำรวจมีความใส่ใจ หรือจิตใจให้บริการ (ค่าเฉลี่ย 4.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .74) ต่อมาคือ การจัดระบบการบริการบนสถานีตำรวจ (ค่าเฉลี่ย 4.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .73) และ การนำเทคโนโลยีมาใช้ (ค่าเฉลี่ย 4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .86) ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยในเชิงคุณภาพและในเชิงปริมาณ ปรากฏข้อค้นพบว่า การบริการบนสถานีตำรวจให้ก้าวทัน AI กรณีศึกษา สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .73) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เห็นด้วยมากที่สุดอันดับแรก คือ พฤติกรรมตำรวจ (ค่าเฉลี่ย 4.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .58) รองลงมาคือ บุคลิกภาพตำรวจ (ค่าเฉลี่ย 4.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .76) ลำดับต่อมาคือ ตำรวจกับความใส่ใจ (จิตใจให้บริการ) (ค่าเฉลี่ย 4.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .74) ต่อมาคือ การจัดระบบการบริการบนสถานีตำรวจ (ค่าเฉลี่ย 4.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .73) และ การนำเทคโนโลยีมาใช้ (ค่าเฉลี่ย 4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .86) ตามลำดับ ซึ่งมีความเห็นสอดคล้องตรงกันในทิศทางบวก (เห็นด้วยมากที่สุด)

การบริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก สรุปได้ดังนี้

1. ระบบการบริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก แนวทาง หรือวิธีการนำปัญญาประดิษฐ์ หรือ AI (Artificial Intelligence) ให้บริการแก่ประชาชนในบริบทของสถานีตำรวจ

1.1 สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ได้จัดตำรวจทำหน้าที่บริการประชาชนอย่างเป็นระบบ ประชาชนให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด คือ ค่าเฉลี่ย 4.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .73 ซึ่งอยู่ในลำดับที่ 4 (ตารางที่ 2) หมายความว่า ประชาชนให้ความสนใจการบริหารจัดการระบบในการทำงานและการบริการของตำรวจบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก

1.2 สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ได้นำเทคโนโลยีมาใช้โดยพัฒนาเว็บไซต์ และแอปพลิเคชันที่ช่วยให้ประชาชนสามารถติดต่อและใช้บริการบนสถานีตำรวจได้สะดวก รวดเร็ว และง่ายขึ้น ประชาชนให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด คือ ค่าเฉลี่ย 4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .86 ซึ่งอยู่ในลำดับที่ 5 (ตารางที่ 2) หมายความว่า ประชาชนให้ความสนใจการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงานและการบริการของตำรวจบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก

2. การรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการให้บริการประชาชนในบริบทของสถานีตำรวจเมื่อประชาชนได้ใช้บริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจจอก

2.1 การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงานและการบริการของตำรวจบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ประชาชนให้ความสนใจและให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด คือ ค่าเฉลี่ย 4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

.86 ซึ่งอยู่ในลำดับที่ 5 (ตารางที่ 2) หมายความว่า ประชาชนได้รับทราบข้อมูลและได้ใช้บริการทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ได้จัดทำไว้แล้วนั้น ประชนได้รับรู้และให้ความร่วมมือมากที่สุด

2.2 ตามข้อ 2.1 ประชาชนได้ให้ความสนใจในการติดตามข่าวสารจากตำรวจและส่งข้อมูลกับตำรวจอย่างสม่ำเสมอโดยผ่านเว็บไซต์ และแอปพลิเคชันต่าง ๆ ของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก

2.3 ประชาชนให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด ในด้านพฤติกรรมตำรวจ คือ ค่าเฉลี่ย 4.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .58 ซึ่งอยู่ในลำดับที่ 1 (ตารางที่ 2) ประชาชนให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด ในด้านบุคลิกภาพตำรวจ คือ ค่าเฉลี่ย 4.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .76 ซึ่งอยู่ในลำดับที่ 2 (ตารางที่ 2) และประชาชนให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด ในด้านตำรวจกับความใส่ใจ (จิตใจให้บริการ) คือ ค่าเฉลี่ย 4.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .74 ซึ่งอยู่ในลำดับที่ 3 (ตารางที่ 2) หมายความว่า ประชาชนให้ความสำคัญกับพฤติกรรม บุคลิกภาพและความใส่ใจ (จิตใจให้บริการ) ของตำรวจในการทำงานและการบริการของตำรวจบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก มากที่สุดใน 3 อันดับแรกเมื่อไปใช้บริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก

3. ผลกระทบจากการนำเทคโนโลยีให้บริการประชาชน รวมถึงความต้องการและความพึงพอใจของประชาชนเมื่อได้ใช้บริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก

3.1 ประชาชนซนที่ไปใช้บริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ได้รับความสะดวก สบาย การเอาใจใส่ และได้รับการบริการที่ดีจากตำรวจ (ตามข้อ 2.)

3.2 สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ได้นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเป็นเครื่องมือในการให้บริการประชาชน อย่างเป็นระบบ สะดวก และรวดเร็ว ซึ่งประชาชนให้ความสนใจมากที่สุดในลำดับที่ 5 (ตามข้อ 1.2 และ 2.1) เมื่อไปใช้บริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก หมายถึง ประชาชนมองเห็นความทันสมัยในการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ ของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก มาให้บริการแก่ประชาชน

3.3 ตำรวจมีวินัย ใส่ใจประชาชน และมีจิตใจให้บริการ ซึ่งประชาชนให้ความสนใจมากที่สุดใน 3 ลำดับแรกเมื่อไปใช้บริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก (ตามข้อ 2.3) หมายถึงประชาชนให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์ของตำรวจที่ดีและเป็นที่พึ่งของประชาชนอย่างแท้จริง

3.4 บริเวณอาคารสถานที่ของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก สะอาด และเป็นสัดส่วน

3.5 จุดบริการประชาชนแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียวกัน (One Stop Services) ควรปรับปรุงเพื่อให้บริการประชาชนครบทุกสายงาน โดยเฉพาะช่วงวันเวลาราชการ

3.6 จุดบริการควรขยายพื้นที่เพิ่มขึ้น เพื่อประชาชนได้ผ่อนคลายระหว่างพักรอ

3.7 ป้ายประชาสัมพันธ์ไปสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ควรครอบคลุม ทั่วถึง และชัดเจนทุกเส้นทางในพื้นที่

3.8 ผู้ที่รับผิดชอบ (Admin) เกี่ยวกับเว็บไซต์ (Website) หรือเพจ (Webpage) ของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ควรบันทึกข้อมูลให้สม่ำเสมอ และเป็นปัจจุบัน

อภิปรายผล

1. ระบบการบริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก แนวทาง หรือวิธีการนำปัญญาประดิษฐ์ หรือ AI (Artificial Intelligence) ให้บริการแก่ประชาชนในบริบทของสถานีตำรวจ

การจัดตำรวจทำหน้าที่บริการประชาชนอย่างเป็นระบบ และนำระบบ AI (Artificial Intelligence) มาใช้และพัฒนาแอปพลิเคชันที่ช่วยให้ประชาชนสามารถติดต่อและใช้บริการบนสถานีตำรวจได้สะดวก รวดเร็ว และง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการให้บริการประชาชนบนสถานีตำรวจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (http:// www.police.go.th. [Accessed: 20-Oct-2023].) สอดคล้องกับหลักเกณฑ์การบริการของ กพร. ในยุค 4.0 เรื่อง การปรับปรุงประสิทธิภาพของบุคลากรในองค์การให้มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อให้บริการที่มีคุณภาพสูงขึ้น (http:// www.opp.go.th/th. [Accessed: 20-Oct-2023].) สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชนิกา บุญสมนึก (2563) พบว่าการพัฒนาการบริการของสถานีตำรวจในยุค 4.0 โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปรับปรุงการบริการและการประชาสัมพันธ์เป็นการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับบทความของ นพดล สมจิตร (2565) เขียนถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับ AI ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Johnson. (2021) พบว่าการฝึกอบรมและปรับตัวของเจ้าหน้าที่ โดยการประยุกต์ใช้ AI จำเป็นต้องมีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจในด้านการใช้งานเทคโนโลยี เพื่อให้เกิดการใช้เครื่องมือเหล่านี้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังได้ระบุถึงการใช้ AI ในการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของตำรวจ เช่น ระบบวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อคาดการณ์เหตุการณ์อาชญากรรม ระบบช่วยตัดสินใจในสถานการณ์ฉุกเฉิน ทำให้ตำรวจสามารถทำนายและป้องกันอาชญากรรมได้ดีขึ้น และการจัดการข้อมูลประชาชน เพื่อให้ตำรวจสามารถตอบสนองได้รวดเร็วและแม่นยำยิ่งขึ้น

สำหรับตำรวจซึ่งมีบุคลิกภาพที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส และสุภาพกับประชาชน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมศักดิ์ สาระพันธ์ (2563) พบว่าลักษณะบุคลิกภาพที่มีผลต่อการให้บริการของตำรวจ ซึ่งรวมถึงความเป็นมืออาชีพ ความมั่นใจในตนเอง การเปิดเผยและความสุภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานและภาพลักษณ์ของตำรวจในสายตาของประชาชน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Johnson. (2021) พบว่าบุคลิกภาพของตำรวจที่แสดงออกถึงความเห็นอกเห็นใจ เปิดกว้าง มีความจริงใจ เป็นมิตร มีความเปิดเผย พร้อมรับฟังปัญหาของประชาชนและเข้าถึงได้ สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและทำให้ประชาชนรู้สึกไว้วางใจและให้ความร่วมมือมากขึ้น

2. การรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการให้บริการประชาชนในบริบทของสถานีตำรวจเมื่อประชาชนได้ใช้บริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจจอก

ผู้ที่รับผิดชอบ (Admin) เกี่ยวกับเว็บไซต์ (Website) หรือเพจ (Webpage) ของสถานีตำรวจ ควรบันทึกข้อมูลให้สม่ำเสมอ และเป็นปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการให้บริการประชาชนบนสถานีตำรวจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับเรื่องชี้แจงและให้ข้อมูลโปร่งใส โดยมีการพัฒนาช่องทางการสื่อสาร เช่น

เว็บไซต์และสื่อโซเชียลมีเดีย เพื่อติดต่อสื่อสารข้อมูลที่ชัดเจนและทันสมัยกับประชาชน (http://www.police.go.th. [Accessed: 20-Oct-2023].) สอดคล้องกับหลักเกณฑ์การบริการของ กพร. ในยุค 4.0 ให้มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาการบริการประชาชน ในมิติของการบริการที่เป็นดิจิทัล โดยการพัฒนาระบบบริการออนไลน์ซึ่งช่วยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้ง่ายและสะดวกสบาย รวมถึงการแจ้งข้อมูลข่าวสารและบริการทางราชการผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล (http:// www.opp.go.th/th. [Accessed: 20-Oct-2023].) สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชนิกา บุญสมนึก (2563) พบว่าการพัฒนาการบริการของสถานีตำรวจในยุค 4.0 โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปรับปรุงการบริการและการประชาสัมพันธ์เป็นการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้ดียิ่งขึ้น และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมบัติ กอบกาญจน์ (2565) พบว่าการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน โดยที่สถานีตำรวจสามารถใช้เทคโนโลยีช่วยในการสร้างช่องทางสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยเพิ่มความไว้วางใจและความร่วมมือจากประชาชน

3. ผลกระทบจากการนำเทคโนโลยีให้บริการประชาชน รวมถึงความต้องการและความพึงพอใจของประชาชนเมื่อได้ใช้บริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก

สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ได้นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเป็นเครื่องมือในการให้บริการประชาชน อย่างเป็นระบบ สะดวก และรวดเร็ว และประชาชนชนได้รับความสะดวก สบาย และการบริการที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชนิกา บุญสมนึก (2563) พบว่าการพัฒนาการบริการของสถานีตำรวจในยุค 4.0 โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปรับปรุงการบริการและการประชาสัมพันธ์เป็นการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้ดียิ่งขึ้น และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมบัติ กอบกาญจน์ (2565) พบว่าการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน โดยที่สถานีตำรวจสามารถใช้เทคโนโลยีช่วยในการสร้างช่องทางสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยเพิ่มความไว้วางใจและความร่วมมือจากประชาชน

ตำรวจซึงมีวินัย ใส่ใจประชาชน และมีจิตใจให้บริการ มีสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมศักดิ์ สาระพันธ์ (2563) พบว่าลักษณะบุคลิกภาพที่มีผลต่อการให้บริการของตำรวจ ซึ่งรวมถึงความเป็นมืออาชีพ ความมั่นใจในตนเอง การเปิดเผย และความสุภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานและภาพลักษณ์ของตำรวจในสายตาของประชาชน และความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Johnson. (2021) พบว่าบุคลิกภาพของตำรวจที่แสดงออกถึงความเห็นอกเห็นใจ เปิดกว้าง มีความจริงใจ เป็นมิตร มีความเปิดเผย พร้อมรับฟังปัญหาของประชาชนและเข้าถึงได้ สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและทำให้ประชาชนรู้สึกไว้วางใจและให้ความร่วมมือมากขึ้น กอปรกับการฝึกอบรมและปรับตัวของเจ้าหน้าที่ โดยการประยุกต์ใช้ AI จำเป็นต้องมีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจในด้านการใช้งานเทคโนโลยี เพื่อให้เกิดการใช้เครื่องมือเหล่านี้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยระบุถึงการใช้ AI ในการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของตำรวจ เช่น ระบบวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อคาดการณ์เหตุการณ์อาชญากรรม ระบบช่วยตัดสินใจในสถานการณ์ฉุกเฉิน ทำให้ตำรวจสามารถทำนายและป้องกันอาชญากรรมได้ดีขึ้น และการจัดการข้อมูลประชาชน เพื่อให้ตำรวจสามารถตอบสนองได้รวดเร็วและแม่นยำยิ่งขึ้น

จุดบริการประชาชนแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียวกัน (One Stop Services) จุดบริการควรขยายพื้นที่เพิ่มขึ้น เพื่อประชาชนได้ผ่อนคลายระหว่างพักรอ และการประชาสัมพันธ์ทางไปสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ควรครอบคลุม ทั่วถึง และชัดเจนทุกเส้นทางในพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ บำรุงพรรณ เกตุมาลัย (2563) พบว่าการบริการแบบ One Stop Services หรือการให้บริการแบบจุดเดียวเป็นแนวทางที่หน่วยงานภาครัฐใช้เพื่อให้การเข้าถึงข้อมูลและบริการของภาครัฐเป็นไปอย่างสะดวก และรวดเร็ว โดยเฉพาะในการบริการประชาชน ได้แก่ความสะดวกสบาย กล่าวคือช่วยลดการเดินทางและเวลาในการจัดเอกสาร การรวมศูนย์บริการ (One Stop Services) กล่าวคือมีการรวมบริการหลายประเภทรวมถึงการให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องไว้ในสถานที่เดียวกัน เช่น การขออนุญาต การสมัครงาน การขอใบอนุญาตต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้กระบวนการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การเพิ่มความโปร่งใส กล่าวคือการให้บริการที่ชัดเจนและง่ายต่อการเข้าถึงช่วยให้มีความโปร่งใสในกระบวนการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ และสามารถติดตามผลการทำงานได้ง่ายขึ้น การตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน กล่าวคือ การพัฒนาระบบบริการที่ดีขึ้นทำให้หน่วยงานสามารถตอบสนองต่อความต้องการและคาดหวังของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ กล่าวคือการดำเนินการแบบ One Stop Services มักจะมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้เพื่อให้บริการออนไลน์ ช่วยให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงบริการได้ตลอด 24 ชั่วโมง

การบริการบนสถานีตำรวจรวมถึงบริเวณอาคารสถานที่ สะอาด และเป็นสัดส่วน มีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Robertson, R. W. (2019) ซึ่งพบว่าความสะอาดของสถานที่ราชการมีผลโดยตรงต่อความ พึงพอใจของประชาชน โดยประชาชนที่ใช้บริการในสถานที่สะอาด มีแนวโน้มให้คะแนนความพึงพอใจสูงกว่าผู้ที่ใช้บริการในสถานที่ที่ไม่สะอาด นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่าความสะอาดส่งผลต่อภาพลักษณ์ของหน่วยงานรัฐ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการวิจัยแนวทางการพัฒนาการบริการของตำรวจในด้านอื่นๆ ในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ไม่เฉพาะการบริการบนสถานีตำรวจ เท่านั้น

2. ควรมีการวิจัยสถานีตำรวจนครบาลอื่น ๆ ด้วย เนื่องจากภารกิจ พื้นที่ สภาพปัญหาของแต่ละสถานีตำรวจ มีความแตกต่างกัน

3. ควรมีการวิจัยแนวทางการพัฒนาการบริการของตำรวจในอนาคต เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก และสอดคล้องกับบริบทของตำรวจในอนาคตต่อไป

4. ขอบเขตด้านระยะเวลาในการทำวิจัย ควรมีมากกว่านี้ เพื่อให้ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม เก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึงมากขึ้น

5. ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรเพิ่มประชากรศึกษาหรือผู้ให้ข้อมูลทั่วไป ไม่เฉพาะผู้ไปใช้บริการบนสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก เท่านั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความหลากหลายเพิ่มมากยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้เกิดขึ้นได้ด้วยมหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ มีนโยบายส่งเสริมให้คณาจารย์ได้สร้างผลงานทางวิชาการเผยแพร่เพื่อประโยชน์แก่สาธารณะ สังคมโดยรวม และผู้สนใจโดยแท้จริง

ประโยชน์และคุณความดีของงานวิจัยนี้ ขอมอบแด่บิดามารดารวมถึงครอบครัว ครู และอาจารย์ซึ่งได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ทั้งสอนและเขียนตำราเป็นคุณูปการให้ได้มีความรู้และได้ค้นคว้าเป็นอย่างดี ขอเป็นพลวัตปัจจัยหนุนนำให้ท่านเจริญด้วยจตุรพิธพรชัยทั้งสี่ ได้แก่ อายุ วรรณะ สุขะ พละ สำเร็จตามตั้งใจทุกประการเทอญ.

ขอขอบคุณผู้ให้ข้อมูลสำคัญ สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก คณะผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาตรวจให้คำแนะนำรวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งอยู่เบื้องหลังและสนับสนุนให้งานวิจัยนี้สามารถเขียนและสำเร็จเรียบร้อยด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

ชนิกา บุญสมนึก. (2563). *การพัฒนาการบริการของสถานีตำรวจในยุค 4.0* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].

บำรุงพรรณ เกตุมาลัย. (2563). *การพัฒนาระบบบริการเพื่อการเข้าถึงข้อมูลในหน่วยงานภาครัฐแบบ One Stop Service* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].

นพดล สมจิตร. (2565). การใช้เทคโนโลยี AI เพื่อพัฒนาการบริการตำรวจไทย. *วารสารนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, *10*, 45-67.

สมบัติ กอบกาญจน์. (2565). *การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสารของสถานีตำรวจในยุค 4.0* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยรามคำแหง].

สมศักดิ์ สาระพันธ์. (2563). *บุคลิกภาพของตำรวจและผลกระทบต่อการสร้างความไว้วางใจของประชาชน* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].

สำนักงาน กพร. (2564). *แนวทางการพัฒนาระบบราชการในยุค 4.0*. http://www.opp.go.th

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2566). *นโยบายการให้บริการประชาชนบนสถานีตำรวจ*. http://www.police.go.th

สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. (2568). *AI-in-Government-Services*. https://www.etda.or.th

Johnson. (2021). *The role of police personality in community trust* [Doctoral dissertation, University of Toronto].

Robertson, R. W. (2019). *The impact of cleanliness on public satisfaction with government services* [Master's thesis, University of Florida].

Proceedings

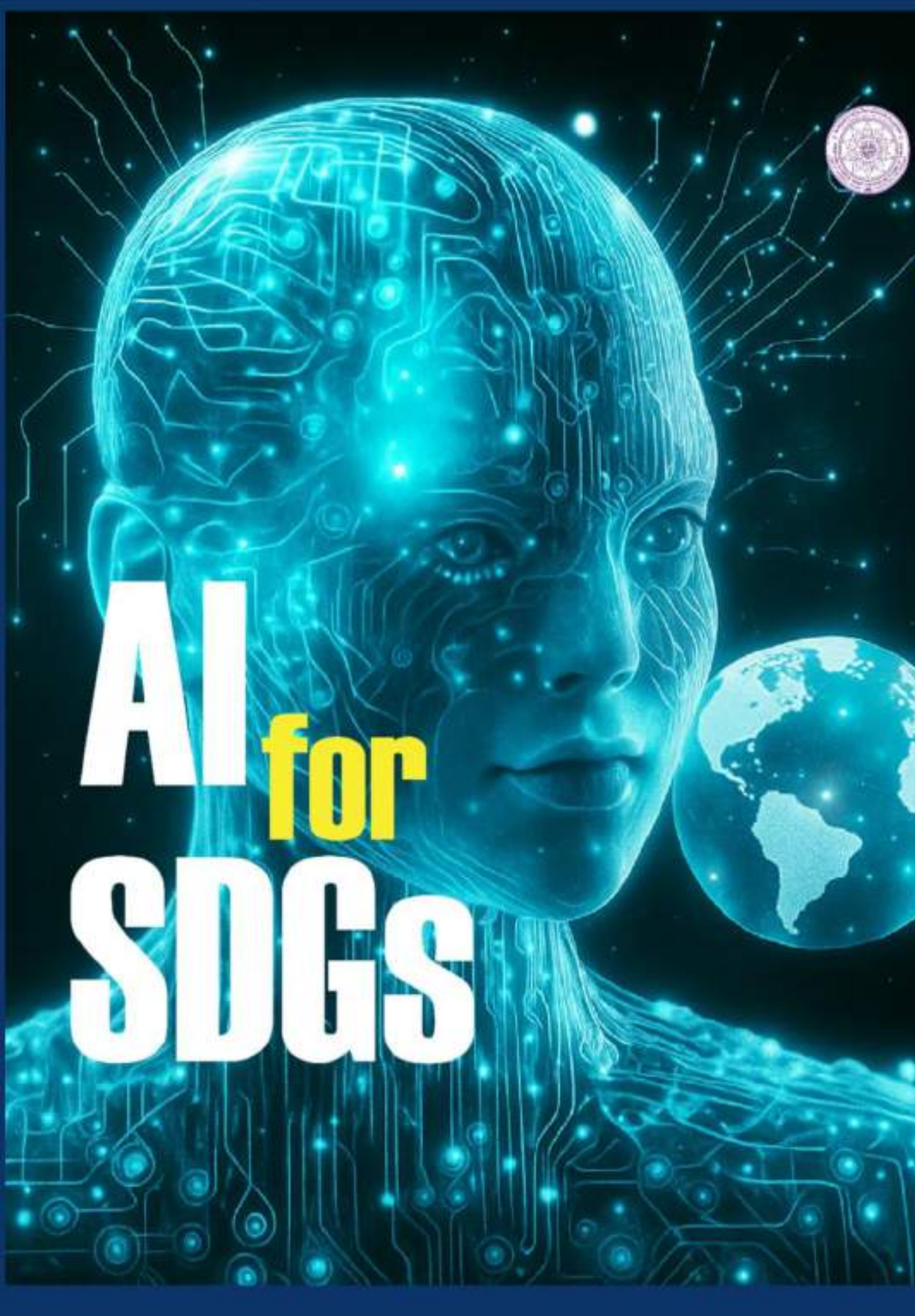

VOLUME VI : Humanities and Social Sciences

The 15th Benjamit Vichakarn National and International Conference on "AI : A Driving Force for Sustainable Development Goals"

ชื่อบทความ	ผู้เขียน	หน้า
คุณสมบัติของนักศึกษาสหกิจศึกษาที่สถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังต้องการ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาไทย	ปิยาภา พรหมทอง กวีกานต์ กลั่นมา จรูญวิทย์ โตสัจจะวงษ์	125-133
กลยุทธ์ทางการตลาด 4 C's ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อ กระเป๋าแบรนเนมของนักศึกษาในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	ทักษพร ดาวขาว วัลลภ นิมานนท์	134-142
การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสุขในการทำงานกับประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรในภาคอุตสาหกรรม	เดโชชัย สาพิมพ์ ศุภโชค เสมศรี เพียร โตท่าโรง สิทธิกร ใจดี เจตจอหอ	143-159
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำ Chat GPT ไปประยุกต์ใช้ในงานบัญชี	วฤตตา สังวรกิตติวุฒิ ฐนิตา บุญยสาร สมโภช ฮองกูล นวพร เชื้อเฉลิม ประภาพรรณ เอกอภิสิทธิ์	160-167
ปัจจัยทางการตลาดที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้ปกครองในการบริการรถบัส รับ-ส่งนักเรียน ของโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่ง ในงานโลจิสติกส์	ศุภเดช สงสม ธนวัฒน์ อภิธานวิทิต จุลจักร เอี่ยมลาภะ	168-182
ความพึงพอใจต่อบรรยากาศการเรียนรู้ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่	รณชัย แพทย์ไชโย โยษิตา ผิบลักษณ์ ตนุพล วันชัยสถิร	183-191
การส่งเสริมและพัฒนาศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ในอำเภอฉลาง จังหวัดภูเก็ต	นฤพนธ์ อัยสานนท์ จินดา ขลิบทอง เฉลิมศักดิ์ คุ้มหิรัญ	192-204
ความรอบรู้ด้านสุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพของแกนนำสุขภาพประจำครอบครัว ตำบลบางคลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	สมฤดี นามวงษ์	205-217
แนวทางความร่วมมือระหว่างชุมชนกับตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก	พรเทพ สุดิปัญญา เฉลิมพล บุชอุดม ผกากรอง ชุติกุลวรนันท์	218-229
พฤติกรรมการจัดการขยะอาหารของชุมชนในเขตเทศบาลนครภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต	ปิ่นรัตน์ สิริพันธ์พงศ์	230-244
ปัจจัยที่ส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวของตลาดน้ำโบราณบางพลี	กวีกานต์ กลั่นมา ภณสิทธ์ อ้นยะ	245-252
การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสมาชิกในการดำเนินงานกลุ่มแปลงใหญ่ปาล์มน้ำมันในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา	นทดล ภักดี จินดา ขลิบทอง เฉลิมศักดิ์ คุ้มหิรัญ	253-273

แนวทางความร่วมมือระหว่างชุมชนกับตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก

The Approach to Collaboration between the Community and the Police in Sustainable Crime Prevention: A Case Study of Nong Chok Metropolitan Police Station

พรเทพ สูติปัญญา[1], เฉลิมพล นุชอุดม[2], ผกากรอง ชุติกุลวรนันท์[3]

[1]*คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, Pornthep2761@gmail.com*

[2]*คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ,* Chaleampol Nuch Udom@hotmail.com

[3]*คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ,* Pakakong.c@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ชุมชนและตำรวจ ร่วมมือกันกำหนดแนวทาง หรือวิธีการป้องกันอาชญากรรม อย่างยั่งยืน, ให้ชุมชน ได้ตระหนัก รู้จักวิธีการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน และสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน โดยให้ชุมชนและตำรวจ สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และเข้าถึงแหล่งข้อมูลอาชญากรรมได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง ตรงกัน และเป็นเครือข่าย อย่างเป็นรูปธรรม และวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคความร่วมมือระหว่างชุมชนกับตำรวจรวมถึงแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชนให้เกิดความยั่งยืน การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาโดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Methods) วิเคราะห์พรรณนา(Descriptive Analysis) สร้างกระบวนการและวางแผนในการวิจัยโดยใช้ การสนทนากลุ่ม (Focus Group) และการสังเกตเป็นเครื่องมือในการวิจัย และอาศัยการตีความข้อมูลเอกสาร(Documentary Study) ที่มีผู้รวบรวมไว้แล้ว ส่วนผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้เจาะจงเฉพาะ ผลการวิจัย พบว่า ทั้งชุมชนและตำรวจ จะต้องมีความตั้งใจและมีความจริงใจต่อกันในการทำหน้าที่ มีดังนี้ 1. ตำรวจควรจัดให้มีการประชุมระหว่างชุมชนและตำรวจอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์หรือเหตุการณ์อาชญากรรมในพื้นที่ให้เป็นปัจจุบัน 2. ตำรวจควรจัดการฝึกอบรมและสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนและชุมชนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง 3. ตำรวจควรพัฒนาศักยภาพในการทำงานด้วยการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการทำงานและบริการประชาชน โดยการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเฝ้าระวังและแจ้งเหตุ 4. การปรับภูมิทัศน์ภายในชุมชนโดยชุมชน ตำรวจ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมมือกันพัฒนาพื้นที่สาธารณะและชุมชนให้ปลอดภัย อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง 5. ตำรวจควรประชาสัมพันธ์และนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมือในการเฝ้าระวังและแจ้งเหตุ สร้างเครือข่ายระหว่างตำรวจและชุมชน เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบชุมชนและสังคมโดยรวม

***คำหลัก*:** สถานีตำรวจ, การป้องกันอาชญากรรม, แนวทางความร่วมมือ

Abstract

The study aims to enable the community and police to collaboratively establish sustainable guidelines or methods for crime prevention, so that the community becomes aware of and understands how to prevent crime within their area and can sustainably rely on themselves. This will allow the community and police to exchange information and access crime data quickly, accurately, consistently, and in a concrete network, and analyze the problems and obstacles in collaboration between the community and the police, including guidelines for sustainable crime prevention in the community. The present study used the qualitative methods and descriptive analysis and created and planned the research process by using a focus group and observation as the research instrumentation with reliance on documentary study based on gathered documents and targeted key data informants. The research found that both the community and police must be determined and sincere with each other in the performance of their duties as follows: 1. The police should regularly and continuously organize meetings between the community and the police to exchange up-to-date information about the crime situations or incidents in the area. 2. The police should regularly and continuously organize training and raise awareness for the public and communities about crime prevention methods. 3. The police should enhance their work capabilities by adopting modern technology in their operations and public services, using technology for surveillance and incident reporting. 4. Landscape improvement within the community, where the community, police, and relevant agencies collaborate to develop public spaces and the community to be safe consistently and continuously. 5. The police should carry out public relations and utilize technology as tools for surveillance and incident reporting. They should build networks between the police and the community to promote cooperation and encourage citizens to participate in taking responsibility for the community and society as a whole.

***Keywords*:** Police Station, Crime Prevention, Approach to Collaboration

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเป็นที่ทราบโดยทั่วไป ปัญหาอาชญากรรมเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นสร้างความกังวลให้แก่ประชาชนและสังคมทุกวันอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและความเชื่อมั่นของประชาชนต่อหน่วยงานตำรวจซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐ และเป็นหน่วยงานแรกที่เรียกว่า “ต้นสายธารแห่งความยุติธรรม” หรือเป็นด่านแรกที่สัมผัสกับประชาชนและสังคมโดยตรง โดยเฉพาะเรื่องความสงบเรียบร้อย และความมั่นคงภายในประเทศ จะพบตำรวจปรากฏอยู่ในหน้าสื่อต่าง ๆ อยู่เนือง ๆ ซึ่งตำรวจจะต้องเข้ามาเกี่ยวข้องและเข้ามามีบทบาทในการแก้ไขปัญหา

ให้เกิดความยุติธรรมขึ้นในสังคม โดยการสืบสวนสอบสวนเพื่อนำผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป และที่สำคัญ ตำรวจก็ไม่สามารถทำงานเพียงลำพังอย่างโดดเดี่ยวได้ จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพ สนองตอบความต้องการ และสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชนหรือสังคม อย่างเป็นรูปธรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ขึ้น โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับแผนประเทศ ยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) และนโยบายผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามหลักความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล (Causal Relationship : XYZ) และอยู่บนฐานข้อมูลเชิงประจักษ์ และได้กำหนดแนวทางการขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติผ่านวงจรบริหารงานคุณภาพ (PDCA) เพื่อขับเคลื่อนและประเมินผลให้การบริหารราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสำเร็จเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างความร่วมมือระหว่างชุมชนกับตำรวจมีความสำคัญในกระบวนการป้องกันอาชญากรรม และสร้างความปลอดภัยอย่างยั่งยืน โดยยึดถือตามกรอบการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (Public Sector Management Quality Award : PMQA) เป็นกรอบการบริหารจัดการองค์การที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (กพร.) ได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้ส่วนราชการนำไปใช้ในการประเมินองค์การด้วยตนเองที่ครอบคลุม ภาพรวมในทุกมิติ เพื่อยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการให้เทียบเท่ามาตรฐานสากล โดยมุ่งเน้นให้หน่วยงานราชการปรับปรุงองค์การอย่างรอบด้านและอย่างต่อเนื่องครอบคลุม

สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก เป็นสถานีตำรวจขนาดกลาง ในเขตชานเมืองกรุงเทพฯ ที่ให้บริการประชาชนในพื้นที่หลากหลายวัฒนธรรม และมีปริมาณงานด้านรับแจ้งความและให้บริการประชาชนในระดับที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งได้สืบค้นในระบบ “CRIME” ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พบว่าสถานภาพอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ย้อนหลัง 3 ปี (ช่วงปี พ.ศ.2564 ถึงปี พ.ศ.2566)เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2567 ในอานาคตคดีอาชญากรรมมีแนวโน้มเกิดสูงขึ้น (ดูตารางที่ 2) ซึ่งส่งผลต่อความจำเป็นในการปรับตัวของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ทั้งนี้การสร้างความร่วมมือระหว่างชุมชนและตำรวจ จึงเป็นกลยุทธ์ที่เหมาะสมมีประสิทธิภาพ เพิ่มศักยภาพในการลดปัญหาอาชญากรรมได้อย่างเป็นรูปธรรม และยั่งยืน

ผู้วิจัย เห็นว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจ และควรเร่งศึกษาวิจัยเพื่อหาแนวทางสร้างจุดยืนที่มั่นคงให้แก่ชุมชนและสังคมโดยรวมต่อไปในอนาคต จึงได้ทำการวิจัย เรื่อง “แนวทางความร่วมมือระหว่างชุมชนกับตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมอย่างยั่งยืน กรณีศึกษาสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก”ขึ้น ซึ่งเป็นการค้นหาและนำแนวทางความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมอย่างยั่งยืน และเป็นรูปธรรม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ชุมชน และตำรวจ ร่วมมือกันกำหนดแนวทาง หรือวิธีการป้องกันอาชญากรรม อย่างยั่งยืน
2. เพื่อให้ชุมชน ได้ตระหนัก รู้จักวิธีการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน และสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน

3. เพื่อให้ชุมชน และตำรวจ สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และเข้าถึงแหล่งข้อมูลอาชญากรรมได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง ตรงกัน และเป็นเครือข่าย อย่างเป็นรูปธรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ชุมชนและตำรวจสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันและร่วมมือกันในการกำหนดแนวทาง หรือวิธีการในการป้องกันภัยอาชญากรรมให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน อย่างยั่งยืน

2. ชุมชนมีความตระหนักรู้ถึงภัยอาชญากรรมและร่วมมือกับตำรวจจัดให้มีการฝึกอบรมยุทธวิธีเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน และพึ่งพาตนเองได้ อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

3. ชุมชนและตำรวจมีการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพอาชญากรรมในพื้นที่อย่างเป็นปัจจุบันด้วยความเชื่อใจ ไว้วางใจกัน และให้ความร่วมมือกับตำรวจในการแจ้งข่าวอาชญากรรมในทุกมิติเพื่อสกัดกั้นหรือยับยั้งมิให้เกิดเหตุอาชญากรรมหรือคนร้ายกลับมาก่อเหตุขึ้นซ้ำอีก และมีความเป็นเครือข่ายกัน

กรอบแนวคิด

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงกำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 ศึกษาแนวทาง หรือวิธีการสร้างความร่วมมือระหว่างชุมชนกับตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมอย่างยั่งยืน ศึกษาจากวรรณกรรม บทความ ทฤษฎี ผลงานวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.2 ศึกษาข้อมูลท้องถิ่น และสถานภาพอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก โดยผ่านระบบ “CRIME” ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ช่วงย้อนหลัง 3 ปี (ช่วงระหว่างปี พ.ศ.2564 ถึงปี พ.ศ.2566 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2567 (โดย สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก)

1.3 ศึกษาการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงานและบริการประชาชนของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ได้แก่ เว็บไซต์ และ แอปพลิเคชั่น ในการสร้างแนวทางความร่วมมือระหว่างชุมชนกับตำรวจในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอาชญากรรม และป้องกันอาชญากรรม อย่างเป็นเครือข่ายให้เกิดผลสัมฤทธิ์ และเป็นรูปธรรมอย่างยั่งยืน

2. ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยเชิงคุณภาพ(สัมมนากลุ่มฯ) มีดังนี้

2.1 ประธานชุมชน หรือผู้แทนชุมชน ในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ซึ่งสมัครใจและยินดีเข้าร่วมสัมมนากลุ่มฯ จำนวน 25 คน

2.2 ตำรวจ สังกัดสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ซึ่งเป็นตัวแทนตำรวจ สมัครใจ และยินดีเข้าร่วมสัมมนากลุ่มฯ จำนวน 25 คน

2.3 นักศึกษาสาขารัฐประศาสนศาสตร์ (ภาคปกติ) คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ ซึ่งเป็นตัวแทนนักศึกษา (ภาคปกติ) สมัครใจ และยินดีเข้าร่วมสัมมนากลุ่มฯ จำนวน 11 คน

ตาราง 1 แสดงที่มาของผู้ให้ข้อมูลสำคัญการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยความสมัครใจ และยินดีเข้าร่วมสัมมนากลุ่มฯ

ผู้ให้ข้อมูล	จำนวน (คน)	หมายเหตุ
1. ประธานชุมชน หรือผู้แทนชุมชน ในพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก	25	1.1 ประธานชุมชน จำนวน 16 คน 1.2 ตัวแทนประธานฯ (มอบหมาย) จำนวน 9 คน
2. ตำรวจ ในสังกัดสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก	25	2.1 ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ จำนวน 5 คน 2.2 ตำรวจชั้นสัญญาบัตร จำนวน 10 คน 2.3 ตำรวจชั้นประทวน จำนวน 10 คน
3. ตัวแทนนักศึกษา	11	3. นักศึกษา สาขารัฐประศาสนศาสตร์ (ภาคปกติ) คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ
รวม	**61**	**ผู้ให้ข้อมูลสุทธิ**

หมายเหตุ : ดำเนินการ “สัมมนากลุ่มฯ” เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ.2568 ณ สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัย เริ่มเก็บรวบรวมข้อมูล ทบทวนวรรณกรรม รวบรวมเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ตุลาคม 2567 ถึง ธันวาคม 2567

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งทำความเข้าใจและเน้นข้อมูลที่หลากหลาย โดยเฉพาะศึกษาแนวทางการสร้างความร่วมมือระหว่างชุมชนกับตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมอย่างยั่งยืน โดยใช้กรณีศึกษาสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก กองบังคับการตำรวจนครบาล 3 กองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Methodology) ด้วยการใช้เครื่องมือ “สัมมนากลุ่ม (Focus Group)” อาศัยการตีความข้อมูลเอกสาร(Documentary Study) ที่มีผู้รวบรวมไว้แล้ว และ “การสังเกต (Observation)” เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายและรอบด้าน สังเคราะห์ข้อมูลจากข้อเท็จจริงที่ได้แล้วนำมาวิเคราะห์ความสำเร็จและปัญหาอุปสรรค รวมถึงข้อเสนอแนะในการพัฒนาความร่วมมือระหว่างชุมชนกับตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมอย่างเป็นรูปธรรม และยั่งยืน

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญประกอบด้วย ประธานชุมชนหรือผู้แทนชุมชนต่างๆ ในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ซึ่งสมัครใจ และยินดีเข้าร่วมสัมมนากลุ่มฯ จำนวน 25 คน, ผู้แทนข้าราชการตำรวจของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ซึ่งสมัครใจ และยินดีเข้าร่วมสัมมนากลุ่มฯ จำนวน 25 คน และนักศึกษาสาขารัฐประศาสนศาสตร์ (ภาคปกติ) คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ ซึ่งสมัครใจ และยินดีเข้าร่วมสัมมนากลุ่มฯ จำนวน 11 คน รวมผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ จำนวนทั้งสิ้น 61 คน

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย ปรากฏข้อค้นพบ มีดังนี้

1. จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลท้องถิ่น และสถานภาพอาชญากรรมผ่านระบบ “CRIME” ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้แบ่งกลุ่มคดีที่เกิดขึ้นออกเป็น 4 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

1.1 คดีกลุ่มที่ 1 ได้แก่ ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ อาทิเช่น ฆ่าผู้อื่น, ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย, พยายามฆ่า, ทำร้ายร่างกาย และข่มขืนกระทำชำเรา เป็นต้น

1.2 คดีกลุ่มที่ 2 ได้แก่ ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ อาทิเช่น ปล้นทรัพย์, ชิงทรัพย์, วิ่งราวทรัพย์, ลักทรัพย์, กรรโชกทรัพย์, ฉ้อโกง (ยกเว้นฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์) ยักยอกทรัพย์, ทำให้เสียทรัพย์ รับของโจร, ลักพาเรียกค่าไถ่ และวางเพลิง เป็นต้น

1.3 คดีกลุ่มที่ 3 ได้แก่ ฐานความผิดเกี่ยวกับนความผิดพิเศษ (พ.ร.บ.ต่างๆ) อาทิเช่น พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์, พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก, พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ร.บ.ป่าไม้, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542, พ.ร.บ.ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา และพ.ร.บ.ทวงถามหนี้ เป็นต้น

1.4 คดีกลุ่มที่ 4 ได้แก่ ฐานความผิดเกี่ยวกับรัฐเป็นผู้เสียหาย อาทิเช่น ยาเสพติด, อาวุธปืน เป็นต้น

ตาราง 2 สรุปสถานภาพอาชญากรรมคดีสำคัญในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ย้อนหลัง 3 ปี (ระหว่างปี พ.ศ.2564 ถึง ปี พ.ศ.2566)

คดี 4 กลุ่ม (แบ่งกลุ่มคดี)	พ.ศ.2564 (คดี)	พ.ศ.2565 (คดี)	พ.ศ.2566 (คดี)	รวมคดีเกิด (คดี)	ลำดับคดีเกิด	แนวโน้มคดีเกิดในอนาคต
1. คดีชีวิตร่างกาย-เพศ	17	17	45	79	3	คดีเกิดสูงขึ้น (3)
2. คดีเกี่ยวกับทรัพย์	59	64	145	268	1	คดีเกิดสูงขึ้น (1)
3. คดีพิเศษ	3	62	69	134	2	คดีเกิดสูงขึ้น (2)
4. คดีรัฐเป็นผู้เสียหาย	286	358	809	1,453	-	จับกุมเพิ่มขึ้น
รวม	365	501	1,068	1,934	-	ผลรวมคดีสุทธิ

ที่มา : ระบบสารสนเทศสถานีตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (โดย สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก)

แนวโน้มคดีจะเกิดสูงขึ้นในอนาคต : คดีกลุ่มที่ 2, คดีกลุ่มที่ 3 และคดีกลุ่มที่ 1 ตามลำดับ (แนวโน้มสูงทุกกลุ่ม)
หมายเหตุ : คดีกลุ่มที่ 4 (คดีรัฐเป็นผู้เสียหาย) ไม่นับรวมเป็นสถิติคดีเกิดจากอาชญากรรม แต่เป็นคดีนับผลของการป้องกันปราบปราม (มาตรการเชิงรุก)

2. จากการสัมมนากลุ่ม (Focus Group) พบปัญหา และกำหนดแนวทาง หรือวิธีสร้างความร่วมมือระหว่างชุมชนกับตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมอย่างยั่งยืน มีดังนี้

2.1 ปัญหามิติสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างชุมชนกับตำรวจในเขตพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก พบว่า ตำรวจตรวจเยี่ยมชุมชนเป็นบางครั้ง แต่ขาดความต่อเนื่อง และไม่ทั่วถึง บางครั้งชุมชนต้องแก้ไขปัญหากันเอง เพื่อให้ทันเหตุการณ์ โดยตำรวจแจ้งว่า ตำรวจมีจำนวนจำกัด และมีภารกิจอื่นที่ต้องทำอีกหลายด้าน

แนวทางแก้ไข กล่าวคือ ตำรวจควรเข้าถึงพื้นที่ชุมชนทุกชุมชนในเขตรับผิดชอบ เป็นประจำ และตำรวจควรจัดให้มีการประชุมระหว่างชุมชนและตำรวจอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์หรือเหตุการณ์อาชญากรรมในพื้นที่ให้เป็นปัจจุบัน เป็นการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างชุมชนและตำรวจ ซึ่งจะก่อให้เกิดผลดีโดยรวม และเป็นการส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างชุมชนและตำรวจ อย่างยั่งยืน

2.2 ปัญหาประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภัยอาชญากรรมอย่างแท้จริง การรู้จักป้องกันอาชญากรรมด้วยตนเอง และพึ่งพาตนเอง ให้ถูกต้อง ถูกวิธี และปลอดภัย

แนวทางแก้ไข กล่าวคือ ตำรวจควรจัดการฝึกอบรมและสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนและชุมชน อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการสร้างความตระหนักรู้ และสร้างจิตสำนึกในการป้องกันภัยอาชญากรรมให้แก่ชุมชน และได้รู้จักพึ่งพาตนเอง เช่น การดูแลรักษาความปลอดภัยให้แก่ตนเองและชุมชน การเฝ้าระวังการกระทำที่เสี่ยงต่ออาชญากรรม เป็นต้น เพื่อความปลอดภัยของประชาชน และชุมชน อย่างยั่งยืน

2.3 ปัญหาเรื่องการแจ้งเหตุ การสื่อสารกับตำรวจไม่สะดวก และตำรวจไปถึงที่เกิดเหตุล่าช้า

แนวทางแก้ไข กล่าวคือ ตำรวจควรพัฒนาศักยภาพในการทำงานด้วยการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการทำงานและบริการประชาชน โดยการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเฝ้าระวังและแจ้งเหตุ เช่น การจัดตั้งสายด่วนแจ้งเหตุ กล้องวงจรปิด พัฒนาเว็บไซต์ และแอปพลิเคชัน (Applications) เป็นต้น เพื่อให้ชุมชนสามารถแจ้งเหตุการณ์ได้ทันที เพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบและเตือนภัย รวมถึงการสร้างเครือข่ายระหว่างตำรวจและชุมชน เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบชุมชนและสังคมโดยรวมให้เกิดความปลอดภัย ช่วยให้ลดปัญหาอาชญากรรมได้อีกทางหนึ่งด้วย และเกิดผลเป็นรูปธรรม

2.4 ปัญหาการพัฒนาพื้นที่ชุมชน และกลายเป็นจุดเสี่ยงหรือสาเหตุของอาชญกรรม

แนวทางแก้ไข กล่าวคือ การปรับภูมิทัศน์ภายในชุมชน โดยชุมชน ตำรวจ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมมือกันพัฒนาพื้นที่สาธารณะและชุมชนให้ปลอดภัย อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เช่น การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้สมบูรณ์ เพิ่มไฟส่องสว่าง และสร้างพื้นที่ประชาสัมพันธ์ในชุมชน เป็นต้น

2.5 ปัญหาความร่วมมือจากประชาชน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานของตำรวจ

แนวทางแก้ไข กล่าวคือ ตำรวจควรประชาสัมพันธ์และนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมือในการเฝ้าระวังและแจ้งเหตุ สร้างเครือข่ายระหว่างตำรวจและชุมชน เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบชุมชนและสังคมโดยรวมให้เกิดความปลอดภัยและลดปัญหาอาชญากรรมได้อย่างยั่งยืน และเกิดผลสัมฤทธิ์ เช่น การจัดตั้งสายด่วนแจ้งเหตุ กล้องวงจรปิด พัฒนาเว็บไซต์ และแอปพลิเคชัน (Applications) เป็นต้น

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย ปรากฏว่า ชุมชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก พร้อมและยินดีให้ความร่วมมือกับตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่ และเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการป้องกันอาชญากรรมที่ยั่งยืน ทั้งชุมชนและตำรวจ จะต้องมีความตั้งใจและมีความจริงใจต่อกันในการทำหน้าที่ สรุปได้ดังนี้

1. ตำรวจควรจัดให้มีการประชุมระหว่างชุมชนและตำรวจอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์หรือเหตุการณ์อาชญากรรมในพื้นที่ให้เป็นปัจจุบัน

2. ตำรวจควรจัดการฝึกอบรมและสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนและชุมชน อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

3. ตำรวจควรพัฒนาศักยภาพในการทำงานด้วยการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการทำงานและบริการประชาชน โดยการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเฝ้าระวังและแจ้งเหตุ

4. การปรับภูมิทัศน์ภายในชุมชน โดยชุมชน ตำรวจ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมมือกันพัฒนาพื้นที่สาธารณะและชุมชนให้ปลอดภัย อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

5. ตำรวจควรประชาสัมพันธ์และนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมือในการเฝ้าระวังและแจ้งเหตุ สร้างเครือข่ายระหว่างตำรวจและชุมชน เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบชุมชนและสังคมโดยรวม

สรุป : ความร่วมมือกันระหว่างชุมชนและตำรวจเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญซึ่งจะช่วยลดอัตราการเกิดอาชญากรรม สร้างสังคมที่ปลอดภัยสำหรับชุมชน และประชาชนทุกคน อย่างยั่งยืน

อภิปรายผล

1. ตำรวจควรจัดให้มีการประชุมระหว่างชุมชนและตำรวจอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์หรือเหตุการณ์อาชญากรรมในพื้นที่ให้เป็นปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Kappeler และ Gaines (2015) พบว่าการแก้ไขปัญหาร่วมกันระหว่างชุมชนกับตำรวจช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถแก้ไขปัญหาในลักษณะที่ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน โดยการนำเสนอแนวทางที่เหมาะสมสำหรับบริบทท้องถิ่น, สอดคล้องกับผลงานวิจัยของคุณากร อำนาจศิลป์ (2563) พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมสามารถช่วยเพิ่มความปลอดภัยในชุมชน และการร่วมมือกับตำรวจมีผลต่อการสร้างความไว้วางใจและความร่วมมือในพื้นที่, สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Braga และคณะ.(2019) พบว่ากระบวนการแก้ไขปัญหาแบบมีส่วนร่วม (Problem-Oriented Policing: POP) คือ การมุ่งเน้นที่การระบุและวิเคราะห์ปัญหาอาชญากรรมหรือปัญหาความมั่นคงในพื้นที่ต่างๆ อย่างเป็นระบบ และการออกแบบวิธีแก้ไขที่เหมาะสมโดยการมีส่วนร่วมของทั้งตำรวจและชุมชน โดยจะช่วยให้การจัดการปัญหาอาชญากรรมเฉพาะพื้นที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากเป็นการแก้ไขปัญหาที่สาเหตุหรือบริบทจริง ไม่ใช่แค่รับมือกับเหตุการณ์เฉพาะหน้า นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมของชุมชนยังสร้างความร่วมมือและความไว้วางใจระหว่างตำรวจ และประชาชน ส่งผลให้กิจกรรมป้องกันอาชญากรรมเกิดขึ้นได้อย่างยั่งยืน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Smith, J.,

& Johnson, R. (2021). พบว่าการสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชนและเจ้าหน้าที่ตำรวจ รวมถึงการจัดเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีส่วนช่วยลดอาชญากรรม และเพิ่มความรู้สึกปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่

2. ตำรวจควรจัดการฝึกอบรมและสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนและชุมชน อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Kappeler และ Gaines (2015) พบว่า ความร่วมมือของชุมชนทำให้ตำรวจ และสมาชิกชุมชนสามารถร่วมมือในการเรียนรู้ และพัฒนาทักษะต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พัชรพล ทัพสุด (2561) พบว่า กลยุทธ์ในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน ได้แก่ การฝึกอบรมประชาชนในการเฝ้าระวังและการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับตำรวจมีส่วนสำคัญในการลดอัตราการเกิดอาชญากรรมลงได้

3. ตำรวจควรพัฒนาศักยภาพในการทำงานด้วยการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการทำงานและบริการประชาชน โดยการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเฝ้าระวังและแจ้งเหตุ สอดคล้องกับการจัดตำรวจทำหน้าที่บริการประชาชนอย่างเป็นระบบ และนำระบบ AI (Artificial Intelligence) มาใช้และพัฒนาแอปพลิเคชันที่ช่วยให้ประชาชนสามารถติดต่อและใช้บริการบนสถานีตำรวจได้สะดวก รวดเร็ว และง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการให้บริการประชาชนบนสถานีตำรวจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (http:// www.police.go.th. [Accessed: 20-Oct-2023].), สอดคล้องกับหลักเกณฑ์การบริการของ กพร. ในยุค 4.0 เรื่องการปรับปรุงประสิทธิภาพของบุคลากรในองค์การให้มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อให้บริการที่มีคุณภาพสูงขึ้น (http:// www.opp.go.th/th. [Accessed: 20-Oct-2023].), สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชนิกา บุญสมนึก (2563) พบว่าการพัฒนาการบริการของสถานีตำรวจในยุค 4.0 โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปรับปรุงการบริการและการประชาสัมพันธ์เป็นการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้ดียิ่งขึ้น, สอดคล้องกับบทความของ นพดล สมจิตร (2565) เขียนถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับ AI ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Johnson. (2021) พบว่าการฝึกอบรมและปรับตัวของเจ้าหน้าที่ โดยการประยุกต์ใช้ AI จำเป็นต้องมีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจในด้านการใช้งานเทคโนโลยี เพื่อให้เกิดการใช้เครื่องมือเหล่านี้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังได้ระบุถึงการใช้ AI ในการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของตำรวจ เช่น ระบบวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อคาดการณ์เหตุการณ์อาชญากรรม ระบบช่วยตัดสินใจในสถานการณ์ฉุกเฉิน ทำให้ตำรวจสามารถทำนายและป้องกันอาชญากรรมได้ดีขึ้น และการจัดการข้อมูลประชาชน เพื่อให้ตำรวจสามารถตอบสนองได้รวดเร็วและแม่นยำยิ่งขึ้น

4. การปรับภูมิทัศน์ภายในชุมชน โดยชุมชน ตำรวจ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมมือกันพัฒนาพื้นที่สาธารณะและชุมชนให้ปลอดภัย อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พิชญาภา วงศ์ไทย. (2563) พบว่า การจัดตั้งคณะกรรมการชุมชนและการเผยแพร่ข้อมูลความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้ใช้พื้นที่เกิดสำนึกในการดูแลรักษาความปลอดภัยร่วมกันอย่างเข้มแข็ง นอกจากนี้การร่วมมือระหว่างชุมชนกับหน่วยงานรัฐช่วยเพิ่มมาตรการป้องกันอาชญากรรมและลดปัญหาสังคมในบริเวณดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับผลงานาวิจัยของ สกุล จันทร์เจริญ. (2564) พบว่า การตั้งกลุ่มอาสาสมัครรักษาความปลอดภัยและการร่วมตรวจสอบพื้นที่เสี่ยงช่วยลดเหตุอาชญากรรมในพื้นที่

5. ตำรวจควรประชาสัมพันธ์และนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมือในการเฝ้าระวังและแจ้งเหตุ สร้างเครือข่ายระหว่างตำรวจและชุมชน เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบชุมชนและสังคมโดยรวม ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการให้บริการประชาชนบนสถานีตำรวจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับเรื่องชี้แจงและให้ข้อมูลโปร่งใส โดยมีการพัฒนาช่องทางการสื่อสาร เช่น เว็บไซต์และสื่อโซเชียลมีเดีย เพื่อติดต่อสื่อสารข้อมูลที่ชัดเจนและทันสมัยกับประชาชน (http://www. police.go.th. [Accessed: 20-Oct-2023].) สอดคล้องกับหลักเกณฑ์การบริการของ กพร. ในยุค 4.0 ให้มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาการบริการประชาชน ในมิติของการบริการที่เป็นดิจิทัล โดยการพัฒนาระบบบริการออนไลน์ซึ่งช่วยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้ง่ายและสะดวกสบาย รวมถึงการแจ้งข้อมูลข่าวสารและบริการทางราชการผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล (http:// www.opp.go.th/th. [Accessed: 20-Oct-2023].) สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชนิกา บุญสมนึก (2563) พบว่าการพัฒนาการบริการของสถานีตำรวจในยุค 4.0 โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปรับปรุงการบริการและการประชาสัมพันธ์เป็นการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้ดียิ่งขึ้น , สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมบัติ กอบกาญจน์ (2565) พบว่าการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน โดยที่สถานีตำรวจ สามารถใช้เทคโนโลยีช่วยในการสร้างช่องทางสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยเพิ่มความไว้วางใจและความร่วมมือจากประชาชน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Smith, J., & Johnson, R. (2021). พบว่าการสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชนและเจ้าหน้าที่ตำรวจ รวมถึงการจัดเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีส่วนช่วยลดอาชญากรรม และเพิ่มความรู้สึกปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการวิจัยแนวทางความร่วมมือระหว่างชุมชนกับตำรวจของสถานีตำรวจอื่น ๆ ด้วย นอกเหนือจากการวิจัยในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก เนื่องจากภารกิจ พื้นที่ สภาพปัญหา มีความแตกต่างกัน

2. ควรมีการวิจัยถึงหน่วยงานอื่นซึ่งรับผิดชอบร่วมกันในบริบทและบทบาทใกล้เคียงกับสถานีตำรวจเรื่องการดูแลความปลอดภัยชุมชนและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนโดยรวมแบบยั่งยืนด้วย

3. การวิจัยครั้งต่อไปควรเป็นวิธีแบบผสมผสาน (Mixed Methods) โดยกำหนดระเบียบวิธีวิจัยในเชิงคุณภาพ และนำระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณเพิ่มเข้ามาด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความหลากหลายครบถ้วนมากขึ้น

4. ขอบเขตด้านระยะเวลาในการทำวิจัย ควรมีมากกว่านี้ เพื่อให้ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม เก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึงมากขึ้น

5. ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรเพิ่มประชากรศึกษาหรือผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับชุมชนด้วย ไม่เจาะจงเฉพาะตำรวจ และประชาชนในชุมชนเท่านั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความหลากหลายเพิ่มมากยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้เกิดขึ้นได้ด้วยมหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ มีนโยบายส่งเสริมให้คณาจารย์ได้สร้างผลงานทางวิชาการเผยแพร่เพื่อประโยชน์แก่สาธารณะ สังคมโดยรวม และผู้สนใจโดยแท้จริง

ประโยชน์และคุณความดีของงานวิจัยนี้ ขอมอบแด่บิดามารดารวมถึงครอบครัว ครู และอาจารย์ซึ่งได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ทั้งสอนและเขียนตำราเป็นคุณูปการให้ได้มีความรู้และได้ค้นคว้าเป็นอย่างดี ขอเป็นพลวัตปัจจัยหนุนนำให้ท่านเจริญด้วยจตุรพิธพรชัยทั้งสี่ ได้แก่ อายุ วรรณะ สุขะ พละ สำเร็จตามตั้งใจทุกประการเทอญ.

ขอขอบคุณผู้ให้ข้อมูลสำคัญ สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก คณะผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาตรวจให้คำแนะนำ รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งอยู่เบื้องหลังและสนับสนุนให้งานวิจัยนี้สามารถเขียนและสำเร็จเรียบร้อยด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

คุณากร อำนาจศิลป์. (2563). การป้องกันอาชญากรรมในบริบทของการมีส่วนร่วมของชุมชนในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต (สาขารัฐศาสตร์), มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.

ชนิกา บุญสมนึก. (2563). การพัฒนาการบริการของสถานีตำรวจในยุค 4.0. ปริญญานิพนธ์การบริหารการศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร

นพดล สมจิตร. (2565). การใช้เทคโนโลยี AI เพื่อพัฒนาการบริการตำรวจไทย. วารสารนิติศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 10, 45-67.

พัชรพล ทัพสุด. (2561). การศึกษากลยุทธ์การป้องกันอาชญากรรมในชุมชน: กรณีศึกษาเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทรัฐศาสตร์ (สาขาการบริหารงานตำรวจ), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

พิชญาภา วงศ์ไทย. (2563). บทบาทของการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาความปลอดภัยพื้นที่สาธารณะ: กรณีศึกษาตลาดสดเทศบาลเมืองเชียงใหม่. วารสารวิชาการสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 15(1), 120-135.

สกุล จันทร์เจริญ. (2564). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการเสริมสร้างความปลอดภัยบริเวณพื้นที่สาธารณะ: กรณีศึกษาชุมชนบ้านบางเขน กรุงเทพฯ. วารสารพัฒนาท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, 12(2), 45-59.

สมบัติ กอบกาญจน์. (2565). การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสารของสถานีตำรวจในยุค 4.0. ปริญญานิพนธ์ การบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร

สำนักงาน กพร. (2564). แนวทางการพัฒนาระบบราชการในยุค 4.0. สืบค้นเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน พ.ศ.2566 จาก http:// www. opp.go.th.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2566). นโยบายการให้บริการประชาชนบนสถานีตำรวจ. สืบค้นเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2568 จาก http://www.police.go.th.

สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. (2568). AI-in-Government-Services. สืบค้นเมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2568 จาก https://www.etda.or.th.

Braga, A. A., Welsh, B. C., & Schnell, C. (2019). Can policing disorder reduce crime? A systematic review and meta-analysis. Journal of Research in Crime and Delinquency, 56(4), 567–594. https://doi.org/10.1177/0022427819851931.

Johnson. (2021). The Role of Police Personality in Community Trust, Ph.D. Dissertation, Sociology, University of Toronto, Toronto, Canada.

Kappeler, V. E., & Gaines, L. K. (2015). Community Policing: A Police-Citizen Partnership. 5th ed. Upper Saddle River, NJ: Pearson.

Smith, J., & Johnson, R. (2021). Community Engagement and Public Space Safety: A Collaborative Approach. Journal of Urban Safety and Security, 15(2), 85-102. Urban Scholars Publishing.

Proceedings

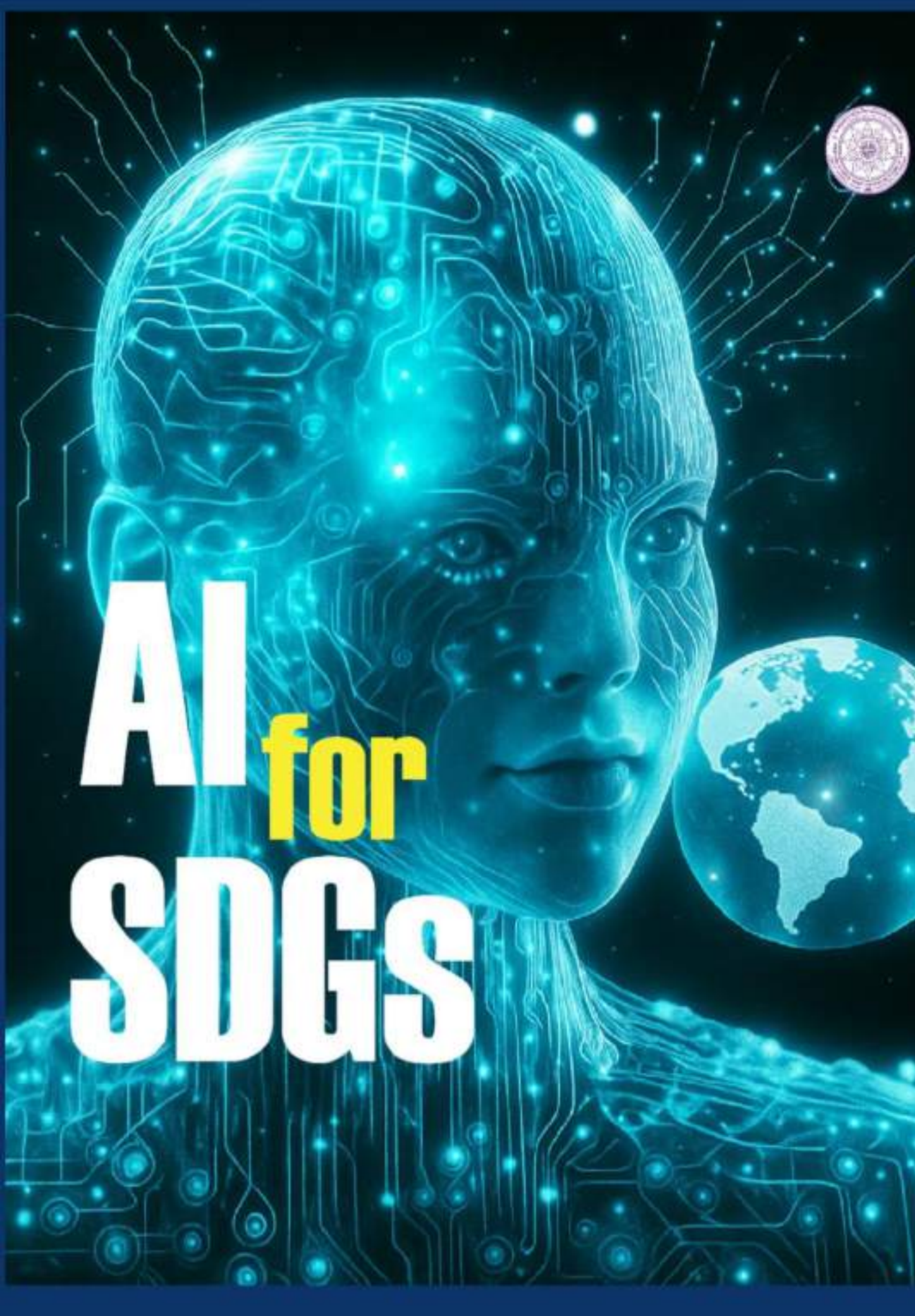

VOLUME VI : Humanities and Social Sciences

The 15th Benjamit Vichakarn National and International Conference on "AI : A Driving Force for Sustainable Development Goals"

ชื่อบทความ	ผู้เขียน	หน้า
คุณสมบัติของนักศึกษาสหกิจศึกษาที่สถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังต้องการ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาไทย	ปิยาภา พรหมทอง กวีกานต์ กลั่นมา จรูญวิทย์ โตสัจจะวงษ์	125-133
กลยุทธ์ทางการตลาด 4 C's ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อ กระเป๋าแบรนเนมของนักศึกษาในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	ทักษพร ดาวขาว วัลลภ นิมานนท์	134-142
การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสุขในการทำงานกับประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรในภาคอุตสาหกรรม	เดโชชัย สาพิมพ์ ศุภโชค เสมศรี เพียร โตท่าโรง สิทธิกร ใจดี เจตจอหอ	143-159
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำ Chat GPT ไปประยุกต์ใช้ในงานบัญชี	วฤตตา สังวรกิตติวุฒิ ฐนิตา บุญยสาร สมโภช ฮองกูล นวพร เชื้อเฉลิม ประภาพรรณ เอกอภิสิทธิ์	160-167
ปัจจัยทางการตลาดที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้ปกครองในการบริการรถบัส รับ-ส่งนักเรียน ของโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่ง ในงานโลจิสติกส์	ศุภเดช สงสม ธนวัฒน์ อภิธานวิทิต จุลจักร เอี่ยมลาภะ	168-182
ความพึงพอใจต่อบรรยากาศการเรียนรู้ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่	รณชัย แพทย์ไชโย โยษิตา ผิบลักษณ์ ตนุพล วันชัยสถิร	183-191
การส่งเสริมและพัฒนาศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ในอำเภอฉลาง จังหวัดภูเก็ต	นฤพนธ์ อัยสานนท์ จินดา ขลิบทอง เฉลิมศักดิ์ คุ้มหิรัญ	192-204
ความรอบรู้ด้านสุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพของแกนนำสุขภาพประจำครอบครัว ตำบลบางคลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	สมฤดี นามวงษ์	205-217
แนวทางความร่วมมือระหว่างชุมชนกับตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก	พรเทพ สุดิปัญญา เฉลิมพล บุชอุดม ผกากรอง ชุติกุลวรนันท์	218-229
พฤติกรรมการจัดการขยะอาหารของชุมชนในเขตเทศบาลนครภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต	ปิ่นรัตน์ สิริพันธ์พงศ์	230-244
ปัจจัยที่ส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวของตลาดน้ำโบราณบางพลี	กวีกานต์ กลั่นมา ภณสิทธ์ อ้นยะ	245-252
การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสมาชิกในการดำเนินงานกลุ่มแปลงใหญ่ปาล์มน้ำมันในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา	นทดล ภักดี จินดา ขลิบทอง เฉลิมศักดิ์ คุ้มหิรัญ	253-273

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก

Factors Influencing the Operational Efficiency of Nong Chok Metropolitan Police Station

ผกากรอง ชุติกุลวรนันท์[1], พรเทพ สูติปัญญา[2]
[1]คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, pakakong.c@gmail.com
[2]คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอกและ 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ใช้กลุ่มตัวอย่าง คือข้าราชการตำรวจ จำนวน 75 คน โดยการเก็บแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม โดยมีค่าความเชื่อมั่น 95% การวิเคราะห์ข้อมูลคำนวณหาค่าสถิติ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test, F-test ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งต่อการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ในภาพรวม คือ ด้านโครงสร้าง รองลงมา คือ ด้านกลยุทธ์ ด้านแบบของการบริหาร ด้านระบบ ด้านบุคลากร ด้านความสามารถ ตามลำดับ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ในภาพรวม ได้แก่ ด้านปริมาณงาน รองลงมา คือ ด้านเวลา และด้านคุณภาพของงาน ตามลำดับ

การเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก พบว่า สถานภาพ ระดับการศึกษา และรายได้ ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ได้แก่ ด้านคุณภาพของงาน ด้านปริมาณงาน ด้านเวลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ประสิทธิภาพ, การปฏิบัติงาน, ปัจจัยการบริหาร

Abstract

The objectives of this study were 1) to study the factors affecting the performance of Nong Chok Metropolitan Police Station and 2) to study and compare the performance of Nong Chok Metropolitan Police Station. The sample group was 75 police officers. The research instrument was a questionnaire with a 95% reliability. The data analysis calculated statistics such as frequency, percentage, standard deviation, t-test, F-test, and pairwise differences using the Least Significant Difference method.

The results of the research found that the factors affecting the performance of Nong Chok Metropolitan Police Station in general were structure, followed by strategy, management style,

system, personnel, and ability, respectively. The performance of Nong Chok Metropolitan Police Station in general was work volume, followed by time and quality of work, respectively.
The comparison of the performance of Nong Chok Metropolitan Police Station found that status, education level, and income had a significant effect on the performance of Nong Chok Metropolitan Police Station in terms of work quality, work volume, and time at a statistical level of .05

Keyword : Efficiency, Operation, Management factors

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 มาตรา 76 บัญญัติว่า รัฐพึงพัฒนา ระบบการบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่าง อื่น ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี รวมทั้งพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความซื่อสัตย์ สุจริต และมีทัศนคติเป็นผู้ให้บริการประชาชนให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว ไม่เลือกปฏิบัติ และปฏิบัติ หน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ (วิโรจน์ ก่อสกุล, 2562) ทรัพยากรมนุษย์ ถือเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ามากที่สุดในองค์การ การที่องค์การที่จะประสบความสำเร็จได้นั้น ส่วนใหญ่เกิดจากการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่ดีเพราะทรัพยากรมนุษย์เป็นหัวใจสำคัญของการบริหารจัดการภายในที่จะทำให้การดำเนินการขององค์การสามารถขับเคลื่อนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ ผู้บริหารจึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้ ความสำคัญกับทรัพยากรมนุษย์ภายในองค์การ รวมถึงพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีทักษะความรู้ ความสามารถ และเป็นคนมีคุณธรรมจริยธรรม เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิผล สามารถตอบสนองต่อความต้องการและแก้ไขปัญหาของประชาชน ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานจึงเป็นส่วนสำคัญในการบริการประชาชน กล่าวคือ การที่องค์การใดมีประสิทธิภาพสูง ผลการปฏิบัติงานหรือการสร้างความพึงพอใจให้กับประชาชน ให้บรรลุจุดมุ่งหมายตามเป้าหมายที่วางไว้ จะต้องพิจารณาจากคุณภาพของงาน ปริมาณงานที่เกิดขึ้นต้อง เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เวลาที่ใช้ในการดำเนินงานต้องรวดเร็ว ถูกต้อง ไม่เกิดความผิดพลาดแก่ประชาชนคำนึงถึงประโยชน์ประชาชนเป็นหลัก มีความยุติธรรม เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด และ ค่าใช้จ่ายต้องมีการบริหารให้เกิดความคุ้มค่า ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ จะต้องประกอบด้วยหลาย ๆ ด้าน ด้วยกัน และมีหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบในการบริหารองค์กรให้ลุล่วงไปด้วยดี หากองค์กรใดให้ความสำคัญกับปัจจัยเหล่านี้ จะทำให้องค์กรนั้นประสบความสำเร็จ มีวิธีการบริหารที่จะได้รับผลดีมากที่สุดโดยสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายได้น้อยที่สุด

จากความเป็นมาดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก เพื่อที่จะทราบถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ศึกษาปัญหาและอุปสรรค เพื่อนำผลการศึกษาเป็นข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นการวางแผนแนวทางการแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอกให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. สามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอกให้มีประสิทธิภาพ

ทบทวนวรรณกรรม

แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน (ศิรวิชญ์ เวชกิจ, 2556) ได้กล่าวถึงความหมายของ ประสิทธิภาพ ไว้ว่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน หมายถึง การดำเนินงานที่สามารถบรรลุตามเป้าหมายได้ตามที่กำหนด และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยมีกฎ ระเบียบ เป็นตัวกำหนดแนวทางและวิธีการในการปฏิบัติ ซึ่งความสำเร็จของงาน นั้นจะส่งผลทำให้ผู้ปฏิบัติงานนั้น ๆ เป็นที่ยอมรับ ไว้วางใจมากขึ้น รวมทั้งได้รับการยกย่องจากผู้บังคับบัญชา หรือเพื่อนร่วมงาน อันเป็นปัจจัยส่งเสริมที่ช่วยกระตุ้นให้การปฏิบัติงานในครั้งต่อไปมีประสิทธิภาพเพิ่มมา ขึ้น อันจะเกิดเป็นประสิทธิผลสูงสุดต่อองค์กร ทฤษฎีสองปัจจัยและ ทฤษฎีแรงจูงใจของ Herzberg, Frederick (1979) ได้นำเสนอทฤษฎีองค์ประกอบคู่ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยสำคัญ 2 ประการ ที่สัมพันธ์กับความชอบ หรือไม่ชอบ ในการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคลกล่าว ได้แก่ 1. ปัจจัยจูงใจ (Motivation Factor) เป็นปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน โดยตรง เพื่อเป็นการจูงใจให้บุคลากรชอบ หรือรักงานในการปฏิบัติงาน และเป็นการกระตุ้น เพื่อให้เกิดความพึงพอใจแก่บุคลากรในองค์กร เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น 2. ปัจจัยค้ำจุน หรือปัจจัยสุขอนามัย (Hygiene Factors) หรือเรียกว่า ปัจจัยสุขอนามัย หมายถึง ปัจจัยในขั้นพื้นฐานที่เกิดจากภายนอกตัวบุคคล ซึ่งจะเป็นการค้ำจุน ให้แรงจูงใจ ในการปฏิบัติงานของบุคลากรภายในองค์กร ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่าปัจจัยที่สามารถสนองตอบความต้องการภายในบุคคล ได้แก่ ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะของงานที่สร้างสรรค์ ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้าในอาชีพ เป็นปัจจัยที่หากไม่มีให้ หรือมีแต่ไม่สอดคล้องกับความต้องการ ก็จะทำให้บุคลากรภายในองค์กรเกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน ได้แก่ นโยบายและการบริหารงานขององค์กร คุณภาพของการบังคับบัญชา ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน รายได้และผลตอบแทน สถานภาพในการปฏิบัติงาน ความมั่นคงในการปฏิบัติงาน และตำแหน่งงาน

อัชราภรณ์ มาตรา (2555) ได้สรุปว่า การบริหาร หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างที่บุคคลร่วมกันกำหนดโดยใช้กระบวนการอย่างมีระเบียบ และใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า

อคีราภ์รัตน์ วรรณรัตน์ (2556) ได้สรุปว่า การบริหาร หมายถึง กระบวนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยหน้าที่ทางการบริหารที่สำคัญ คือ การวางแผน การจัดองค์กร การนำและการควบคุม ซึ่งมีบุคคลและหรือกลุ่มบุคคลร่วมกัน ดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ พร้อมทั้งใช้กำลังคนและทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อองค์กร จากความหมายของการบริหารจัดการข้างต้น

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของ องค์การโดยอาศัยหน้าที่ทางการบริหาร คือ การวางแผนการปฏิบัติงาน การวิเคราะห์ นโยบายและการจัดการบริหาร

กรอบแนวคิด

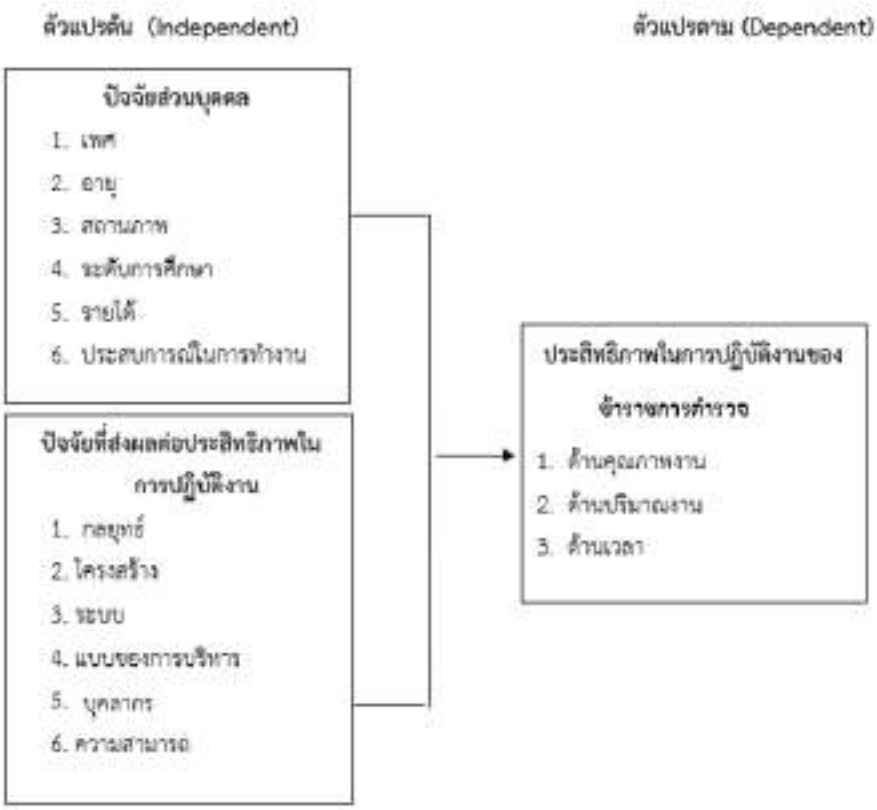

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ข้าราชการ ตำรวจ 90 นาย

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ข้าราชการตำรวจ โดยคำนวณตามทฤษฎีของทาโร่ ยามาเน่ (Yamane,1971) ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ได้จำนวนเท่ากับ 75 นาย ที่มิได้ปฏิบัติงานนอกพื้นที่

ขอบเขตด้านระยะเวลา ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567 ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2568

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก คือแบบสอบถาม (Questionare) ในการเก็บข้อมูล วิธีการประเมินค่าความสอดคล้องข้อคำถามกับเนื้อหา วิธีการคำนวณ คือ ความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) จากความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยมีค่าความเชื่อมั่นของ Cronbach's Alpha เท่ากับ 0.89

การวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ ด้านกลยุทธ์ ด้านโครงสร้าง ด้านระบบ ด้านแบบของการบริหาร ด้านบุคลากร และ ด้านความสามารถ โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\overline{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ประกอบด้วย ด้านคุณภาพงาน ด้านปริมาณงาน ด้านเวลา โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\overline{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยทางด้านเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ ประสบการณ์ในการทำงาน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าที (t-test) ตัวแปร 2 กลุ่ม และค่าเอฟ (F-test) กรณีพบความแตกต่างของการเปรียบเทียบมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป โดยมีความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way ANOVA) และเมื่อพบความแตกต่างจะทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD (Fisher's Least Significant Difference)

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ประกอบด้วย 6 ด้าน ด้านกลยุทธ์ ด้านโครงสร้าง ด้านระบบ ด้านแบบของการบริหาร ด้านบุคลากร และ ด้านความสามารถ ดังนี้

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ในภาพรวมรายด้าน

ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงาน	$\overline{X}$	S.D.	การแปลผล
1. ด้านกลยุทธ์	4.17	0.54	มาก
2. ด้านโครงสร้าง	4.18	0.58	มาก
3. ด้านระบบ	4.12	0.59	มาก
4. ด้านแบบของการบริหาร	4.16	0.56	มาก
5. ด้านบุคลากร	4.11	0.63	มาก

6. ด้านความสามารถ	4.11	0.61	มาก
รวม	4.14	0.59	มาก

จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.14 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59 ซึ่งอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ ด้านโครงสร้าง ($\overline{X}$= 4.18, S.D = 0.58) รองลงมา คือ ด้านกลยุทธ์ ($\overline{X}$= 4.17, S.D = 0.54) และ ด้านแบบของการบริหาร ($\overline{X}$= 4.16, S.D = 0.56) ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ประกอบด้วย ด้านคุณภาพของงาน ด้านปริมาณงาน ด้านเวลา ดังนี้

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก

ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการ	$\overline{X}$	**S.D.**	**การแปลผล**
1. ด้านคุณภาพงาน	4.06	0.59	มาก
2. ด้านปริมาณงาน	4.08	0.61	มาก
3. ด้านเวลา	4.07	0.60	มาก

จากตารางที่ 2 ผลการทดสอบเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ในภาพรวม 3 ลำดับแรก สูงสุดได้แก่ ด้านปริมาณงาน ($\overline{X}$= 4.08, S.D = 0.61) รองลงมา คือ ด้านเวลา ($\overline{X}$= 4.07, S.D = 0.60) และด้านคุณภาพของงาน ($\overline{X}$= 4.06, S.D = 0.59) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยทางด้านเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ ประสบการณ์ในการทำงาน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก

ตาราง 3 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการสถานีตำรวจนครบาลหนองจอกจำแนกตามเพศ

ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน	เพศ	N	$\overline{X}$	S.D.	t	Sig.
1. ด้านคุณภาพงาน	ชาย	60	4.11	.46	1.904	.989
	หญิง	15	4.00	.53		
2. ด้านปริมาณงาน	ชาย	60	4.12	.47	1.675	.432
	หญิง	15	4.03	.54		
3. ด้านเวลา	ชาย	60	4.11	.45	1.743	.254
	หญิง	15	4.02	.52		

จากตาราง 3 การวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก จำแนกตามเพศ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก จำแนกเป็นอายุ

ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก	ความแปรปวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านคุณภาพงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.355	3	.452	1.871	.133
	ภายในกลุ่ม	83.554	71	.241		
	รวม	84.908	74			
2. ด้านปริมาณงาน	ระหว่างกลุ่ม	.968	3	.323	1.280	.282
	ภายในกลุ่ม	87.185	71	.252		
	รวม	88.153	74			
3. ด้านเวลา	ระหว่างกลุ่ม	1.868	3	.623	2.631	.054
	ภายในกลุ่ม	81.917	71	.237		
	รวม	83.784	74			

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการสถานีตำรวจนครบาลหนองจอกจำแนกตามอายุไม่แตกต่างกัน

ตาราง 5 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก จำแนกตามสถานภาพ

ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก	ความแปรปวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านคุณภาพงาน	ระ หว่างกลุ่ม	.603	2	.301	1.240	.291
	ภายในกลุ่ม	84.305	72	.243		
	รวม	84.908	74			
2. ด้านปริมาณงาน	ระ หว่างกลุ่ม	.716	2	.358	1.422	.244
	ภายในกลุ่ม	87.437	72	.252		
	รวม	88.153	74			
3. ด้านเวลา	ระ หว่างกลุ่ม	1.742	2	.871	3.683	.026*
	ภายในกลุ่ม	82.043	72	.236		
	รวม	83.784	74			

* ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 พบว่า ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการสถานีตำรวจนครบาลหนองจอกจำแนกตามสถานภาพ แตกต่างกันในด้านเวลา (Sig = .026) กรณีพบความแตกต่างจะทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงการเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้วยวิธี LSD ด้านเวลาของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ		ด้านเวลา		
		โสด	สมรส	หย่าร้าง
	$\bar{X}$	3.99	4.09	4.25
โสด	3.99	-	-.092	-.259*
			(0.98)	(.010)
สมรส	4.09	-	-	-.154
				(.084)
หย่าร้าง	4.25	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 ผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านเวลาของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก พบว่า สถานภาพโสด มีประสิทธิภาพด้านเวลาน้อยกว่า สถานภาพหย่าร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 7 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอกจำแนกตามระดับการศึกษา

ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก	ความแปรปวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านคุณภาพงาน	ระหว่างกลุ่ม	4.840	3	1.613	6.970**	.000
	ภายในกลุ่ม	80.068	71	.231		
	รวม	84.908	74			
2. ด้านปริมาณงาน	ระหว่างกลุ่ม	5.492	3	1.831	7.663**	.000
	ภายในกลุ่ม	82.661	71	.239		
	รวม	88.153	74			
3. ด้านเวลา	ระหว่างกลุ่ม	3.122	3	1.041	4.463**	.004
	ภายในกลุ่ม	80.663	71	.233		
	รวม	83.784	74			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก จำแนกตามระดับการศึกษาที่นัยสำคัญ .01 ได้แก่ ด้านคุณภาพงาน (Sig = .000) ด้านปริมาณงาน (Sig = .000) และ ด้านเวลา (Sig = .004) พบว่ามีความแตกต่างกันโดยจะทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD

ตาราง 8 แสดงการเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้วยวิธี LSD ด้านคุณภาพงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา		ด้านคุณภาพงาน			
		มัธยมปลาย/ ปวช.	อนุปริญญา/ ปวส.	ปริญญาตรี	ปริญญาโทหรือสูงกว่า
	$\bar{X}$	3.74	4.04	4.07	4.34
มัธยมปลาย/ ปวช.	3.74	-	-.307** (.006)	-.336** (.001)	-.610** (.000)
อนุปริญญา/ ปวส.	4.04	-	-	-.027 (.660)	-.300** (.004)
ปริญญาตรี	4.07	-	-	-	-.273** (.005)
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	4.34	-	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 ผลวิเคราะห์การทดสอบประสิทธิภาพจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า มัธยมปลาย/ปวช. มีประสิทธิภาพด้านคุณภาพของงานน้อยกว่าระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส.ปริญญาตรี และปริญญาโทหรือสูงกว่า อนุปริญญา/ปวส. มีประสิทธิภาพด้านคุณภาพของงานน้อยกว่าระดับการศึกษาปริญญาโทหรือสูงว่า ระดับการศึกษาปริญญาตรีมีประสิทธิภาพด้านคุณภาพน้อยกว่าระดับการศึกษาปริญญาโทหรือสูงกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 9 แสดงการเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้วยวิธี LSD ด้านปริมาณงาน ของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา		ด้านปริมาณงาน			
		มัธยมปลาย/ ปวช.	อนุปริญญา/ ปวส.	ปริญญาตรี	ปริญญาโทหรือสูงกว่า
	$\bar{X}$	3.70	4.08	4.09	4.35

มัธยมปลาย/ ปวช.	3.70	-	-.389** (.001)	-.374** (.000)	-.648** (.000)
อนุปริญญา/ ปวส.	4.08	-	-	.014 (.816)	-.259* (.015)
ปริญญาตรี	4.09	-	-	-	-.274** (.006)
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	4.35	-	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 ผลวิเคราะห์การทดสอบประสิทธิภาพจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า มัธยมปลาย/ปวช. มีประสิทธิภาพด้านปริมาณงานน้อยกว่าระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส.ปริญญาตรี และปริญญาโทหรือสูงกว่า อนุปริญญา/ปวส. มีประสิทธิภาพด้านปริมาณงานน้อยกว่าระดับการศึกษาปริญญาโทหรือสูงว่า ระดับการศึกษาปริญญาตรีมีประสิทธิภาพด้านปริมาณงานน้อยกว่าระดับการศึกษาปริญญาโทหรือสูงกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 10 แสดงการเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้วยวิธี LSD ด้านเวลาของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา		ด้านเวลา			
		มัธยมปลาย/ ปวช.	อนุปริญญา/ ปวส.	ปริญญาตรี	ปริญญาโทหรือสูงกว่า
	$\bar{X}$	3.83	4.05	4.07	4.32
มัธยมปลาย/ ปวช.	3.83	-	-.226* (.042)	-.240* (.022)	-.489** (.000)
อนุปริญญา/ ปวส.	4.05	-	-	-.013 (.826)	-.260* (.013)
ปริญญาตรี	4.07	-	-	-	-.247* (.011)
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	4.32	-	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 ผลวิเคราะห์การทดสอบประสิทธิภาพจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า มัธยมปลาย/ปวช. มีประสิทธิภาพด้านเวลาน้อยกว่าระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส. ปริญญาตรี และปริญญาโทหรือสูงกว่า อนุปริญญา/ปวส. มีประสิทธิภาพด้านเวลาน้อยกว่าระดับการศึกษาปริญญาโทหรือสูงว่า ระดับการศึกษาปริญญาตรีมีประสิทธิภาพด้านเวลาน้อยกว่าระดับการศึกษาปริญญาโทหรือสูงกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 11 แสดงการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก จำแนกตามรายได้

ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก	ความแปรปวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านคุณภาพงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.929	3	.643	2.681*	.046
	ภายในกลุ่ม	82.979	71	.240		
	รวม	84.908	74			
2. ด้านปริมาณงาน	ระหว่างกลุ่ม	.932	3	.311	1.233	.298
	ภายในกลุ่ม	87.221	71	.252		
	รวม	88.153	74			
3. ด้านเวลา	ระหว่างกลุ่ม	1.456	3	.485	2.040	.108
	ภายในกลุ่ม	82.328	71	.238		
	รวม	83.784	74			

จากตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก จำแนกตามรายได้ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านคุณภาพของงาน (Sig = .046) กรณีพบความแตกต่างจะทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 12

ตาราง 12 แสดงการเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้วยวิธี LSD ด้านคุณภาพงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก จำแนกตามรายได้

รายได้		ด้านคุณภาพงาน			
		5,000 – 10,000 บาท	10,001 - 30,000 บาท	30,001 - 60,000 บาท	60,000 บาท ขึ้นไป
	$\bar{X}$	3.94	4.02	4.08	4.26
5,000-10,000 บาท	3.94	-	-.083 (.361)	-.149 (.086)	-.326* (.010)
10,001- 30,000 บาท	4.02	-	-	-.066 (.261)	-.243* (.025)

30,001- 60,000 บาท	4.08	-	-	-	-.177 (.092)
60,000 บาทขึ้นไป	4.26	-	-	-	-

จากตาราง 12 ผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการด้านคุณภาพงาน พบว่า ระดับรายได้ 5,000 – 10,000 บาท มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านคุณภาพน้อยกว่า ระดับรายได้ 60,000 บาท ขึ้นไป ระดับรายได้ 10,001 – 30,000 บาท มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านคุณภาพน้อยกว่า ระดับรายได้ 60,000 บาท ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 13 แสดงการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก	ความแปรปวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านคุณภาพงาน	ระหว่างกลุ่ม	.758	3	.253	1.039	.375
	ภายในกลุ่ม	84.150	71	.243		
	รวม	84.908	74			
2. ด้านปริมาณงาน	ระหว่างกลุ่ม	.572	3	.191	.753	.521
	ภายในกลุ่ม	87.581	71	.253		
	รวม	88.153	74			
3. ด้านเวลา	ระหว่างกลุ่ม	.589	3	.196	.816	.486
	ภายในกลุ่ม	83.196	71	.240		
	รวม	83.784	74			

จากตาราง 13 พบว่า ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก จำแนกตามประสบการณ์พบว่า ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่ามีระบบขั้นตอน กระบวนการในการปฏิบัติตามขององค์กรเป็นแบบแผนเดียวกัน

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปด้านประชากรศาสตร์ พบว่า ข้าราชการตำรวจในกลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี ระดับชั้นยศ สัญญาบัตร ระยะเวลาในการรับราชการต่ำกว่า 5 ปี ส่วนใหญ่โสดและรายได้ ต่อเดือนระหว่าง 10,001- 30,000 บาท

ปัจจัยที่ส่งต่อการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ในภาพรวม คือ ด้านโครงสร้าง รองลงมา คือ ด้านกลยุทธ์ ด้านแบบของการบริหาร ด้านระบบ ด้านบุคลากร ด้านความสามารถ ตามลำดับ

ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ในภาพรวมสูงสุด ได้แก่ ด้านปริมาณงาน รองลงมา คือ ด้านเวลา และด้านคุณภาพของงาน ตามลำดับ

การเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก พบว่า สถานภาพ ระดับการศึกษา และรายได้ ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจในสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก ได้แก่ ด้านคุณภาพของงาน ด้านปริมาณงาน ด้านเวลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก พบว่า

ด้านคุณภาพของงาน พบว่า ข้าราชการมีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมอยู่เสมอเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานให้มีคุณภาพ มีการวางแผนในการปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้า ขั้นตอนการทำงานเป็นแบบแผนเดียวกัน เช่น ตำรวจทุกคนที่ออกตรวจจะต้องมีกล้องบันทึกภาพไว้เปิดดูเมื่อมีเหตุฉุกเฉินเสมอและผลของงานที่ปฏิบัติมีความถูกต้อง ครบถ้วน เชื่อถือได้ เมื่อทำการเปรียบเทียบพบว่าระดับการศึกษาส่งผลต่อคุณภาพงานโดยผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาโทหรือสูงกว่าจะมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านคุณภาพมากกว่าระดับการศึกษาที่น้อยกว่า และรายได้ส่งผลต่อประสิทธิภาพด้านคุณภาพงาน โดยผู้มีรายได้ 60,000 บาท ขึ้นไป มีประสิทธิภาพในการทำงานได้รัดกุมดีกว่าที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย กมลพรรณ รอดจินดา (2566) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สำนักงานงบประมาณและการเงิน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อนำผลจากการศึกษาในครั้งนี้ไปประกอบการวางแผนกลยุทธ์ทางการบริหารงาน เพื่อพัฒนา ปรับปรุงแก้ไข ปัญหาการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นการเสริมสร้างภาพลักษณ์ของข้าราชการตำรวจและเสริมสร้างความสำเร็จขององค์กรตามเป้าหมายที่กำหนดได้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.564 แสดงว่า ปัจจัยจูงใจ มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สำนักงานงบประมาณและการเงิน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้ร้อยละ 56.40 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีจำนวน 2ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และด้านความสำเร็จในการทำงาน

ด้านปริมาณงาน พบว่า มีการวางแผนบริหารจัดการปริมาณงานเพื่อความสำเร็จได้ตามปริมาณงานเมื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้และมีการจัดลำดับความสำคัญของปริมาณงานเพื่อความสำเร็จในการปฏิบัติงาน เมื่อทำการเปรียบเทียบพบว่า ระดับการศึกษา การศึกษาปริญญาโทขึ้นไปจะมีประสิทธิภาพในด้านปริมาณงานที่ซับซ้อนได้มากกว่าระดับการศึกษาอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับ ดิลกา กระจ่างโฉม (2564) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรกรมส่งเสริมสหกรณ์ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปีการศึกษาระดับปริญญาตรี ระยะเวลาในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี และรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 20,000 บาท ผลการวิจัยยังพบว่าปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานและปัจจัยด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน โดยภาพรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าปัจจัยจูงใจมีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ของบุคลากร กรมส่งเสริมสหกรณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านเวลา พบว่า ข้าราชการมีการตรงต่อเวลาและรักษาเวลาในการปฏิบัติงานทำงานอย่างรอบคอบรัดกุม มีการพัฒนาวิทยาการเทคโนโลยีใหม่ๆ การใช้กล้องบันทึกเหตุการณ์ทุกครั้งที่ปฏิบัติงานเพื่อนำมาปรับปรุง หรือพิจารณารูปคดีทำให้การปฏิบัติงานได้สะดวกรวดเร็วและมีการแบ่งเวลาตรวจงานอย่างชัดเจน เมื่อทำการเปรียบเทียบ พบว่า สถานภาพ ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านเวลา โดย สถานภาพโสด มีประสิทธิภาพด้านเวลาน้อยกว่า สถานภาพหย่าร้าง และระดับการศึกษา การศึกษาปริญญาโทหรือสูงกว่าจะมีประสิทธิภาพด้านเวลาการจัดการที่ดีมากกว่าระดับการศึกษาที่น้อยกว่า มีความสอดคล้องกับอัญชลี จอมคำสิงห์ (2559) ที่ศึกษาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรกองการเจ้าหน้ากรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ที่พบว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรเจ้าหน้าที่ โดยรวมทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านการทันเวลาและปริมาณงานอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือด้านการประหยัดหรือความคุ้มค่าของทรัพยากร

ข้อเสอนแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. นำผลการวิจัยไปพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติของสถานีตำรวจนครบาลหนองจอกให้มีคุณภาพ โดยใช้การพัฒนาเป็นองค์การแห่งเรียนรู้และควรมีการส่งเสริมทักษะข้าราชการให้มีความรู้การใช้เทคโนโลยีต่างๆ ให้มากยิ่งขึ้น

2. ควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วม และการเรียนรู้ให้กับประชาชนและข้าราชการตำรวจร่วมกัน เพื่อเป็นการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีต่อชุมชนให้ช่วยสอดส่องเฝ้าระวังภัยในชุมชน ร่วมกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ทำการศึกษาเชิงคุณภาพกับทั้งผู้บริหารและสถานีตำรวจนครบาลหนองจอก เพื่อให้ได้นำข้อมูลในเชิงลึก นำไปปรับใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและการบริหารงาน

2.ควรศึกษาเชิงเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการหน่วยงานอื่นที่มีลักษณะงานใกล้เคียงกันเป็นแนวทางเพิ่มเติมให้ครอบคลุม

เอกสารอ้างอิง

กมลพรรณ รอดจินดา. (2566). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สำนักงานงบประมาณและการเงิน. สำนักงานตำรวจแห่งชาติการค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

จำลักษณ์ ขุนพลแก้ว. (2551). หลักการเพิ่มผลผลิต. กรุงเทพฯ: สถาบันเพิ่มผลผลิต แห่งชาติ.

ดิลกา กระจ่างโฉม. (2564). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรกรมส่งเสริมสหกรณ์. การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วิโรจน์ ก่อสกุล. (2562). เอกสารประกอบการบรรยายกระบวนวิชาองค์การและนวัตกรรมในองค์การ. กรุงเทพมหานคร. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

พรทิพย์ เพ็ชรนพรัตน์. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม

มนต์ชัย กวีนัฏธยานนท์. (2544). ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ศศิประภา สระกาศ. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง. การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ศิรวิชญ์ เวชกิจ. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของกองช่างองค์การบริหารส่วนจังหวัด พระนครศรีอยุธยา. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

ศาสตร์ศิลป์ ทองแรง. (2557). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรสาย สนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

อัญชลี จอมคำสิงห์. (2559). ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรกองการเจ้าหน้าที่กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขา รัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

อัชราภรณ์ มาตรา. (2555). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของครู สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อคีราภ์รัตน์ วรรณรัตน์. (2556). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อความมีประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

Bass, B. M., & Avolio, B. J. (1994). Transformational Leadership Development. PllaAllto, CA . Consulting Psychologists Press.

Herzberg, Frederick. (1979). The Motivation to Work (2 nd ed). New York: John Willey & Sons.

Likert, R. (1967). The Method of Constructing and Attitude Scale. In Reading in Fishbeic, M (Ed.), Attitude Theory and Measurement (pp. 90-95). New York. Wiley & Son.

Yamane, Taro. (1971). Statistic An Introductory Analysis. New York . Harper & Row Publishers.

Proceedings

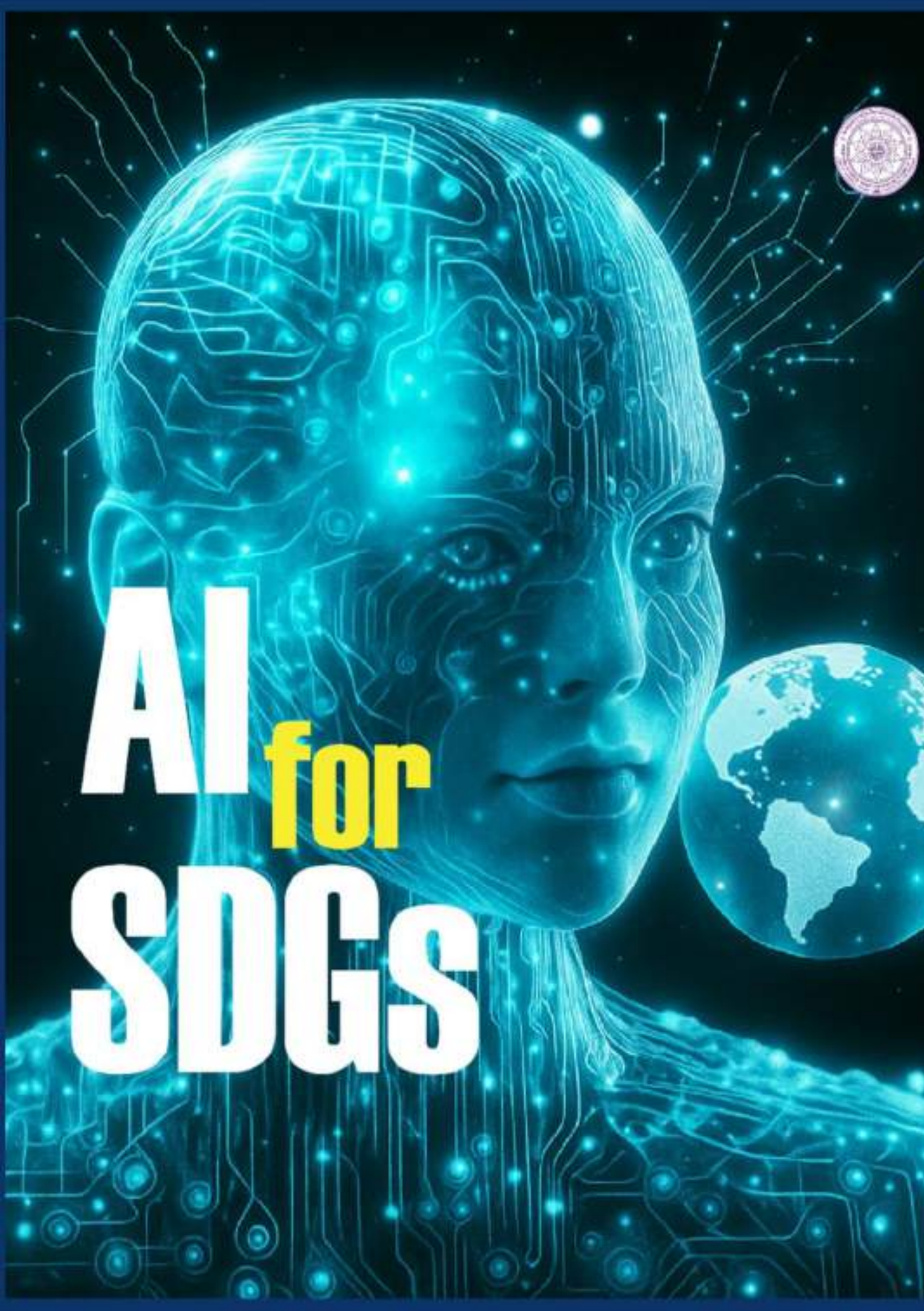

VOLUME V : Humanities and Social Sciences

The 15th Benjamit Vichakarn National and International Conference on "AI : A Driving Force for Sustainable Development Goals"

ชื่อบทความ	ผู้เขียน	หน้า
อิทธิพลของทัศนคติ การใส่ใจสุขภาพ สิ่งแวดล้อม และการรับรู้คุณค่าคุณภาพต่อความตั้งใจซื้อผลิตภัณฑ์ออร์แกนิคของลูกค้าในกรุงเทพมหานคร	ณัฐชยา บุรโกเสส รักษิณา สุวียะ ฉันทรุจี เสนาไทย สิริมา มะนาวหวาน ฐาปานีย์ ศรีสิสาร ทัศนา หงษ์มา	269-278
อิทธิพลการยอมรับเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการรับบริการศูนย์บริการการศึกษา มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่	ลลิตา ปิงพะยอม พงศ์ศิริ คำขันแก้ว	279-290
การบริการบนสถานีตำรวจให้ก้าวทัน AI กรณีศึกษา : สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก	พรเทพ สุติปัญญา เฉลิมพล บุชอุดม	291-305
การมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา	เฉลิมพล บุชอุดม สุวัจ รชตวัฒนกุล สนใจ รชตวัฒนกุล	306-319
การประยุกต์ใช้สื่อสังคมออนไลน์สำหรับการประชาสัมพันธ์ร้านตัดผม บุญเลิศ บาร์เบอร์	ศักดิ์สิทธิ ศรีชื่น กานต์ ปุยสาลี วิภพ อินทรแพทย์ ปิยะวัฒน์ นาคเงิน ทุทธินันท์ นาคสุข	320-330
ความพึงพอใจต่อนโยบายของรัฐด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับคนพิการ ในจังหวัดนครปฐม	ภัทรา เวชสารรค์ เฉลิม บุชอุดม พรเทพ สุติปัญญา	331-341
ความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ ในจังหวัดระยอง	ภัทรา เวชสารรค์ สุวัจ รชตวัฒนกุล สนใจ รชตวัฒนกุล	342-356
ความพึงพอใจ ความรู้ และการรับรู้สิทธิประโยชน์ทางภาษีของพนักงานบริษัท เซดลาดกระบัง ต่อการยื่นชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านระบบออนไลน์กรมสรรพากร	ภคมน เจริญสุข พิชญดา มหาสุด อรจิรา อุสันเทียะ	357-373
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์ไฟฟ้าของผู้บริโภคในจังหวัดชลบุรี	ปุณิกา โทพิลา	374-386

การมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

Participation of Civil DE fence Volunteers in Disaster Prevention and Mitigation Operations, Chachoengsao Municipality, Mueang Chachoengsao District, Chachoengsao Province

เฉลิมพล นุชอุดม[1], สุวัจ รชตวัฒนกุล[2], สนใจ รชตวัฒนกุล[3]

[1],สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะคณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, Chaleampol@hotmail.com

[2]สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะคณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, Suwachr@hotmaii.com

[3]สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะคณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, Son@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา 2) เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เพื่อเสนอแนะ แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสานวิธีการวิจับเชิงคุณภาพ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 187 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคเชิงพรรณนา การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง 187 คน ได้มาโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

คำหลัก: การมีส่วนร่วม อาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือน งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

Abstract

This research aimed to 1) study the participation of civil defense volunteers in disaster prevention and relief work in Chachoengsao Municipality, Mueang Chachoengsao District, Chachoengsao Province. 2) compare the participation of civil defense volunteers in disaster prevention and relief work in Chachoengsao Municipality, Mueang Chachoengsao District, Chachoengsao Province, classified by personal factors. 3) to propose guidelines for developing the participation of civil defense volunteers in disaster prevention and relief work in Chachoengsao Municipality, Mueang Chachoengsao District, Chachoengsao Province. The research method used a qualitative mixed-methods approach. The key informants were 187 people. Data were collected using unstructured interviews. Data were analyzed using descriptive techniques. Quantitative research, a sample of 187 people, was obtained using the ready-made table of Krejci and Morgan. Data were collected using a questionnaire. Data were analyzed by finding percentages, means, and standard deviations.

Keywords: Participation Civil, DE fence Volunteers, Disaster Prevention and Mitigation Operations

ผลการวิจัยพบว่า

1. การมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำได้ดังนี้ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านปฏิบัติการกู้ชีพกู้ภัย และด้านสงเคราะห์ผู้ประสบภัย ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยภาพรวมพบว่า อายุ และระดับการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านเพศ อาชีพ รายได้ และระยะเวลาที่เป็นอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือน พบว่าไม่แตกต่างกัน

3. การเสนอแนะ แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า 1) ควรมีการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจและทักษะในการปฏิบัติงาน ทั้ง Technical Skill Conceptual Skill และ Human Skill ให้แก่ อปพร. อย่างต่อเนื่อง ทั้งการฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้ใหม่หรือฝึกอบรมหลักสูตรทบทวน การจัดทัศนศึกษาดูงานในพื้นที่ที่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนสามารถปฏิบัติด้านการป้องกันและบรรเทาสา

ธารณภัยหรือกิจกรรมอื่นๆ ได้สำเร็จ ทั้งนี้การพัฒนาความรู้ดังกล่าวจะเป็นการจัดดำเนินการเองโดยเทศบาลหรือส่งเข้าร่วมฝึกพัฒนาความรู้กับหน่วยงานอื่น 2) ควรมีการประชุมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนประจำเดือน เพื่อใช้เป็นเวทีในการพบปะประสานงานและทำความเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ระหว่างผู้บริหารเทศบาล เจ้าหน้าที่ของเทศบาล เจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่น และสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน วางแนวทางในการทำงานและการสรุปผลการปฏิบัติงานประจำเดือน 3) ควรสนับสนุนทรัพยากรในการดำเนินนโยบายให้กับหน่วยงานในพื้นที่อย่างเพียงพอ ไม่ว่าจะเป็นด้านงบประมาณ บุคลากร เครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆ ในการปฏิบัติงาน 4) ควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมชุมชนในการจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยการอพยพ การเอาตัวรอดเมื่อเกิดสาธารณภัย รวมถึงให้ความรู้เกี่ยวกับสาธารณภัยโดยชี้ให้เห็นถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสาธารณภัย แนวทางในการปฏิบัติตัวเมื่อเกิดภัย หรือคาดว่าจะเกิดภัย 5) ควรเสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ทั้งการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสภาวการณ์ปัจจุบันภัยพิบัติอันเป็นสาธารณภัย มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและรุนแรงมากขึ้น การดำเนินงานเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จึงนับว่าเป็นบทบาทสำคัญและจำเป็นโดยหน่วยงานทุกภาคส่วนจะต้องบูรณาการงานร่วมกัน เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ สามารถให้ความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ได้ทันต่อเหตุการณ์ นำมาซึ่งความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและภาครัฐ ส่งผลต่อความมั่นคงปลอดภัยของประเทศโดยรวมของสาธารณภัย มีสาเหตุเนื่องจากความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศของโลก ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของสังคมไทยจากสังคมชนบทไปสู่สังคมเมืองอย่างรวดเร็ว ทำให้ประชาชนมีโอกาสอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้ความเสียหายจากสาธารณภัยทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ทั้งภัยที่เกิดจากธรรมชาติ เช่น วาตภัย อุทกภัย ภัยหนาว ภัยแล้ว และภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ เช่น อัคคีภัย ภัยจากการคมนาคมขนส่ง อุบัติภัย และภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตรายร้ายแรง การตัดไม้ทำลายป่า การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมากจนผิดปกติ ก๊าซเรือนกระจกที่ถูกปล่อยออกมาจำนวนมากล้วนเป็นสาเหตุที่ทำให้ภัยพิบัติทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น United Nations (UN) ได้กำหนดวาระการพัฒนาภายหลังปี พ.ศ. 2558 (post – 2015 development agenda) ตามกระบวนทัศน์ “การพัฒนาที่ยั่งยืน” โดยประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาภายหลังปี พ.ศ. 2558 คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals – SDGs) มีเป้าหมายลำดับที่ 13 คือ การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) ซึ่งนำไปสู่การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติครั้งที่ 3 ณ เมืองเซนได ประเทศญี่ปุ่น โดยประเทศได้รับรองกรอบการดำเนินงานเซนได เพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. 2558 - พ.ศ. 2573 (Sendai – Framework for DisasterRisk Reduction 2015 – 2030: The Sendaki Framework) มีเป้าหมายเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความ

เสี่ยงใหม่และลดความเสี่ยงที่มีอยู่ เพื่อป้องกันความล่อแหลมและเปราะบางต่อภัยพิบัติให้น้อยลง และช่วยเตรียมตความพร้อมในการในสภาวการณ์ปัจจุบันภัยพิบัติอันเป็นสาธารณภัย มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและรุนแรงมากขึ้น การดำเนินงานเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จึงนับว่าเป็นบทบาทสำคัญและจำเป็นโดยหน่วยงานทุกภาคส่วนจะต้องบูรณาการงานร่วมกัน เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ สามารถให้ความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ได้ทันต่อเหตุการณ์ นำมาซึ่งความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและภาครัฐ ส่งผลต่อความมั่นคงปลอดภัยของประเทศโดยรวม ของสาธารณภัย มีสาเหตุเนื่องจากความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศของโลก ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของสังคมไทยจากสังคมชนบทไปสู่สังคมเมืองอย่างรวดเร็ว ทำให้ประชาชนมีโอกาสอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้ความเสียหายจากสาธารณภัยทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ทั้งภัยที่เกิดจากธรรมชาติ เช่น วาตภัย อุทกภัย ภัยหนาว ภัยแล้ว และภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ เช่น อัคคีภัย ภัยจากการคมนาคมขนส่ง อุบัติภัย และภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตรายร้ายแรง การตัดไม้ทำลายป่า การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมากจนผิดปกติ ก๊าซเรือนกระจกที่ถูกปล่อยออกมาจำนวนมากล้วนเป็นสาเหตุที่ทำให้ภัยพิบัติทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น United Nations (UN) ได้กำหนดวาระการพัฒนาภายหลังปี พ.ศ. 2558 (post – 2015 development agenda) ตามกระบวนทัศน์ “การพัฒนาที่ยั่งยืน” โดยประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาภายหลังปี พ.ศ. 2558 คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals – SDGs) มีเป้าหมายลำดับที่ 13 คือ การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) ซึ่งนำไปสู่การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติครั้งที่ 3 ณ เมืองเซนได ประเทศญี่ปุ่น โดยประเทศได้รับรองกรอบการดำเนินงานเซนได เพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. 2558 - พ.ศ. 2573 (Sendai – Framework for Disaster Risk Reduction 2015 – 2030: The Sendaki Framework) มีเป้าหมายเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงใหม่และลดความเสี่ยงที่มีอยู่ เพื่อป้องกันความล่อแหลมและเปราะบางต่อภัยพิบัติให้น้อยลง และช่วยเตรียมตความพร้อมในการเผชิญเหตุ และการฟื้นฟูหลังเกิดภัยที่มีประสิทธิภาพ (Department of Disaster Prevention and Mitigation, 2016) การดำเนินการดังกล่าวเป็นความตระหนักในผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อชุมชนและสังคมจากเหตุการณ์สาธารณภัย ทำให้ต้องค้นหาแนวทางเพื่อลดโอกาสในการเกิดผลกระทบจากสาธารณภัยอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น โดยต้องมีการกำหนดภารกิจสำคัญที่ควรปฏิบัติ 4 ประการ ได้แก่ 1) เข้าใจความเสี่ยงจากภัยพิบัติ 2) เสริมสร้างศักยภาพในการบริหารและจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติ 3) การลงทุนในการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติเพื่อให้พร้อมรับมือและฟื้นคืนกลับได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ 4) พัฒนาศักยภาพการเตรียมความพร้อมเผชิญเหตุภัยพิบัติที่มีประสิทธิภาพตลอดจนการฟื้นสภาพและซ่อมสร้างให้ดีกว่าเดิมในช่วงของการบูรณะฟื้นฟูภายหลังเกิดภัยพิบัติ

การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นหน้าที่ที่ต้องจัดทำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่รับผิดชอบของตนในแต่ละพื้นที่ ในปัจจุบันการเกิดสาธารณภัยมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงขึ้นในทุก ๆ ปี ไม่ว่าจะเป็นภัยที่เกิดจากธรรมชาติที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ การก่อการร้าย การก่อ

ความไม่สงบในพื้นที่ตะเข็บชายแดน และยังมีภัยที่เกิดจากเชื้อโรค เชื้อไวรัสหรือโรคติดต่อ ที่นับวันจะยิ่งทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นและยากต่อการควบคุม อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของการดำรงชีวิตของประชาชนและวิถีชีวิตของชุมชนซึ่งมักกระจุกตัวเป็นกลุ่มในเขตเศรษฐกิจของเมืองใหญ่ ซึ่งมีผลมาจากการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีทำให้ภัยที่เกิดขึ้นมีความรุนแรงและซับซ้อนเพิ่มขึ้น การเกิดสาธารณภัยหรือพิบัติในแต่ละครั้งนั้นมักจะทำให้เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเป็นจำนวนมากและหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับประชาชนที่สุดคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล จะเป็นผู้ที่เข้าช่วยเหลือผู้ประสบภัยในพื้นที่ของตนเป็นหน่วยงานแรก หน่วยอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ในสังกัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นบุคคลที่อยู่อาศัย ในพื้นที่จึงทำให้มีความชำนาญและเข้าใจบริบทในพื้นที่เป็นอย่างดี จึงมีความสำคัญต่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ชัยมงคล ใจสนธิ์, 2565)

งานป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนอยู่ในการควบคุมกำกับดูแลของงานป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย แต่หลังจากการปฏิรูประบบราชการ พ.ศ. 2545 ได้ยุบรวมภารกิจของกองป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน มาสังกัดกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2545 สังกัดกลุ่มภารกิจด้านสาธารณภัยและพัฒนาเมือง กระทรวงมหาดไทย จนถึงปัจจุบัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน และมีบทบาทภารกิจในการให้ความช่วยเหลือและบรรเทาภัยในลำดับแรกก่อนที่หน่วยงานภายนอกจะเข้าไปให้ความช่วยเหลือ ประกอบกับพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 มาตรา 20 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่มีหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตท้องถิ่นของตน โดยมีผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่นั้นเป็นเป็นผู้รับผิดชอบในฐานะผู้อำนวยการงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้ดำเนินการทำแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2558 ได้กำหนดให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งพื้นที่ ทำหน้าที่อำนวยการ ควบคุม ปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รวมทั้งจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่นและเผชิญเหตุเมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้น โดยมีผู้อำนวยการท้องถิ่นเป็นผู้ควบคุมและสั่งการเพื่อทำหน้าที่จัดการสาธารณภัยที่เกิดขึ้นจนกว่าสถานการณ์จะกลับเข้าสู่ภาวะปกติ (เจษฎาวัตร โพธิ์ชัยศรี, 2564)

เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นหนึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้ดำเนินการฝึกอบรมออาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือน (อปพร.) โดยมีนายกเทศมนตรีเมืองฉะเชิงเทราเป็นผู้อำนวยการศูนย์โดยตำแหน่ง ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกิจการอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ. 2553 อปพร. มีหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของผู้อำนวยการศูนย์ เช่น การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รักษาความสงบเรียบร้อย สงเคราะห์ผู้ประสบภัย ปฏิบัติงานกู้ชีพกู้ภัยและอื่น ๆ โดยสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน “อปพร.” จะต้องมีภูมิลำเนาในเขตพื้นที่นั้น ๆ เพื่อให้สามารถช่วยเหลือประชาชนได้รวดเร็วทันต่อสถานการณ์ของภัยพิบัติในปัจจุบัน สมาชิอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพบเรือนทุกคนจะต้องได้รับการฝึกอบรมทั้ง

ภาคทฤษฎีและการฝึกปฏิบัติภาคสนามให้สามารถปฏิบัติได้อย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดฉะเชิงเทรา และจากการเกิดสาธารณภัยในเขตรับผิดชอบของเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ในหลายครั้งที่ผ่านมาสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน “อปพร.” มักมีปัญหาในการให้ความร่วมมือในลักษณะการมีส่วนนร่วมของ อปพร. ที่ไม่ยอมปฏิบัติหน้าที่ตนเองเท่าที่ควร จึงทำให้การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบเมื่อเกิดสาธารณภัยเกิดการล่าช้า ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และไม่เป็นไปตามแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ซึ่งจะเป็นแนวทางการปรับปรุงการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ให้เข้มแข็งมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อส่วนรวม เพื่อประโยชน์ของชุมชนให้เพิ่มมากขึ้นสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ในการช่วยเหลือประชาชนเมื่อเกิดสาธารณภัยในสถานการณ์จริง เพื่อให้แก้ปัญหาสาธารณภัยให้คลี่คลายโดยเร็วที่สุด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อเสนอแนะ แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงระดับการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา
2. ทราบถึงความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

3. ได้ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

กรอบแนวคิด

ในการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมผสานวิธี ดังนี้

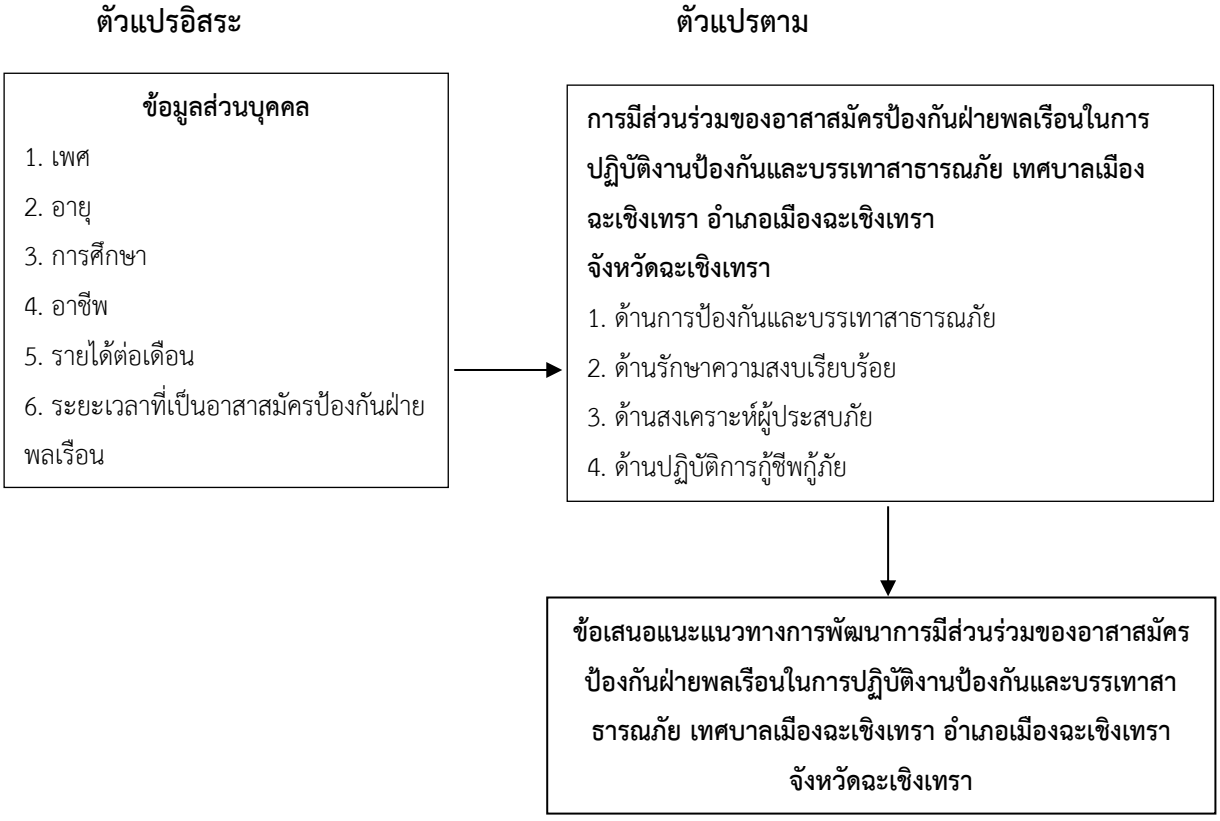

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดวิธีดำเนินการดังนี้

เชิงปริมาณ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 187 คน ทั้งนี้ เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนของข้อมูลผู้วิจัยจึงเก็บข้อมูล จำนวน 187 คน เท่ากับจำนวนประชาทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาที่เป็นอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือน มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) และแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของ

อาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ Likert' scale (อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 45) มี 5 ระดับ

เชิงคุณภาพ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นตัวแทนจาก 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มผู้บริหารของเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา 2) กลุ่มผู้นำท้องที่ และ 3) กลุ่มประชาชนทั่วไป จำนวนทั้งสิ้น 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด ให้ประชาชนผู้ให้ข้อมูลสำคัญแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระเสรี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาวิจัย ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้ศึกษาวิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา
2. ผู้ศึกษาวิจัย ส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง แจกแบบสอบถามและรับแบบสอบถามนำคืนมาด้วยตนเองโดยทำการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. สรุปผล อภิปรายผลและเขียนรายงานผล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวมรวมข้อมูล จะเป็นแบบสอบ (Questionnaire) โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นมาจากการศึกษาทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้แก่ 1) ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 2) ด้านรักษาความสงบเรียบร้อย 3) ด้านสงเคราะห์ผู้ประสบภัย และ 4) ด้านปฏิบัติการกู้ชีพกู้ภัย เป็นคำถามแบบมาตรส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของ Likert' scale (อ้างถึงใน ชัยมงคล ใจสนธิ์, 2565) โดยมีการกำหนดเกณฑ์การคิดคะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	มีส่วนร่วมมากที่สุด
4	หมายถึง	มีส่วนร่วมมาก
3	หมายถึง	มีส่วนร่วมปานกลาง
2	หมายถึง	มีส่วนร่วมน้อย
1	หมายถึง	มีส่วนร่วมน้อยที่สุด

เกณฑ์การตีความ ค่าเฉลี่ย ของระดับการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้ความหมายตามเกณฑ์โดยแบ่งค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ ตามแบบของ Likert' scale (อ้างถึงใน เจษฎาวัตร โพธิ์ชัยศรี, 2564) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	**ความหมาย**
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21-5.00	หมายถึง การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41-4.20	หมายถึง การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61-3.40	หมายถึง การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81-2.60	หมายถึง การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.80	หมายถึง การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผลงานวิจัย

การวิจัยการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

1.1 การมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำได้ดังนี้ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านปฏิบัติการกู้ชีพกู้ภัย และด้านสงเคราะห์ผู้ประสบภัย ตามลำดับ

ตาราง 1 ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านปฏิบัติการกู้ชีพกู้ภัย และด้านสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

การมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา	$\overline{X}$	**S.D.**	**แปลผล**
1) ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	3.58	0.71	มาก
2) ด้านรักษาความสงบเรียบร้อย	3.50	0.74	มาก
3) ด้านสงเคราะห์ผู้ประสบภัย	3.35	0.83	ปานกลาง
4) ด้านปฏิบัติการกู้ชีพกู้ภัย	3.45	0.74	ปานกลาง
รวม	3.48	0.63	ปานกลาง

1.2 ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้ อปพร. มีส่วนร่วมในการจัดเวรยามเฝ้าระวังป้องกันบรรเทาสาธารณภัย และเหตุร้ายภายในพื้นที่ รองลงมาคือ อปพร. มีส่วนร่วมในการเสนอโครงการเพื่อหามาตรการในการป้องกันสาธารณภัย ส่วน อปพร. มีส่วนร่วมในการติดตามการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในชุมชน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.3 ด้านรักษาความสงบเรียบร้อย พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้ อปพร. มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยในงานประเพณีที่เทศบาลดำเนินการ รองลงมาคือ อปพร. มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยในงานประเพณีในชุมชน ส่วน อปพร. มีส่วนร่วมในการส่งเสริมอุดมการณ์และวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยในชุมชน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.4 ด้านสงเคราะห์ผู้ประสบภัย พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้ อปพร. มีส่วนร่วมในการส่งเสริมอาชีพให้กับผู้ประสพภัยพิบัติ รองลงมาคือ อปพร. มีส่วนร่วมในการมอบสิ่งของช่วยเหลือผู้ประสพภัยร่วมกับเทศบาล ส่วน อปพร. มีส่วนร่วมในการพิจารณาให้การสงเคราะห์ผู้ประสบภัยร่วมกับเทศบาล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.5 ด้านปฏิบัติการกู้ชีพกู้ภัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้ อปพร. มีส่วนร่วมในการแจ้งเหตุอุบัติภัยทางถนน รองลงมาคือ อปพร. มีส่วนร่วมในการตั้งจุดตรวจบริการประชาชนในช่วงเทศกาลร่วมกับเทศบาล ส่วน อปพร. มีส่วนร่วมในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ ด้านการปฏิบัติการกู้ชีพกู้ภัยกับเทศบาล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยภาพรวมพบว่า อายุ และระดับการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านเพศ อาชีพ รายได้ และระยะเวลาที่เป็นอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือน พบว่าไม่แตกต่างกัน

3. เพื่อเสนอแนะ แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้แก่

3.1 ควรมีการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจและทักษะในการปฏิบัติงาน ทั้ง Technical Skill Conceptual Skill และ Human Skill ให้แก่ อปพร. อย่างต่อเนื่อง ทั้งการฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้ใหม่หรือฝึกอบรมหลักสูตรทบทวน การจัดทัศนศึกษาดูงานในพื้นที่ที่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนสามารถปฏิบัติด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือกิจกรรมอื่นๆ ได้สำเร็จ ทั้งนี้การพัฒนาความรู้ดังกล่าวจะเป็น การจัดดำเนินการเองโดยเทศบาลหรือส่งเข้าร่วมฝึกพัฒนาความรู้กับหน่วยงานอื่น

3.2 ควรมีการประชุมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนประจำเดือน เพื่อใช้เป็นเวทีในการพบปะประสานงานและทำความเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ระหว่างผู้บริหารเทศบาล เจ้าหน้าที่ของเทศบาล เจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่น และสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน วางแนวทางในการทำงานและการ สรุปผลการปฏิบัติงานประจำเดือน

3.3 ควรสนับสนุนทรัพยากรในการดำเนินนโยบายให้กับหน่วยงานในพื้นที่อย่างเพียงพอ ไม่ว่าจะเป็นด้านงบประมาณ บุคลากร เครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆ ในการปฏิบัติงาน

3.4 ควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมชุมชนในการจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยการอพยพการเอาตัวรอดเมื่อเกิดสาธารณภัย รวมถึงให้ความรู้เกี่ยวกับสาธารณภัยโดยชี้ให้เห็นถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสาธารณภัย แนวทางในการปฏิบัติตัวเมื่อเกิดภัย หรือคาดว่าจะเกิดภัย

3.5 ควรเสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ทั้งการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา สามารถอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทราการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านสงเคราะห์ผู้ประสบภัย และด้านปฏิบัติการกู้ชีพกู้ภัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เป็นเพราะเทศบาลเมืองฉะเชิงเทราได้บริหารจัดกิจกรรม อปพร. ของศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา เน้นการบริหารจัดการเชิงรับ เนื่องจากมีข้อจำกัดของด้านงบประมาณรายจ่ายเพราะโดยมุ่งเน้นงบประมาณในส่วนโครงสร้างพื้นฐานเป็นหลัก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชัยมงคล ใจสนธิ์ (2565) ศึกษาการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลบักได อำเภอพนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์ ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปต่ำ ดังนี้ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านปฏิบัติการกู้ชีพกู้ภัย และด้านการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย ตามลำดับ

1.1 ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ เนื่องจากเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา มีการสั่งใช้ อปพร. ในช่วงเทศกาลต่าง ๆ มีการตั้งจุดบริการประชาชนเพื่อลดความเร็วของผู้ใช้รถใช้ถนนในช่วงเทศกาลต่างๆ ในทุกปี อีกทั้งเป็นพื้นที่ท่องเที่ยว สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมบูรณ์ หงส์สมศรี (2558) ศึกษาการมี่สวนร่วมของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ด้านรักษาความสงบเรียบร้อย พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ เนื่องจากเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา มีการออกคำสั่งแต่งตั้ง อปพร. ให้ปฏิบัติงานรักษาความสงบเรียบร้อยตามงบประเพณีต่าง ๆ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ หรือประชาชนร้องขอกำลัง อปพร. เพื่อปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยตามชุมชนหรือตามงานที่อาจก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยอยู่เป็นประจำ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชาญวิทย์ คุณาวิวัฒนางกูร (2561) ศึกษา ผลการนำนโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ไปสู่การปฏิบัติ ผลการศึกษาพบว่า ด้านประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลในอำเภอเมืองเชียงใหม่ไปสู่การปฏิบัติ รวมทั้ง 3 ด้าน พบว่า โดยภาพรวมผู้ที่เกี่ยวข้องเห็นด้วยมาก กล่าวคือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย สามารถจัดการในภาวะฉุกเฉินอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน และสามารถฟื้นฟูและปรับสภาพระบบสาธารณูปโภคการดำรงชีวิตรวมถึงวิถีความเป็นอยู่

1.3 ด้านสงเคราะห์ผู้ประสบภัย พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ เนื่องจากการพิจารณาให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยมีข้อกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยเน้นให้ผู้บริหารและข้าราชการในการพิจารณาให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ในสังกัดศูนย์อาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จึงมีส่วนร่วมในการให้ความช่วยเหลือด้านการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เจษฎาวัตร โพธิ์ชัยศรี (2564) ศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการฝึกอบรม รองลงมาคือ ด้านการช่วยเหลือผู้ประสบภัย และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการช่วยเหลือส่วนราชการและสังคม

1.4 ด้านปฏิบัติการกู้ชีพกู้ภัย พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ เทศบาลเมืองฉะเชิงเทราได้จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการกู้ชีพกู้ภัยประจำเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา เพื่อรับส่งผู้ป่วยฉุกเฉินนำส่งโรงพยาบาลโดยมีอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เป็นผู้ปฏิบัติงานตลอด 24 ชั่วโมง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ

2. ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล โดยภาพรวมพบว่า อายุ และระดับการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเนื่องจาก ประสิทธิภาพการบริหารงานด้านป้องกันภัยของเทศบาลขึ้นอยู่กับอายุ และการศึกษาของ อปพร. ส่วนด้านเพศ อาชีพ รายได้ และระยะเวลาที่เป็นอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือน พบว่าไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พระศิวากร เตชปญฺโญ (2562) ศึกษาประสิทธิภาพการบริหารงานด้านป้องกันภัยของเทศบาลตำบลดีลัง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี พบว่า อายุ ระดับการศึกษาชั้นสูง มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาสถิติที่ระดับ 0.05

3. เพื่อเสนอแนะ แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

ด้วยการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ผลการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2553 มาตรา 41 ให้ผู้อำนวยการจัดให้มีอาสาสมัครในพื้นที่รับผิดชอบ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ดังต่อไปนี้ 1) ให้ความช่วยเหลือเจ้าพนักงานในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 2) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้อำนวยการมอบหมายและตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยกำหนด และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกิจการอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ. 2553 ข้อ 36 อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนจะต้องรักษาและปฏิบัติตามวินัยโดยเคร่งครัด ข้อ 37 อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน มีหน้าที่ปฏิบัติการตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และเจ้าพนักงานในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และปฏิบัติตามระเบียบนี้ ทำให้เกิดความรับผิดชอบและความมั่นใจในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยที่มีกฎหมายสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราวรรณ ตาลช่วง (2558) ศึกษา การบริหารจัดการองค์การอาสาสมัคร กรณีศึกษาอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ที่ศึกษาจากกรณีศูนย์อปพร. เทศบาลนครรังสิต พบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมการเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครของสมาชิกศูนย์ อปพร. เทศบาลนครรังสิต คือ การชักชวนจากอาสาสมัครรุ่นพี่ การอบรมหลักสูตร ยุว อปพร. เป็นอาสาสมัครส่วนราชการ การบริหารจัดการงานอาสาสมัครของศูนย์ อปพร. เทศบาลนครรังสิต คือ การวางแผนและการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ การคัดเลือกอาสาสมัครมีความเคร่งครัวในกฎระเบียบ พร้อมทั้งจัดฝึกอบรม และใช้งานสมาชิก อปพร. อย่างทั่วถึง และให้ความสำคัญกับการยกย่องเชิงชูเกียรติและการจัดสวัสดิการให้กับสมาชิกรวมถึงครอบครัวของ อปพร. ด้านการบริหารองค์กร คือ การจัดโครงสร้างการทำงานให้สมาชิก อปพร. ทุกคนมีส่วนร่วมและจัดสรรทรัพยากรให้เพียงพอในการปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ภาครัฐควรจัดสวัสดิการให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนทุกคนในลักษณะค่าตอบแทนเป็นรายดี เพื่อช่วยเหลืออาสาสมัครบางคนที่มีจิตใจอาสาแต่รักการทำหน้าที่นี้ ส่งเสริมความรู้ความสามารถตามหลักสูตรอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแก่ผู้ที่สมัครเข้าเป็น อปพร. อย่างจริงจัง เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องป้องกันภัยอันตรายที่เกิดขึ้นได้ และควรนำเทคโนโลยี อุปกรณ์ที่ทันสมัยมาใช้ในการจัดสภาพพื้นที่ สภาพแวดล้อมของพื้นที่

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ประชาสัมพันธ์ผลงานการทำกิจกรรมในการปฏิบัติหน้าที่เป็นประจำ เช่น ทางโทรทัศน์ท้องถิ่น สื่อโซเชียล เพื่อให้ประชาชนรับทราบและเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน อีกทั้งการจัดกองทุนเพื่อช่วยเหลือสมาชิก อปพร. ที่ประสบปัญหาต่างๆ เพื่อเป็นกำลังใจในการเป็นอาสาสมัคร

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยปัญหาและอุปสรรคของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ของศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานและวิธีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรค เพื่อจะนำไปสู่ความสำเร็จในการบริหารจัดการศูนย์ อปพร. ของทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา ในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

2. ควรมีการวิจัยความคาดหวังของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา เพื่อทราบความต้องการและความคาดหวังของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนสังกัดศูนย์อาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

3. ควรทำการศึกษาเรื่องสวัสดิการและค่าตอบแทนของผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับสวัสดิการว่าเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันหรือไม่ เพื่อที่จะได้ทราบถึงสภาพปัญหาของผู้ปฏิบัติงานว่ามีความเหมาะสมกับค่าตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานหรือไม่

เอกสารอ้างอิง

จิราวรรณ ตาลช่วง. (2558). *การบริหารจัดการองค์การอาสาสมัคร กรณีศึกษาอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].

เจษฎาวัตร โพธิ์ชัยศรี. (2564). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี. *วารสารวิจัยธรรมศึกษา*, *6*(2), 146-156.

ชัยมงคล ใจสนธิ์. (2565). *การมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลบักได อำเภอพนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์* [การค้นคว้าอิสระปริญญาโท, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์].

ชาญวิทย์ คุณาวิวัฒนางกูร. (2561). *ผลการนำนโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ไปสู่การปฏิบัติ* [การค้นคว้าอิสระปริญญาโท, มหาวิทยาลัยแม่โจ้].

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1* (พิมพ์ครั้งที่ 8). สุวีริยาสาส์น.

พระศิวากร เตชปญโญ (วันทา). (2562). *ประสิทธิภาพการบริหารงานด้านป้องกันภัยของเทศบาลตำบลดีลัง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี* [สารนิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย].

สมบูรณ์ หงส์สมศรี. (2558). *การมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว* [การค้นคว้าอิสระปริญญาโท, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์].

Department of Disaster Prevention and Mitigation. (2016). *Global assessment report on disaster risk reduction 2015*. United Nations.

Proceedings

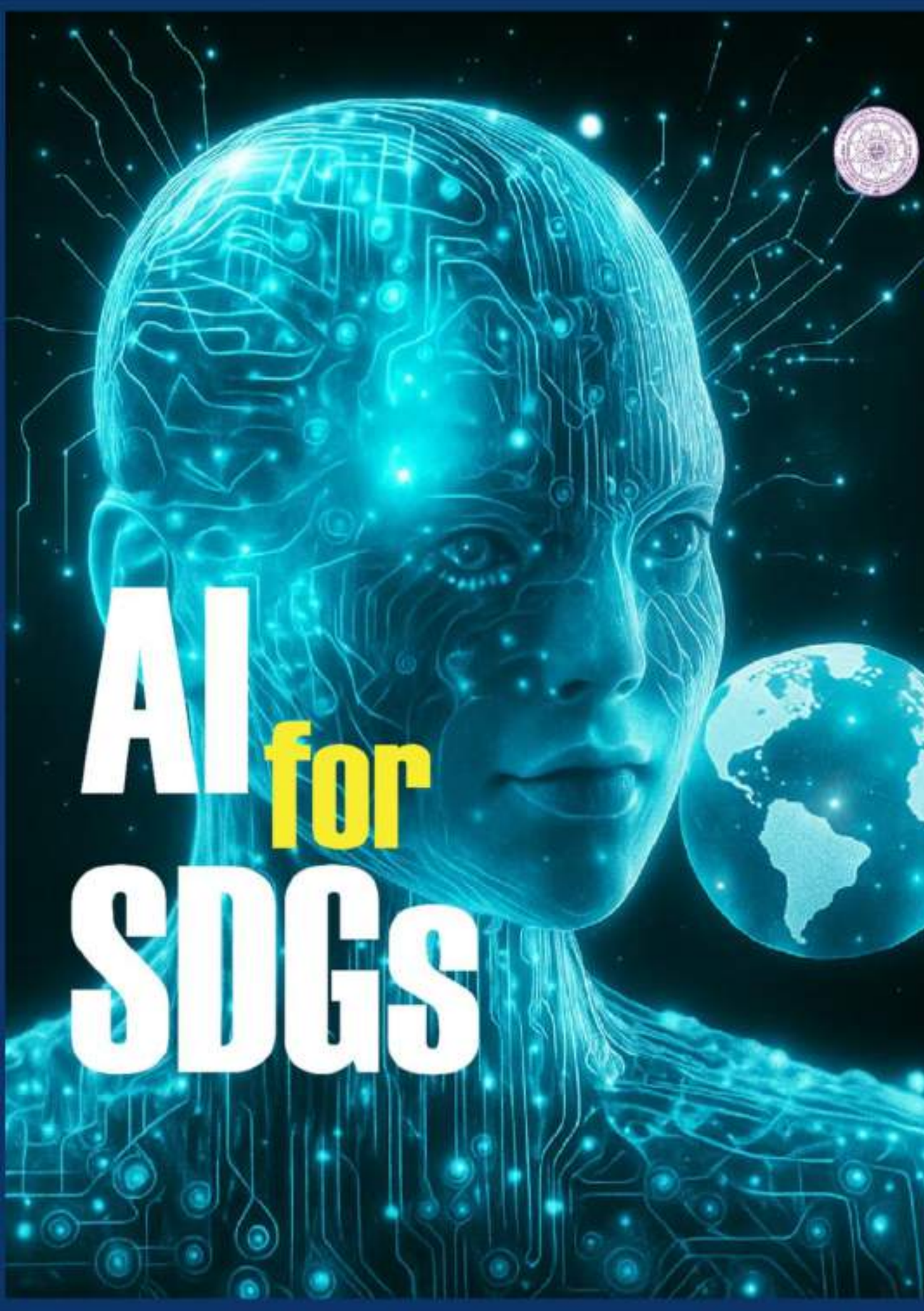

VOLUME V : Humanities and Social Sciences

The 15th Benjamit Vichakarn National and International Conference on "AI : A Driving Force for Sustainable Development Goals"

ชื่อบทความ	ผู้เขียน	หน้า
อิทธิพลของระบบสารสนเทศทางการบัญชีและการประมวลผลแบบคลาวด์ต่อผลการดำเนินงานของสำนักงานบัญชี: การวิเคราะห์บทบาทการกำกับ	ศิริวัลย์ จันทร์แก้ว วัฒนา เสรีคุณาคุณ สมชาย เลิศภิรมย์สุข สุภาณี จันทน์อินทน์	516-528
ความรู้และความเข้าใจส่งผลต่อค่านิยมและทัศนคติที่มีต่อปัญญาประดิษฐ์ (AI) ของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี	พรทิพย์ สุขจำลอง สุขมงคล เลิศภิรมย์สุข เรืองโรจน์ สุขะวิริยะ	529-538
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดภาวะหนี้สินของชาวนา องค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	เฉลิมพล บุชอุดม สุวัจ รชตวัฒนกุล สนใจ รชตวัฒนกุล	539-550
อิทธิพลของความรู้เกี่ยวกับการยื่นแบบและการชำระภาษีท้องถิ่นและคุณภาพการบริการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการยื่นแบบและการชำระภาษีท้องถิ่นของประชาชนใน องค์การบริหารส่วนตำบลสันกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่	ทิวารักษ์ คุณชมภู พงศ์ศิริ คำขันแก้ว	551-564
การคุ้มครองสิทธิเจ้าของร่วมอาคารชุดต่อการเก็บรวบรวมข้อมูลชีวภาพเพื่อควบคุมการเข้าออกอาคาร : ศึกษากรณีความยินยอมของเจ้าของข้อมูล	คณาธิป ทองรวีวงศ์ ชาญชัย แสวงศักดิ์	565-575
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI)	กัญญาวีร์ วงศ์เสือ ฐนิดา บุญยสาร	576-591
ปัจจัยด้านบัญชีและคุณภาพชีวิตที่ดีที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน จังหวัดนนทบุรี	วนิดา จำลองพันธ์	592-602
กระแสเงินสดกับอัตราส่วนทางการเงินต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	วิภาวดี คูณวงศ์ ประทุม วงษ์วีระกุล จำนรรจ์ หลงกระจ่าง	603-614
อิทธิพลองค์ประกอบของคณะกรรมการบริษัทที่มีผลต่อการดำเนินงานของ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	วิภาวดี คูณวงศ์ ศศิณา สมเชช อรจิรา อุสันเทียะ	615-626
ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับผลการดำเนินงานของบริษัท จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	กัญญาวีร์ วงศ์เสือ ภคมน เจริญสุข ชัยรัตน์ พรมนาง	627-638
การกำกับดูแลกิจการโครงสร้างทางการเงินและความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างยั่งยืนที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มทรัพยากร	สุภัตรา ชูสังโชยกุล พัทธ์ธีรา จิรอุดมสาโรจน์ พิชญาดา มหาสุต	639-649

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดภาวะหนี้สินของชาวนา องค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

Factors Affecting the Debt Situation of Farmers in Phraya Banlue Subdistrict Administrative Organization, Lat Bua Luang District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province

เฉลิมพล นุชอุดม[1], สุวัจ รชตวัฒนกุล[2], สนใจ รชตวัฒนกุล[3]

[1]สาขารัฐประศาสนศาสตร์, คณะคณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, Chaleampol@hotmail.com

[2]สาขารัฐประศาสนศาสตร์, คณะคณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, Suwachr@hotmaii.com

[3]สาขารัฐประศาสนศาสตร์, คณะคณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, So @hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยการเกิดภาวะหนี้สินของชาวนาองค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2) เพื่อศึกษาการเกิดภาระหนี้สินของชาวนา องค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดภาวะหนี้สินของชาวนาองค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 302 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคเชิงพรรณนา การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง 302 คน ได้มาโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์

คำหลัก: ปัจจัยที่มีอิทธิพล, ภาวะหนี้สิน

Abstract

This research aimed to 1) study the factors of the indebtedness of farmers in Phraya Banlue Subdistrict Administrative Organization, Lat Bua Luang District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province, 2) study the indebtedness of farmers in Phraya Banlue Subdistrict Administrative Organization, Lat Bua Luang District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province, and 3) study the factors influencing the indebtedness of farmers in Phraya Banlue Subdistrict Administrative Organization, Lat Bua Luang District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. The key informants, 302 people, collected data using interview forms and analyzed data using descriptive techniques. Quantitative research, a sample of 302 people, was obtained using the ready-made tables of Krezy and Morgan. Data were collected using questionnaires and analyzed by finding percentages, means, and standard deviations, and using logistic regression analysis.

Keywords: Factors affecting, Debt situation

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดภาวะหนี้สินของชาวนาองค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ นโยบายรัฐ ความสามารถในการปรับตัว ความสามารถในการบริหารจัดการ ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ และโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ตามลำดับ

2. ชาวนาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ภาระหนี้สินเป็นจำนวน 30,001 – 50,000 บาท โดยเฉลี่ยและส่วนใหญ่มีภาระหนี้สินกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และวัตถุประสงค์การกู้ยืมเงินคือใช้ลงทุนประกอบอาชีพ ในขณะที่ระยะเวลาการผ่อนชำระคือ 2 – 5 ปี

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดภาระหนี้สินของชาวนา องค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ปัจจัยทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ นโยบายรัฐ ความสามารถในการปรับตัว ความสามารถในการบริหารจัดการ ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ และโครงสร้างทางเศรษฐกิจ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากอิทธิพลของการพัฒนาในโลกยุคเทคโนโลยีก้าวหน้าส่งผลต่อชาวนาและสังคมชาวนาไทยอย่างชัดเจน โดยรัฐบาลมีบทบาทสำคัญต่อการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตและการจัดจำหน่ายของสังคมชาวนา โดยรวมสามารถวิเคราะห์ลักษณะการเปลี่ยนแปลงในระดับสังคมหมู่บ้านชาวนาโดยใช้เกณฑ์จำแนกตามรูปแบบเศรษฐกิจได้เป็น 2 แบบ คือ ชาวนาแบบเศรษฐกิจพอเพียงเคยเป็นกลุ่มชาวนาที่พื้นฐานเดิมของสังคมไทย สำหรับชาวนาแบบเศรษฐกิจทุนนิยม คือ ชาวนากลุ่มใหญ่ในสังคมไทยปัจจุบัน จาความพยายามของรัฐที่จะนำสังคมไทยสู่ความทันสมัยและการขยายตัวทางเศรษฐกิจโดยประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับแรกในปี พ.ศ. 2504 รัฐได้เข้าไปมีบทบาทภายในหมู่บ้านชนบทอย่างกว้างขวาง ส่งผลให้สังคมชนบทไทยมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมและเศรษฐกิจไปอย่างรวมเร็ว จากเดิมที่มีการผลิตเพื่อตอบสนองการยังชีพกลายเป็นการผลิตเพื่อการค้า มีการเปลี่ยนไปของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ นั่นคือ เกษตรกร ชาวไร่ ชาวนาได้ถูกดึงไปสัมพันธ์กับวิถีการผลิตแบบสมัยใหม่ที่ผูกพันกับระบบตลาดโลก และต้องพึ่งพอตลาดในฐานะของผู้ผลิตที่ขาดอำนาจต่อรองในเรื่องกลไกราคาผลผลิต (ธีร์ภัทร สูตะบุตร, 2561)

ประเทศไทยถือเป็นอู่ข้าวอู่น้ำ เป็นพื้นที่แห่งเกษตรกรรมที่มีความอุดมสมบูรณ์ ประชากรในอดีตส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำนาปลูกข้าว โดยมีภูมิปัญญาท้องถิ่นทางด้านเกษตรกรรมมากมายแตกต่างกันไปตามพื้นที่นั้น ๆ และมีการพัฒนารูปแบบการทำการเกษตรให้เหมาะสมตามยุคสมัย อาชีพเกษตรกรจึงมีความสำคัญมากและเกษตรกรถูกยกย่องให้เป็นกระดูลสันหลังของชาติ เป็นผู้ผลิตอาหารเลี้ยงสังคมมมายาวนาน จากการพัฒนาของประเทศไทยแม้จะทำให้มีการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานทางด้านกายภาพให้มีความก้าวหน้า แต่ก็ปรากฏชัดเจนในภายหลังว่าเกิดช่องว่างทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ภาคการเกษตรซึ่งเป็นอาชีพหลักของคนส่วนใหญ่ของประเทศยังประสบกับความผันผวนของราคาพืชผลในตลาดโลกและประสบความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ รวมทั้งความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติทั้งดินและน้ำ ในช่วงราวสิบปีที่ผ่านมาต้นทุนในภาค

การเกษตรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทำให้อัตรากำไรของเกษตรกรลดลงจนสินค้าเกษตรหลายชนิดมีค่าเฉลี่ยเป็นลบ กลับกลายเป็นว่ายิ่งเกษตรกรปลูกพืชผลมากเท่าไหร่ก็ยิ่งจนลงเท่านั้น ในขณะเดียวกันหนี้สินก็พอกพูนขึ้นเรื่อย ๆ (The Momentum, 2019) นอกจากนี้ สถานะทางการเงินของครัวเรือนเกษตรมีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก โดยเราพบว่าครัวเรือนเกษตรส่วนใหญ่มีหนี้สูง โดยหากรวมจากทุกแห่งครัวเรือนชาวนาไทยมีหนี้สินเฉลี่ย 3.4 ก้อน และมีหนี้คงค้างเฉลี่ย 416,143 บาทต่อครัวเรือน ครัวเรือนร้อยละ 50 มีหนี้สินคงค้างเกิน 300,000 บาท และ ร้อยละ 30 มีเกิน 600,000 บาท โดยมาจากสองแหล่งหลักคือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรร้อยละ 60 และสหกรณ์และกองทุนหมู่บ้าน ร้อยละ 16 และร้อยละ 35 ของครัวเรือนมีหนี้นอกระบบ (สถาบันวิจัยเศรษฐกิจป๋วย อึ๊งภากรณ์, 2563)

ช่วง 10 ปีที่ผ่านมาของประเทศไทย พบว่า ความสำคัญของภาคเกษตรกรรมที่มีต่อการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจมีบทบาทลดลงเหลือเพียงร้อยละ 9 ของผลิตภัณฑ์ประชาชาติอย่างไรก็ตาม ภาคเกษตรกรรมยังคงมีความสำคัญต่อสังคมไทยมาโดยตลอด เนื่องจากเป็นภาคเศรษฐกิจที่มีการรองรับกำลังแรงงานจำนวนมาก หรือคิดเป็นสัดส่วนที่สูงถึงประมาณร้อยละ 35 ของผู้มีงานทำทั้งหมดในประเทศ ดังนั้น รายได้ต่อหัวของภาคเกษตรกรรมจึงมีมูลค่าน้อยกว่ารายได้ต่อหัวนอกภาคเกษตรกรรม ยิ่งไปกว่านั้นรายได้จากการทำเกษตรมักเกิดความผันผวนอยู่ตลอดเวลาขึ้นอยู่กับ ปัจจัยหลายอย่างที่ยากต่อการควบคุม เช่น ความไม่มีเสถียรภาพทางด้านราคาผลผลิต การเปลี่ยนแปลงราคาปัจจัย การผลิตทำให้ต้นทุนเพิ่มขึ้น และการได้รับผลกระทบจากภัยทางธรรมชาติ เป็นต้น ทำให้เกษตรกรจำนวนไม่น้อยยังคงต้องประสบกับปัญหาความยากจน การมีภาวะหนี้สินเพิ่มขึ้น และตกอยู่ในภาวะความเสี่ยงที่เกิดจากผลผลิตที่แปรปรวน ประกอบกับความผันผวนของราคาสินค้าเกษตรในแต่ละปี ซึ่งเกษตรกรบางรายอาจมีศักยภาพเพียงพอที่สามารถปรับตัวและรับมือกับผลกระทบดังกล่าวที่เกิดขึ้นได้ แต่ก็ยังมีเกษตรกรอีกจำนวนมากที่ไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะปรับตัวและรับมือกับปัญหาดังกล่าวได้ ซึ่งยังคงต้องพึ่งพอความช่วยเหลือจากหน่วยงานทางภาครัฐบาลในการแก้ไขปัญหามาโดยตลอด (สดายุทธ ศรีนวล, ถวิล นิลใบ, 2564)

จากปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้น ทางหน่วยงานภาครัฐบาลพยายามให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรมาตลอดโดยผ่านโครงการและนโยบายต่าง ๆ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรให้ดีขึ้น ประกอบกับการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม และการปรับโครงสร้างหนี้สินให้มีปริมาณลดลง เช่น การให้ความช่วยเหลือทางการเงินเป็นมาตรการที่หน่วยงานภาครัฐให้ความสำคัญมากโดยตลาด ซึ่งเห็นได้จากการเพิ่มปริมาณเงินกู้ยืมให้แก่เกษตรกรผ่านธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) หรือแม้แต่กองทุนต่าง ๆ ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เช่น การให้สินเชื่ออัตราดอกเบี้ยต่ำ การพักชำระหนี้ การลดภาวะหนี้ใช้ชาวนารายย่อย การโอนหนี้นอกระบบเข้ามาเป็นหนี้ในระบบ การรับจำนำผลผลิตทางการเกษตร และการประกันราคาพืชผล กองทุนสงเคราะห์เกษตรกรและกองทุนหมุนเวียน เพื่อการกู้ยืมแก่เกษตรกร กองทุนปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ การแข่งขันของประเทศไทย เป็นต้น โดยที่แต่ละโครงการและกองทุนมีการดำเนินงาน ตามวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน

ผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดภาวะหนี้สินของชาวนาองค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อจะได้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดภาระหนี้สิน

ของชาว และสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้สำหรับพัฒนาการจัดการหนี้สินหรือสร้างกระบวนการจัดการแก้ไขปัญหาหนี้สินของชาวนาในพื้นที่ให้สามารถบริหารจัดการหนี้สินให้ลดลงในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยการเกิดภาวะหนี้สินของชาวนาองค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2. เพื่อศึกษาการเกิดภาระหนี้สินของชาวนา องค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดภาวะหนี้สินของชาวนาองค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดภาวะหนี้สินของชาวนาองค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะได้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกร โดยเฉพาะชาวนาในพื้นที่ต่อไป

2. นำข้อมูลที่ได้หรือผลการศึกษาใช้เป็นข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการหนี้สินหรือสร้างกระบวนการจัดการแก้ไขปัญหาหนี้สินของชาวนาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้สามารถบริหารจัดหนี้สินให้ลดลงในอนาคตต่อไป

กรอบแนวคิด

ในการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดภาวะหนี้สินของชาวนาองค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมผสานวิธี ดังนี้

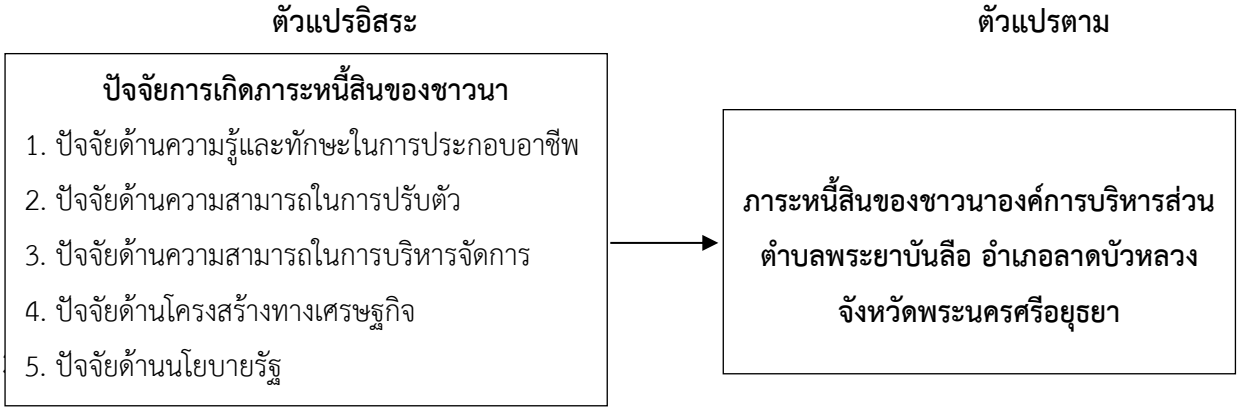

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดวิธีดำเนินการดังนี้

เชิงปริมาณ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ชาวนาที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกร ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รวมทั้งสิ้น จำนวน 1,235 คน (สำนักงานเกษตรอำเภอลาดบัวหลวง, 2566) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ชาวนาที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกร ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน จึงได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 302 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และจำนวนสมาชิกในครอบครัว มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) ข้อมูลเกี่ยวกับระดับปัจจัยที่เกิดภาวะหนี้สินของชาวนาองค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดภาระหนี้สินของชาวนาองค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ Likert’ scale (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 45) มี 5 ระดับ และความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยการเกิดภาระหนี้สินของชาวนาองค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีลักษณะเป็นคำถามประเภทปลายเปิด (Open Ended Question)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวมรวมข้อมูล จะเป็นแบบสอบ (Questionnaire) โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นมาจากการศึกษาทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการเกิดภาวะหนี้สินของชาวนาองค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ 2) ปัจจัยด้านความสามารถในการปรับตัว 3) ปัจจัยด้านความสามารถในการบริหารัดการ 4) ปัจจัยด้านโครงสร้างทางเศรษฐกิจ และ 5) ปัจจัยด้านนโยบายรัฐ เป็นคำถามแบบมาตรส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของ Likert’ scale (อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2553) โดยมีการกำหนดเกณฑ์การคิดคะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยการเกิดภาระหนี้สินของชาวนาองค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีลักษณะเป็นคำถามประเภทปลายเปิด (Open Ended Question)

ผลงานวิจัย

การวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดภาวะหนี้สินของชาวนาองค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการเกิดภาวะหนี้สินของชาวนาองค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.1 ปัจจัยการเกิดภาวะหนี้สินของชาวนาองค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ นโยบายรัฐ ความสามารถในการปรับตัว ความสามารถในการบริหารจัดการ ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ และโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ตามลำดับ

1.2 ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับดังนี้ ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการทำนาในแต่ละช่วงฤดู รองลงมาคือ ท่านมีความรู้เกี่ยวกับพันธุ์ข้าวที่ปลูกเพื่อได้ผลผลิตที่ดี ส่วนท่านสามารถนำแนวคิดเกษตรทฤษฎีใหม่เข้ามาใช้ในการทำนาได้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.3 ความสามารถในการปรับตัว พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับดังนี้ ความสามารถรับมือกับศัตรูพืชได้ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือวิธีการที่คิดขึ้นมาเอง รองลงมาคือ ความสามารถนำเทคโนโลยีนวัตกรรม มาปรับใช้ในการทำนาของทำนาได้ ส่วนความสามารถรับมือกับภัยแล้งหรือน้ำท่วมได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.4 ความสามารถในการบริหารจัดการ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับดังนี้ สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ตามเป้าหมายที่วางแผนไว้ รองลงมาคือ ท่านมีการวางแผนด้านต้นทุนในการปลูกข้าวแต่ละครั้งได้ ส่วนท่านสามารถดูแลข้าวที่ปลูกได้ตามเป้าหมายที่วางแผนไว้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.5 โครงสร้างทางเศรษฐกิจ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับดังนี้ ราคาข้าวที่รับซื้อในแต่ละช่วงมีราคาที่ผันผวนไม่สามารถคาดการณ์ได้ รองลงมาคือ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศผันผวนทำให้ไม่สามารถส่งออกได้ ส่วนอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมจากเงินกู้นอกระบบปรับตัวสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.6 นโยบายรัฐ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้ หน่วยงานภาครัฐเข้ามาแนะนำให้ความรู้เรื่องการบริหารจัดการเงิน รองลงมาคือ หน่วยงานภาครัฐเข้ามาแนะนำให้ความรู้เรื่องการทำนาในแต่ละช่วง ส่วนนโยบายการปล่อยสินเชื่อสำหรับเกษตร/ชาวนามีเพียงพอต่อความต้องการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2. ข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดภาระหนี้สินของชาวนา องค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ชาวนาองค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ส่วนใหญ่มีภาระหนี้สินเป็นจำนวนเงิน 30,001 – 50,000 บาท มีภาระหนี้สินกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร โดยมีวัตถุประสงค์การกู้ยืมเงินคือใช้ลงทุนประกอบอาชีพ ในขณะที่ระยะเวลาการผ่อนชำระคืน คือ 2 – 5 ปี

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดภาวะหนี้สินของชาวนาองค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ปัจจัยทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ นโยบายรัฐ ความสามารถในการปรับตัว ความสามารถในการบริหารจัดการ ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ และโครงสร้างทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อแนวโน้มการเกิดภาระหนี้สินของชาวนาองค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยการเกิดภาวะหนี้สินของชาวนาองค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4.1 ปัจจัยด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชะ ภาครัฐควรจัดทำศูนย์ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีการเกษตรอย่างจริงจัง และให้การสนับสนุนเทคโนโลยีการเกษตร

4.2 ปัจจัยด้านความสามารถในการปรับตัว ชาวนาควรมีการตื่นตัวในการติดตามข้อมูลข่าวสารอย่าใกล้ชิดเพื่อจะได้ทราบความเป็นไปและความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและสถานการณ์เกี่ยวกับตลาดข้าว เพื่อให้สามารถปรับตัวได้อย่างทันท่วงที

4.3 ปัจจัยด้านความสามารถในการบริหารจัดการ ภาครัฐควรเข้ามาจัดโครงการให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบจริงจังและต่อเนื่อง รวมทั้งควรมีการติดตามและประเมินผล

4.4 ปัจจัยด้านโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ภาครัฐปรับโครงการสร้างทางเศรษฐกิจให้มีการส่งข้าวไปขายต่างประเทศมากขึ้น เพื่อเพิ่มมูลค่าทางตลาด

4.5 ปัจจัยด้านนโยบายรัฐ ภาครัฐควรมีโครงการพักชำระหนี้เกษตรกร โดยสั่งการให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ หรือสถาบันการเงินที่เป็นเจ้าหนี้ของชาวนา ยกเว้นเงินต้นเป็นเวลา 2 ปี โดยให้ผ่อนชำระเฉพาะดอกเบี้ยกรณีที่ไม่สามารถพักชำระหนี้ได้ ควรมีการลดดอกเบี้ยกรณีชาวนาสามารถปิดยอดหนี้ได้ก่อนระยะเวลาที่กำหนด ภาครัฐควรดำเนินการจัดการหนี้นอกระบบอย่างจริงจัง

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดภาวะหนี้สินของชาวนาองค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สามารถอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ปัจจัยการเกิดภาระหนี้สินของชาวนา องค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สดายุทธ ศรีนวล และ ถวิล นิลใบ (2564) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อหนี้สินของเกษตรกร: กรณีศึกษาชาวนาจังหวัดร้อยเอ็ด

พบว่า ปัจจัยที่กำหนดความเป็นหนี้ของเกษตร จำนวน 7 ปัจจัย สามารถอธิบายความเป็นหนี้ของเกษตรกรได้ร้อยละ 98.58 โดยมีปัจจัยที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญต่อหนี้สินของชาวนา จำนวน 5 ปัจจัย ได้แก่ รายได้ รายจ่าย ต้นทุนการผลิต การขายผลผลิต และนโยบายของรัฐบาล ส่วนปัจจัยที่ไม่มีนัยสำคัญต่อหนี้สินของชาวนามี 2 ปัจจัย ได้แก่ การวางแผนทางการเงิน และภัยทางธรรมชาติ ส่วนพัทธ์ธีรา สมทรง (2560) ศึกษาบทบาทของผู้นำชุมชนในการหมุนเสริมเพื่อทำให้ปัญหาทางการเงินของคนในชุมชนลดน้อยลงผ่านการจัดการหนี้สินของชุมชนบ้านสามขา อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางด้านการวางแผนทางการเงินส่งผลกระทบต่อการเป็นหนี้สินของครัวเรือนเกษตร และยังได้ระบุเพิ่มเติมไว้ว่าการไม่มีการวางแผนทางการเงิน เช่น ไม่มีการออม ไม่มีการแบ่งเงินเพื่อการใช้จ่าย และไม่มีการแบ่งเงินเพื่อใช้ในยามฉุกเฉินมีผลกระทบต่อการเป็นหนี้ของครัวเรือนเกษตรกร และยังให้เหตุผลเพิ่มเติมถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินครัวเรือนเกษตรกรว่า ครัวเรือนเกษตรกรต้องมีการจดบันทึกบัญชีครัวเรือนเพื่อจะได้ทราบถึงรายจ่ายที่เกิดขึ้นในครัวเรือน และจะได้มีการวางแผนการใช้จ่ายได้อย่างเหมาะสม ชญานี ชวะโนทย์ และสฤณี อาชวานันทกุล (2562) ศึกษาความพฤติกรรมและสถานการณ์ทางการเงินของครัวเรือนที่มีปัญหาหนี้สิน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางด้านนโยบายของรัฐบาล ส่งผลกระทบต่อหนี้สินของเกษตร เนื่องจากการช่วยเหลือทางด้านการเงินที่ผ่านมา เช่น การปรับโครงสร้างหนี้ การให้สินเชื่ออัตราดอกเบี้ยต่ำ การพักชำระหนี้ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกรได้ เพียงแต่เป็นขยายระยะเวลาการชำระหนี้ออกไป

2. ชาวนาองค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ส่วนใหญ่มีภาระหนี้สินเป็นจำนวนเงิน 30,001 – 50,000 บาท มีภาระหนี้สินกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร โดยมีวัตถุประสงค์การกู้ยืมเงินคือใช้ลงทุนประกอบอาชีพ ในขณะที่ระยะเวลาการผ่อนชำระคืน คือ 2 – 5 ปี สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปทุมรัตน์ สนสุด และคนอื่น ๆ (2560) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อภาระหนี้สินของเกษตรกรหมู่ที่ 7 บ้านท่าช้าง ตำบลทับผึ้ง อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ผลการวิจัยพบว่า มีหนี้สินมากถึงร้อยละ 93.30 ภาระหนี้สินของครัวเรือนส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำกว่า 50,000 บาท และสาเหตุการเป็นหนี้ของเกษตรกรจากการประกอบอาชีพ โดยมีแหล่งเงินกู้จากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากจาก ชาวนโดยส่วนมากมีการกู้ยืมเพื่อการลงทุนในการประกอบอาชีพ ซึ่งสถาบันการเงินที่สามารถเข้าถึงเกษตรกรในท้องที่ได้เป็นอย่างดีก็คือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เนื่องจากมีการประชุมกลุ่มหรือกจิกรรมต่าง ๆ ที่จัดโดยธนาคารเป็นสถาบันการเงินของรัฐบาล อีกทั้ง โครงการช่วยเหลือเกษตรกร หรือชาวนาในบางโครงการจะมีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเป็นตัวกลางในการประสานงานระหว่างรัฐบาลกับเกษตรกร ชาวนาจึงมีความผูกกับธนาคารแห่งนี้สูง

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดภาวะหนี้สินของชาวนาองค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ปัจจัยทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ นโยบายรัฐ ความสามารถในการปรับตัว ความสามารถในการบริหารจัดการ ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ และโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ซึ่งสามารถอภิปรายผลเป็นรายด้านมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 ปัจจัยด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพอยู่ในระดับน้อย มีอิทธิพลต่อโอกาสการเกิดภาระหนี้สินของชาวนา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิรินภา โภคาพานิชย์, สัญญา เคณาภูมิ (2560) ศึกษาปัจจัยที่

ส่งผลต่อภาระหนี้สินของเกษตรกร อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย พบว่า การขยับฐานะทางสังคมและด้านค่านิยมใหม่ คือ ด้านบริโภคนิยม ด้านอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน ซึ่งสะท้อนถึงความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดภาระหนี้สินของชาวนา สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมากจากว่า เมื่อชาวนาต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกาภิวัฒน์ และหากไม่มีการปรับตัว หรือการบริหารจัดการที่ดีจึงเป็นไปได้ว่าชาวนาอาจจะไปสร้างภาระหนี้สิน โดยการกู้เงินมาใช้ในการประกอบอาชีพที่ขาดการวางแผนการจัดการที่ดีนั้นเอง

3.2 ปัจจัยด้านโครงสร้างทางเศรษฐกิจสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยมีอิทธิพลต่อโอกาสการเกิดภาระหนี้สิ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปิยพร ท่าจีน และคณะ (2561) ได้ศึกษาแนวทางการลดหนี้อย่างยั่งยืนโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านนาชัย จังหวัดชัยนาท พบว่า สาเหตุการเป็นหนี้มี 4 สาเหตุหลัก นโยบายของรัฐ รายรับไม่เพียงพอกับรายจ่าย ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเงิน และแหล่งเงินกู้มีแหล่งให้กู้มากทั้งภายในและภายนอกชุมชน ดอกเบี้ยต่ำ เข้าถึงง่ายและให้วงเงินการกู้ที่สูง การสร้างความตระหนักแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มนักวิจัยชุมชนและชาวบ้านโดยรวม พบว่าสำหรับกลุ่มนักวิจัยชุมชนกระบวนการมีส่วนร่วมตั้งแต่การร่วมคือร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการในงานวิจัย ได้สร้างความตระหนักผ่านกระบวนการเรียนรู้ในการคิดคำถามเกี่ยวกับหนี้สิน การได้ฟังคำตอบปัญหาหนี้สินจากครัวเรือนตัวอย่าง สะท้อนกลับไปยังตัวนักวิจัยชุมชนเองให้คำนึงถึงปัญหาหนี้สินของตนเอง ตั้งคำถามกับตนเองและประยุกต์แนวทางการแก้ปัญหาหนี้สินมาปฏิบัติกับตนเอง ส่วนชาวบ้านโดยรวมใช้การเปิดเวทีพูดคุยเกี่ยวกับสภาวะการเงินพบว่า ชาวบ้านส่วนใหญ่มีความรู้สึกตกใจกับจำนวนหนี้สินและดอกเบี้ยในชุมชนของตนเอง และเห็นว่าเป็นยอดหนี้ในชุมชนสูงมาก ซึ่งไม่เคยรับรู้มากก่อนเลยนำไปสู่การพูดคุยถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหาหนี้สิน และการถ่ายทอดข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาหนี้สินในชุมชนให้กับผู้อื่นที่ไม่สามารถเข้ามาร่วมเวทีพูดคุยในครั้งนี้ได้ การเปิดเวทีพูดคุยช่วยยกระดับปัญหาหนี้สินในระดับครัวเรือนเป็นปัญหาร่วมในระดับชุมชน รวมทั้งเวทีช่วยสร้างให้เกิดเป็นพลังชุมชนในการขับเคลื่อนการแก้ปัญหาหนี้สินต่อไป

3.3 ปัจจัยด้านนโยบายรัฐในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางมีอิทธิพลต่อโอกาสการเกิดภาระหนี้สิน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุริยะ หาญพิชัย, เฉลิมพล จตุพร และวสุ สุวรรณวิหค (2563) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อหนี้สินครัวเรือนเกษตรกรในจังหวัดลพบุรี พบว่า สภาพหนี้สินครัวเรือนเกษตรกรเป็นหนี้เฉลี่ย 83,992.50 บาท ส่วนใหญ่เป็นหนี้ในระบบธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเป็นแหล่งกู้ยืมหลักของครัวเรือนเกษตรและกู้ยืมเพื่อใช้ในการผลิต ผลการวิจัยของ เกวรินทร์ ฤกษ์ดำเนินกิจ (2563) ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการก่อหนี้ในช่วงสถานการณ์โควิด 19 ของบุคลากรเทศบาลบ้านบึง จังหวัดชลบุรี พบว่า กลุ่มบุคคลส่วนใหญ่เป็นเพศชายอยู่ในช่วงอายุ 31 – 40 ปี สถานภาพสมรส และส่วนมากเป็นพนักงานอัตราจ้างทั่วไป มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อาศัยเป็นหอพัก บ้านเช่าหรือคอนโด มีรายได้มาจากการทำงานเพียงอย่างเดียว เงินเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท และมีค่าใช้จ่ายสูงกว่าเงินเดือนที่ได้รับส่วนใหญ่เฉลี่ยอยู่ที่ 10,000 – 20,000 บาทต่อเดือน และค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่พบจากการใช้จ่ายค่าอาหารและเครื่องดื่ม รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะ เมื่อรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย ประกอบกับค่าครองชีพในปัจจุบันที่สูงขึ้น และจากมาตรการช่วยเหลือจากภาครัฐมี

การปล่อยสินเชื่อให้กับประชาชน ทำให้บุคลากรเข้าถึงการการกู้ยืมเงินได้ง่ายมากขึ้น จึงส่งผลให้บุคลากรเทศบาลบ้านบึง จังหวัดชลบุรี มีการก่อหนี้ในช่วงสถานการณ์โควิด 19

3.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดภาวะหนี้สินของชาวนาองค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ปัจจัยทั้ง 5 ด้านได้แก่ ปัจจัยด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ ปัจจัยด้านความสามารถในการปรับตัว ปัจจัยด้านความสามารถในการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านโครงสร้างทางเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านนโยบายรัฐ มีอิทธิพลต่อโอกาสในการเกิดภาระหนี้สินของชาวนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย โดยที่เมื่อระดับปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความรู้ความสามารถในการปรับตัวหรือการบริหารจัดการ รวมทั้งนโยบายความช่วยเหลือจากภาครัฐลดลง ย่อมมีโอกาสในการเกิดภาระหนี้สินนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กฤษดาภรณ์ พรมมิตร (2567) ปัจจัยที่มีผลต่อการก่อหนี้ของคนวัยเริ่มต้นทำงานในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการก่อหนี้ของคนวัยเริ่มต้นงาน ได้แก่ กลุ่มอาชีพที่มั่นคง ระดับรายได้ที่มีสัดส่วนสูงกว่ารายจ่าย การบริหารจัดการเงินหรือการวางแผนทางการเงิน และพฤติกรรมการใช้จ่ายของกลุ่มวัยเริ่มต้นทำงาน ส่งผลต่อความสามารถการก่อหนี้ แต่จุดบกพร่องของกลุ่มวัยเริ่มจ้นทำงาน คือ ระดับการออม ซึ่งอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้น ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายคือการส่งเสริมการศึกษาและฝึกอบรมด้านการบริหารการเงิน พัฒนานโยบายการให้สินเชื่อที่เหมาะสม และสนับสนุนการออมเงินแก่วัยเริ่มต้นทำงาน จะสามารถเพิ่มความสามารถก่อหนี้ให้สูงได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อการแก้ไขปัญหานี้สินชาวนาอย่างยั่งยืน ควรเป็นการกำหนดโครงการและขับเคลื่อนโครงการ ดังนี้

1. โครงการให้ความรู้ด้านการวางแผนทางการเงิน ซึ่งผลการวิจัยพบว่าความสามารถบริหารจัดการเกี่ยวกับรายรับและรายจ่ายอยู่ในระดับน้อย สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นถึงการขาดความรู้ด้านการวางแผนทางการเงิน ซึ่งประกอบด้วย การวางแผนด้านการใช้จ่าย การวางแผนด้านรายได้ และการวางแผนด้านการออม โดยการดำเนินโครงการอาจประสานขอความร่วมมือด้านวิทยากรจากเจ้าหน้าที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรหรือปราชญ์ชาวบ้าน

2. โครงการพัฒนาทักษะและความรู้ด้านการเกษตรและเทคโนโลยีการเกษตรเพื่อส่งเสริมความรู้ให้กับชาวนา เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ระดับความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพในภาพรวมของชาวนาองค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อยู่ในระดับน้อยโดยเฉพาะ ความรู้เกี่ยวกับการทำนาในแต่ละช่วงฤดู ดังนั้น ชาวนาจึงควรพัฒนาตนเองในด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องเหล่านี้ โดยอาจจะไปขอข้อมูลและความช่วยเหลือด้านวิทยากรและเทคโนโลยีจากเกษตรจังหวัดหรือปราชญ์ชาวบ้าน

3. ระดับปัจจัยด้านโครงสร้างทางเศรษฐกิจในภาพรวมของชาวนาองค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อยู่ในระดับน้อย โดยเฉพาะราคาข้าวที่รับซื้อในแต่ละช่วงมีราคาที่

ผันผวนไม่สามารถคาดการณ์ และปัจจัยการผลิตในการทำนามีราคาสูงขึ้น เช่น ปุ๋ย เมล็ดพันธุ์ ค่าจ้าง ค่าเก็บเกี่ยว ค่าขนส่ง จากผลการวิจัยส่วนนี้ ชาวนาควรมีการวางแผนอย่างรัดกุมและอาจทำการปลูกพืชหมุนเวียนตามแนวเกษตรทฤษฎีใหม่ แต่อย่างไรก็ตามควรติดตามข้อมูลข่าวสารจากภาครัฐหรือภาคเอกชน อย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ประชาสัมพันธ์ผลงานการทำกิจกรรมในการปฏิบัติหน้าที่เป็นประจำ เช่น ทางโทรทัศน์ท้องถิ่น สื่อโซเชียล เพื่อให้ประชาชนรับทราบและเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน อีกทั้งการจัดกองทุนเพื่อช่วยเหลือสมาชิก อปพร. ที่ประสบปัญหาต่างๆ เพื่อเป็นกำลังใจในการเป็นอาสาสมัคร

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับแนวทางหรือรูปแบบในการแก้ไขปัญหาหนี้สินชาวนา เพื่อให้นักวิชาการเกษตรหรือผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับชาวนาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปถ่ายทอดสู่การปฏิบัติให้กับชาวนาในพื้นที่ได้

2. จากการศึกษาครั้งนี้เป็นวิจัยในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา การศึกษาครั้งต่อไปควรขยายพื้นที่การศึกษาในกลุ่มประชากรภายในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และในระดับประเทศ เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการแก้ไขปัญหาหนี้สินชาวนาในระดับประเทศได้

3. จากการศึกษาเป็นการศึกษาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเพื่อตอบแบบสอบถามเพียงเท่านั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึก ควรเพิ่มการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการจัดทำการสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม หรือวิธีการอื่น ที่จะได้มาซึ่งข้อมูลเชิงลึกเพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้งานวิจัยมีประโยชน์และคุณค่าทางวิชาการมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กฤษดาภรณ์ พรมมิตร. (2567). *ปัจจัยที่มีผลต่อการก่อหนี้ของคนวัยเริ่มต้นทำงานในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่* [การค้นคว้าอิสระปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่].

เกวรินทร์ ฤกษ์ดำเนินกิจ. (2563). *ปัจจัยที่มีผลต่อการก่อหนี้ในช่วงสถานการณ์โควิด 19 ของบุคลากรเทศบาลบ้านบึง จังหวัดชลบุรี* [การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท, มหาวิทยาลัยรามคำแหง].

ชญานี ชวะโนทย์, และสฤณี อาชวานันทกุล. (2562). *ความพฤติกรรมและสถานการณ์ทางการเงินของครัวเรือนที่มีปัญหาหนี้สิน* [รายงานการวิจัย]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ธีร์ภัทร สูตะบุตร. (2561). *การปรับตัวและคุณภาพชีวิตของชาวนาในสังคมไทยปัจจุบัน* [วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก, มหาวิทยาลัยรามคำแหง].

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 8). สุวีริยาสาส์น.

ปทุมรัตน์ สนสุด, และคนอื่นๆ. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาระหนี้สินของเกษตรกรหมู่ที่ 7 บ้านท่าช้าง ตำบลทับผึ้งอำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย [เอกสารประกอบการประชุม]. *การประชุมวิชาการมหาวิทยาลัย*

เทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 9 "ราชมงคลสร้างสรรค์นวัตกรรมที่ยั่งยืนสู่ประเทศไทย 4.0", นครปฐม.

ปิยพร ท่าจีน, และคณะ. (2561). *แนวทางการลดหนี้อย่างยั่งยืนโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านนาชัย จังหวัดชัยนาท*. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

พัทธ์ธีรา สมทรง. (2560). บทบาทของผู้นำชุมชนในการหมุนเสริมเพื่อทำให้ปัญหาทางการเงินของคนในชุมชนลดน้อยลงผ่านการจัดการหนี้สินของชุมชนบ้านสามขา อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง. *วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ สมเด็จพระรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี*, *6*(2), 146-155.

สถาบันวิจัยเศรษฐกิจป๋วย อึ๊งภากรณ์. (2563). *ครัวเรือนเกษตรไทยในวิกฤติโควิด-19*. https://www.pier.or.th/abridged/2020/11/

สดายุทธ ศรีนวล, และถวิล นิลใบ. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อหนี้สินของเกษตรกร: กรณีศึกษาชาวนาจังหวัดร้อยเอ็ด. *วารสารรามคำแหง ฉบับบัณฑิตวิทยาลัย*, *4*(3), กันยายน-ธันวาคม.

สำนักงานเกษตรอำเภอลาดบัวหลวง. (2566). *แผนพัฒนาการเกษตร*. สำนักงานเกษตรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.

ศิรินภา โภคาพานิชย์, และสัญญา เคณาภูมิ. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาระหนี้สินของเกษตรกร อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*, *5*(พิเศษ), 192-201.

Proceedings

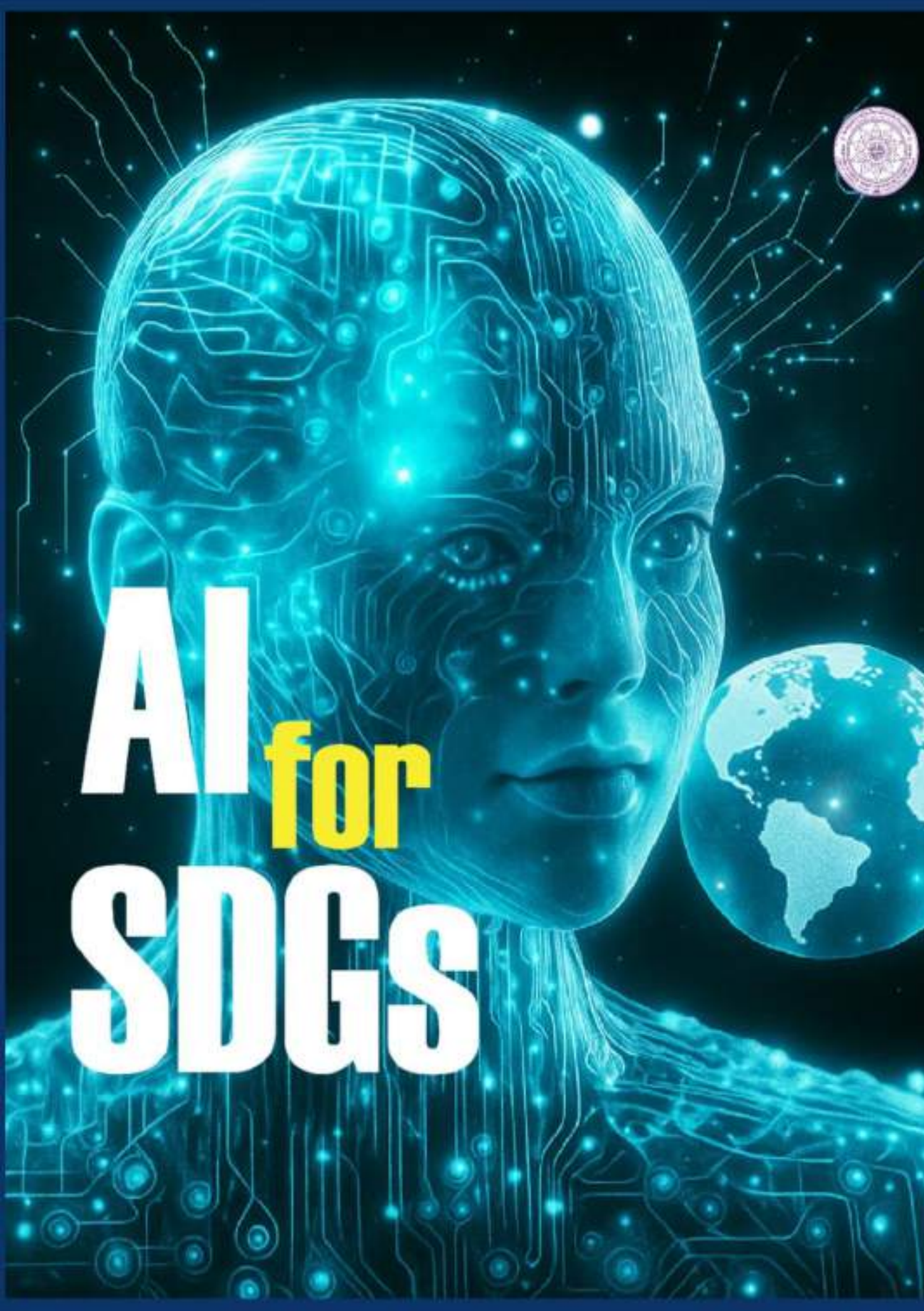

VOLUME V : Humanities and Social Sciences

The 15th Benjamit Vichakarn National and International Conference on "AI : A Driving Force for Sustainable Development Goals"

ชื่อบทความ	ผู้เขียน	หน้า
อิทธิพลของทัศนคติ การใส่ใจสุขภาพ สิ่งแวดล้อม และการรับรู้คุณค่าคุณภาพต่อความตั้งใจซื้อผลิตภัณฑ์ออร์แกนิคของลูกค้าในกรุงเทพมหานคร	ณัฐชยา บุรโกเสส รักษิณา สุวียะ ฉันทรุจี เสนาไทย สิริมา มะนาวหวาน ฐาปานีย์ ศรีสิสาร ทัศนา หงษ์มา	269-278
อิทธิพลการยอมรับเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการรับบริการศูนย์บริการการศึกษา มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่	ลลิตา ปิงพะยอม พงศ์ศิริ คำขันแก้ว	279-290
การบริการบนสถานีตำรวจให้ก้าวทัน AI กรณีศึกษา : สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก	พรเทพ สุติปัญญา เฉลิมพล บุชอุดม	291-305
การมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา	เฉลิมพล บุชอุดม สุวัจ รชตวัฒนกุล สนใจ รชตวัฒนกุล	306-319
การประยุกต์ใช้สื่อสังคมออนไลน์สำหรับการประชาสัมพันธ์ร้านตัดผม บุญเลิศ บาร์เบอร์	ศักดิ์สิทธิ ศรีชื่น กานต์ ปุยสาลี วิภพ อินทรแพทย์ ปิยะวัฒน์ นาคเงิน ทุทธินันท์ นาคสุข	320-330
ความพึงพอใจต่อนโยบายของรัฐด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับคนพิการ ในจังหวัดนครปฐม	ภัทรา เวชสารรค์ เฉลิม บุชอุดม พรเทพ สุติปัญญา	331-341
ความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ ในจังหวัดระยอง	ภัทรา เวชสารรค์ สุวัจ รชตวัฒนกุล สนใจ รชตวัฒนกุล	342-356
ความพึงพอใจ ความรู้ และการรับรู้สิทธิประโยชน์ทางภาษีของพนักงานบริษัท เซดลาดกระบัง ต่อการยื่นชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านระบบออนไลน์กรมสรรพากร	ภคมน เจริญสุข พิชญดา มหาสุด อรจิรา อุสันเทียะ	357-373
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์ไฟฟ้าของผู้บริโภคในจังหวัดชลบุรี	ปุณิกา โทพิลา	374-386

ความพึงพอใจต่อนโยบายของรัฐด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับคนพิการ ในจังหวัดนครปฐม

The Satisfaction to Government's Policy on Providing Facilities to Disabled Person in Nakhon Pathom Province

ภัทรา เวชสวรรค์[1], เฉลิม นุชอุดม[2], พรเทพ สูติปัญญา[3]
[1-3]คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, pattara.vaj8@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจต่อนโยบายของรัฐเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการในจังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนโยบายของรัฐเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการในจังหวัดนครปฐม และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของนโยบายของรัฐเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการในจังหวัดนครปฐม โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ผู้พิการจากฐานข้อมูลทะเบียนกลางคนพิการ กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ผ่านระบบออนไลน์ โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) สถิติที่ใช้ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน T-test และ ANOVA

ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมี ความพึงพอใจต่อนโยบายของรัฐการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่าค่า $\overline{X}$ = 3.85, SD = 0.75 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ความพึงพอใจของนโยบายของรัฐการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ในกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจของนโยบายของรัฐการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ แตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำหลัก: ความพึงพอใจ, นโยบายรัฐ ,สิ่งอำนวยความสะดวก, คนพิการ

Abstract

Study on satisfaction with government policy regarding the provision of facilities for people with disabilities in Nakhon Pathom have a purpose To study the satisfaction of government policy regarding the provision of facilities for people with disabilities in Bangkok. and to study and compare the satisfaction of government policies regarding the provision of facilities for people with disabilities in Nakhon Pathom. Classified according to personal factors It is quantitative research. Sample group used in the study Disabled people from the Disabled Persons Central Registration Database Department of Promotion and Development of Quality of Life for Persons with Disabilities In Nakhon Pathom, there were 400 people. The tool used to collect data was a questionnaire through an online system. By using simple random sampling, statistics were used to analyze the data as follows: 1) finding percentage values 2) finding the mean 3) finding standard deviation 4) hypothesis testing.

The study results based on the objectives are as follows: 1) Study of satisfaction with the government's policy regarding the provision of accessibility facilities for people with disabilities in Nakhon Pathom: The study found that overall satisfaction with the government's policy on providing accessibility amenities for people with disabilities in Nakhon Pathom is at a high level. 2) Comparative study of satisfaction with the government's policy regarding the provision of accessibility amenities for people with disabilities in Nakhon Pathom, categorized by individual factors such as gender, age, education level, and occupation: The study revealed that satisfaction with the government's policy on providing accessibility amenities for people with disabilities in Nakhon Pathom varies among different groups based on gender, age, education level, and occupation, in line with the hypotheses set forth.

***Keywords**:* Satisfaction, Government policies, Accessibility Facilities, Disabled Person

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบัน การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการได้รับความสนใจอย่างมากจากรัฐบาลและองค์กรต่างๆ ทั้งในระดับชาติและท้องถิ่น โดยเฉพาะการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมกับความต้องการของคนพิการ เช่น การจัดสร้างทางเดินสำหรับคนพิการ, การปรับปรุงสถานที่สาธารณะเพื่อให้สามารถเข้าถึงได้ง่าย, และการจัดให้มีบริการขนส่งที่รองรับคนพิการ สิ่งเหล่านี้ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ รวมถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมและเศรษฐกิจ ในจังหวัดนครปฐม การดำเนินนโยบายของ

รัฐเกี่ยวกับการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการได้รับการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการเข้าถึงของคนพิการอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับคนพิการในที่สาธารณะ เช่น และการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ ที่สามารถรองรับคนพิการได้ในพื้นที่ต่างๆ รวมทั้งโครงการจัดบริการขนส่งสาธารณะที่รองรับคนพิการการให้บริการรถบัสหรือรถไฟที่สามารถรองรับคนพิการ (พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550)

อย่างไรก็ตาม ความพึงพอใจของคนพิการต่อสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้รับจากนโยบายของรัฐยังคงเป็นประเด็นที่ต้องได้รับการศึกษาวิจัยอย่างจริงจัง เพื่อที่จะได้ทราบถึงประสิทธิภาพและข้อบกพร่องของนโยบายที่ดำเนินการอยู่ รวมถึงความท้าทายในการพัฒนานโยบายที่ตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของกลุ่มคนพิการในพื้นที่ การศึกษาความพึงพอใจของคนพิการต่อการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในจังหวัดนครปฐมจึงเป็นการสำรวจความคิดเห็นและความรู้สึกของคนพิการเกี่ยวกับนโยบายของรัฐในเรื่องนี้ ซึ่งผลการวิจัยอาจนำไปสู่การปรับปรุงนโยบายและแนวทางการพัฒนาที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อให้การเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นไปอย่างเท่าเทียมและสมบูรณ์ (กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ, 2567)

การวิจัยในหัวข้อนี้มีความสำคัญทั้งในด้านการพัฒนานโยบายของรัฐและการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของคนพิการ หากรัฐสามารถเข้าใจถึงข้อดีและข้อจำกัดของนโยบายที่มีอยู่ในปัจจุบัน ก็จะสามารถปรับปรุงและพัฒนาแนวทางการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมและตอบสนองความต้องการของคนพิการได้ดีขึ้น ซึ่งจะช่วยให้คนพิการในจังหวัดนครปฐมสามารถเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ได้อย่างเต็มที่และเท่าเทียมกันกับคนทั่วไป ส่งผลให้พวกเขามีโอกาสในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการมีส่วนร่วมในสังคมมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนโยบายของรัฐเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการในจังหวัดนครปฐม
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของนโยบายของรัฐเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการในจังหวัดนครปฐม โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบความพึงพอใจของผู้พิการต่อนโยบายของรัฐเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ
2. ได้ทราบแนวทางในการพัฒนานโยบายของรัฐในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการเพื่อให้ตรงต่อความต้องการของผู้พิการที่อาศัยในจังหวัดนครปฐมอย่างแท้จริง
3. นำข้อมูลที่ได้มาศึกษานโยบายของรัฐเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่ผู้พิการต้องการ และวางแผนงาน ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ เพื่อพัฒนานโยบายให้เป็นปัจจุบัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

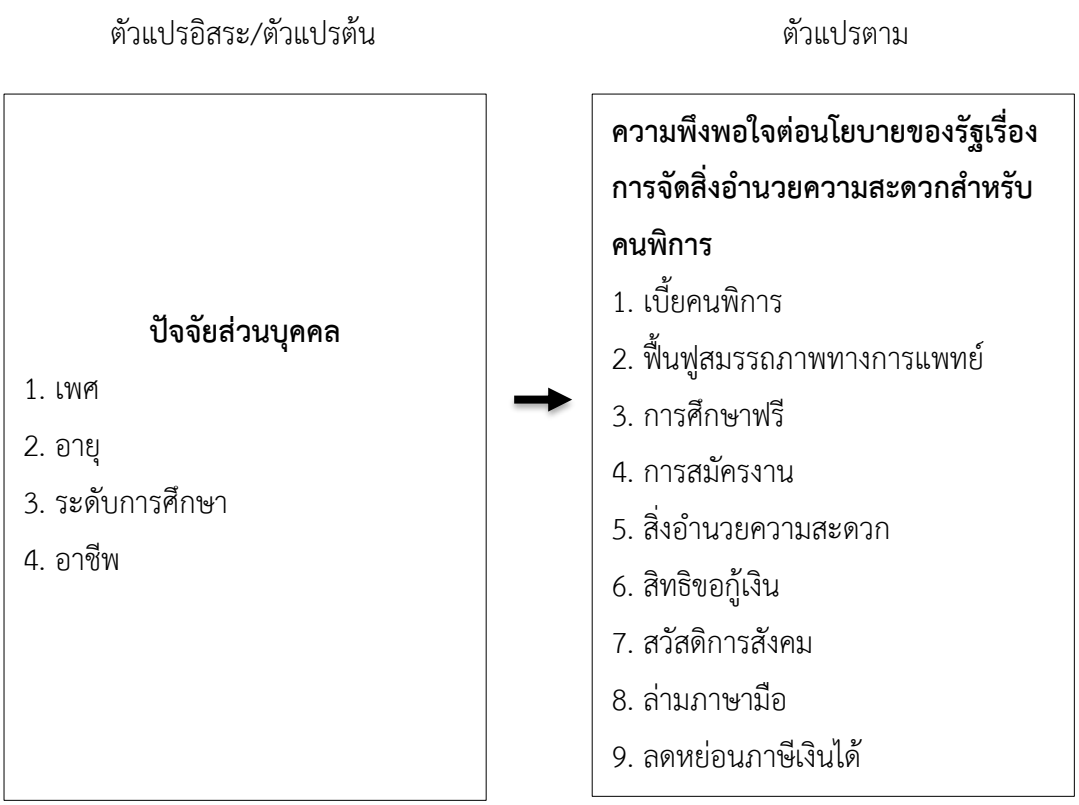

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎี

1. **กิจกรรมของรัฐบาลในการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ**

1. การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในที่สาธารณะ รัฐบาลมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับคนพิการในที่สาธารณะ เช่น และการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ ที่สามารถรองรับคนพิการได้ในพื้นที่ต่างๆ

2.โครงการจัดบริการขนส่งสาธารณะที่รองรับคนพิการการให้บริการรถบัสหรือรถไฟที่สามารถรองรับคนพิการ

3.การส่งเสริมการเข้าถึงการศึกษาและการทำงาน รัฐมีการสนับสนุนให้คนพิการสามารถเข้าถึงโอกาสในการศึกษาหรือการทำงานได้

4.การสร้างความรู้และการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิของคนพิการการจัดกิจกรรมและแคมเปญ

5.การสนับสนุนและให้ทุนแก่โครงการขององค์กรเอกชนหรือภาคประชาสังคม รัฐบาลมีการสนับสนุนและให้ทุนแก่องค์กรที่ทำงานเพื่อคนพิการ

6. การออกกฎหมายและนโยบายที่สนับสนุนสิทธิและความเท่าเทียมของคนพิการ รัฐบาลได้ออกกฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิของคนพิการ

2. คนพิการทั่วไปทั้งคนที่มีบัตรและไม่มีบัตรคนพิการสามารถรับสิทธิคนพิการ ได้ดังนี้

1. ได้รับเบี้ยคนพิการ เฉพาะผู้ที่ขึ้นทะเบียนมีบัตรประจำตัวคนพิการถูกต้อง และมีสิทธิลงทะเบียนขอรับ “เบี้ยคนพิการ” คนละ 800 บาท/เดือน

2. บริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ สิทธิคนพิการยังได้รับบริการทางสาธารณะสุข เพื่อการรักษาพยาบาลและช่วยเหลือให้คนพิการสามารถทำกิจกรรมทั่วไปได้ตามความต้องการ จำเป็นต้องฝึกฝนและทำอย่างต่อเนื่องให้เกิดความชำนาญและป้องกันความพิการที่จะเกิดเพิ่มขึ้น

3. ได้รับการศึกษาฟรี โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่พบความพิการจนตลอดชีวิต เป็นอีกประโยชน์หนึ่งของสิทธิคนพิการ สามารถแจ้งรับบริการได้ที่ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด โรงเรียนใกล้บ้าน หรือสถานศึกษา หรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ของจังหวัดต่างๆ หรือหน่วยงานที่ประกาศกำหนด เพื่อได้รับสิทธิทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 15 ปี

4. คนพิการสามารถสมัครงาน สมัครงานได้ที่สถานประกอบการทั้งรัฐและเอกชน ซึ่งเป็นสิทธิคนพิการที่ควรได้รับ โดยสามารถแจ้งรับบริการจัดหางานที่ศูนย์จัดหางานหรือแจ้งองค์กรด้านคนพิการที่บริการจัดหางานให้

5. บริการสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ เช่น ห้องน้ำทางลาด ที่จอดรถสำหรับคนพิการ ให้แจ้งหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่รับผิดชอบ อบต. พมจ. สำนักงานเขต สภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย เป็นต้น

6. คนพิการมีสิทธิขอกู้เงิน สิทธิคนพิการมีสิทธิขอกู้เงิน ไว้เพื่อประกอบอาชีพได้ที่ พมจ. กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต ศูนย์คุ้มครองสวัสดิภาพชุมชน กรุงเทพมหานคร หรือหน่วยงานที่ประกาศกำหนด

7. แจ้งรับบริการสวัสดิการสังคม ได้ที่ อบต. พมจ. สำนักงานเขต ศูนย์คุ้มครองสวัสดิภาพชุมชน กรุงเทพมหานคร หรือหน่วยงานที่ประกาศกำหนด เพื่อคุ้มครองสิทธิคนพิการอย่างทั่วถึง

8. บริการล่ามภาษามือ เฉพาะคนหูหนวกมีสิทธิยื่นคำขอเพื่อขอรับบริการล่ามภาษามือในกรณีต่างๆ

9. ลดหย่อนภาษีเงินได้ สิทธิคนพิการยังสามารถขอลดหย่อนภาษีเงินได้ โดยแจ้งหน่วยงานของกรมสรรพากรที่ไปเสียภาษี (กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (พก.),2568)

ทฤษฎีความพึงพอใจของผู้บริโภค (Consumer Satisfaction Theory)

Oliver's Expectancy-Disconfirmation Theory อธิบายว่า ความพึงพอใจเกิดขึ้นเมื่อประสบการณ์ของผู้บริโภค (ในที่นี้คือคนพิการ) ตรงกับหรือเกินความคาดหวังของพวกเขา

หลักการหลักของทฤษฎี

ความคาดหวัง (Expectations): คนพิการคาดหวังว่าจะได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม เช่น ทางลาดสำหรับวีลแชร์ บริการขนส่งที่เหมาะสม เป็นต้น

การประสบการณ์ (Perceived Performance): สิ่งที่คนพิการได้รับจากสิ่งอำนวยความสะดวกที่รัฐบาลจัดให้ เช่น ความสะดวกในการเข้าถึงหรือคุณภาพของบริการ

Disconfirmation: ถ้าผลลัพธ์จากประสบการณ์ที่ได้รับมากกว่าความคาดหวัง จะทำให้เกิดความพึงพอใจ (Positive Disconfirmation) หรือถ้าผลลัพธ์ต่ำกว่าความคาดหวัง จะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ (Negative Disconfirmation)

สมมติฐานของการวิจัย

1. คนพิการที่มีเพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อนโยบายของรัฐการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการแตกต่างกัน

2. คนพิการที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อนโยบายของรัฐการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการแตกต่างกัน

3. คนพิการที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อนโยบายของรัฐการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการแตกต่างกัน

4. คนพิการที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อนโยบายของรัฐการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้พิการจากจังหวัดนครปฐม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้หลักการคำนวณของ Yamane [5] ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน 2)เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ผ่านระบบออนไลน์ โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) 3)การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายปิด จะเป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปิด จะเป็นคำถามเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของนโยบายของรัฐเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ โดยมีคำถามสวัสดิการด้านต่างๆ ทั้ง 9 ด้าน ดังนี้ 1) เบี้ยคนพิการ 2) ฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ 3) การศึกษาฟรี 4) การสมัครงาน 5) สิ่งอำนวยความสะดวก 6) สิทธิขอกู้เงิน 7) สวัสดิการสังคม 8) ล่ามภาษามือ 9) ลดหย่อนภาษีเงินได้ ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนโยบายของรัฐเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ การสร้างเครื่องมือตามกำหนดกรอบแนวคิด และมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย แล้วเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชาชนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของครอนบาค

ได้เท่ากับ .913 การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ 4)สถิติที่ใช้ ดังนี้ 1) การหาค่าร้อยละ (Percentage) 2) การหาค่าเฉลี่ย (Mean) 3) การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) 4) การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การทดสอบแบบ t-Test และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One–way ANOVA)

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เรื่อง ความพึงพอใจต่อนโยบายของรัฐด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ในจังหวัดนครปฐม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 66.80 เพศหญิง จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 33.40 มีอายุ 20 - 39 ปี จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 46.85 อายุ 40 – 59 ปี จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 44.00 และอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.23 มีระดับการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 60.70 รองลงมาคือ มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า (ปวช.) จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.56 อนุปริญญาหรือเทียบเท่า (ปวส.) จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 15.30 และปริญญาตรีหรือสูงกว่า จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.29 มีอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 53.50 พนักงานบริษัท จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 ผู้ประกอบกิจการส่วนตัว/อาชีพอิสระ/ธุรกิจ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 19.25 ไม่ประกอบอาชีพ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.10 และข้าราชการ/หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.11

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 แสดงดังตาราง 1ระดับความพึงพอใจของนโยบายของรัฐเกี่ยวกับการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ในจังหวัดนครปฐม ในภาพรวม

(n = 400)

ความพึงพอใจต่อนโยบายของรัฐด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ	ความพึงพอใจ			
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	ลำดับ
1. เบี้ยคนพิการ	3.77	0.87	มาก	5
2. ฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์	4.01	0.48	มาก	2
3. การศึกษาฟรี	3.57	0.92	มาก	8
4. การสมัครงาน	3.69	0.72	มาก	7
5. สิ่งอำนวยความสะดวก	4.13	0.51	มาก	1
6. สิทธิขอกู้เงิน	3.96	0.69	มาก	4
7. สวัสดิการสังคม	3.50	0.84	มาก	9
8. ล่ามภาษามือ	3.76	0.97	มาก	6
9. ลดหย่อนภาษีเงินได้	4.00	0.64	มาก	3
รวม	3.85	0.75	มาก	

จากตาราง 1 พบว่า ระดับความพึงพอใจต่อนโยบายของรัฐด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ในจังหวัดนครปฐม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.85, SD = 0.75) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก คือ สิ่งอำนวยความสะดวก ($\overline{X}$ = 4.13 , SD = 0.51) รองลงมาคือ ฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ ($\overline{X}$ = 4.01 , SD = 0.48) ลดหย่อนภาษีเงินได้ ($\overline{X}$ = 4.00 , SD = 0.64) สิทธิขอกู้เงิน ($\overline{X}$ = 3.96 , SD = 0.69) เบี้ยคนพิการ ($\overline{X}$ = 3.77 , SD = 0.87) ล่ามภาษามือ ($\overline{X}$ = 3.76 , SD = 0.97) การสมัครงาน ($\overline{X}$ = 3.69 , SD = 0.72) การศึกษาฟรี ($\overline{X}$ = 3.57 , SD = 0.92) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สวัสดิการสังคม ($\overline{X}$ = 3.50 , SD = 0.84) ตามลำดับ

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 แสดงดังตาราง 2 เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อนโยบายของรัฐด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ในจังหวัดนครปฐม จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\overline{X}$	df	t	p
ชาย	260	3.75	398	.68	.03*
หญิง	140	3.96			
รวม	400				

*(p ≤ .05)

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อนโยบายของรัฐด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ในจังหวัดนครปฐม จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ t - Test เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า คนพิการในกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจของนโยบายของรัฐการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 แสดงดังตาราง 3 เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อนโยบายของรัฐด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ในจังหวัดนครปฐม จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	27	55.43	2.053	1.28	.02*
ภายในกลุ่ม	372	598.47	1.61		
รวม	399	653.91			

*(p ≤ .05)

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อนโยบายของรัฐด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ในจังหวัดนครปฐม จำแนกตามอายุ โดยใช้ค่าสถิติ One-way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า คนพิการในจังหวัดนครปฐม ที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจของนโยบายของรัฐการจัดสิ่ง

อำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 แสดงดังตาราง 4 เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อนโยบายของรัฐด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ในจังหวัดนครปฐม จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	27	37.66	1.39	.943	.044*
ภายในกลุ่ม	372	550.42	1.48		
รวม	399	588.07			

*(p ≤ .05)

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อนโยบายของรัฐด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ในจังหวัดนครปฐม จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้ค่าสถิติ One-way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า คนพิการในจังหวัดนครปฐม ที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจของนโยบายของรัฐการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 แสดงดังตาราง 5 เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อนโยบายของรัฐด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ในจังหวัดนครปฐม จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	27	67.36	2.49	1.27	.02
ภายในกลุ่ม	372	730.55	1.96		
รวม	399	797.91			

*(p ≤ .05)

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อนโยบายของรัฐด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ในจังหวัดนครปฐม จำแนกตามอาชีพ โดยใช้ค่าสถิติ One-way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า คนพิการในนครปฐม ที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจของนโยบายของรัฐการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจต่อนโยบายของรัฐด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ในจังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยเรียงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ ดังนี้

1. ความพึงพอใจต่อนโยบายของรัฐด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของณฤทัย เกตุหอม (2555) ที่พบว่า ภาพรวมของระดับความต้องการได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการในเขต อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนโยบายของรัฐการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ความพึงพอใจของนโยบายของรัฐการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ในกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจของนโยบายของรัฐการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ แตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยอนัญญา เจียนรัมย์ (2557) ศึกษาความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัย พบว่า เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และสาเหตุความพิการ ที่แตกต่างกันไม่ทำให้ความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการแตกต่างกันแต่ลักษณะความพิการที่แตกต่างกัน ทำให้ความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้าน การศึกษาฟรีและสวัสดิการสังคม ควรมีการปรับเปลี่ยนสิทธิที่จะได้รับของคนพิการแต่ละประเภทให้แตกต่างกัน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของคนพิการแต่ละประเภทและเป็นการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของคนพิการภายในจังหวัดนครปฐมให้สูงขึ้น

2. ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของนโยบายของรัฐการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกตามประเภทของคนพิการเพื่อให้ได้ถึงข้อมูลที่ตรงตามความต้องการของคนพิการแต่ละประเภท

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกและออกแบบสอบถามเฉพาะกลุ่มผู้พิการในแต่ละด้าน เพื่อให้ได้ทราบความต้องการของผู้พิการแต่ละกลุ่ม

เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (2566). *ข้อมูลทะเบียนกลางคนพิการ ปี 2566*. https://ecard.dep.go.th/nep_all/file/Stat2566/Stat_Feb66.pdf

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. (2556). *พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556*. ดีสุวรรณซัพพลายเซอร์วิส.

กรรวิภาร์ หงษ์งาม. (2559). *การศึกษาสภาพและความต้องการเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการสำหรับนักศึกษาพิการ ในสำนักวิทยบริการสถาบันราชภัฏสวนดุสิต* [รายงานวิจัย]. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

ช่อเพชร พานระทึก. (2559). *แนวทางการปรับปรุงอาคารเดิม ให้เป็นไปตามกฎกระทรวงกำหนด สิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชรา พ.ศ. 2548 กรณีศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].

ณฤทัย เกตุหอม. (2555). *ความต้องการได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการในเขตอำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์].

นุชสรา รักชาติ. (2562). *การเข้าถึงการให้บริการสาธารณะของผู้พิการในองค์การบริหารส่วนตำบลชายนา อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา].

บุญยฤทธิ์ ศรีปาน. (2562). *การศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการในพื้นที่เทศบาลนครนครศรีธรรมราช* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์].

ไพฑูรย์ โพธิสว่าง. (2556). *การทำวิจัยทางสังคมศาสตร์ หลักการ วิธีปฏิบัติ สถิติ และคอมพิวเตอร์*. Come In.

ภาลินี บุญเสงี่ยม. (2565). *ความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ : กรณีศึกษาตำบลโคกขี้หนอน อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยบูรพา].

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. (2550). *ราชกิจจานุเบกษา*, *124*(47 ก), 1.

Kotler, P., & Armstrong, G. (2002). *Principles of marketing*. Prentice Hall.

Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis*. Harper & Row.

Proceedings

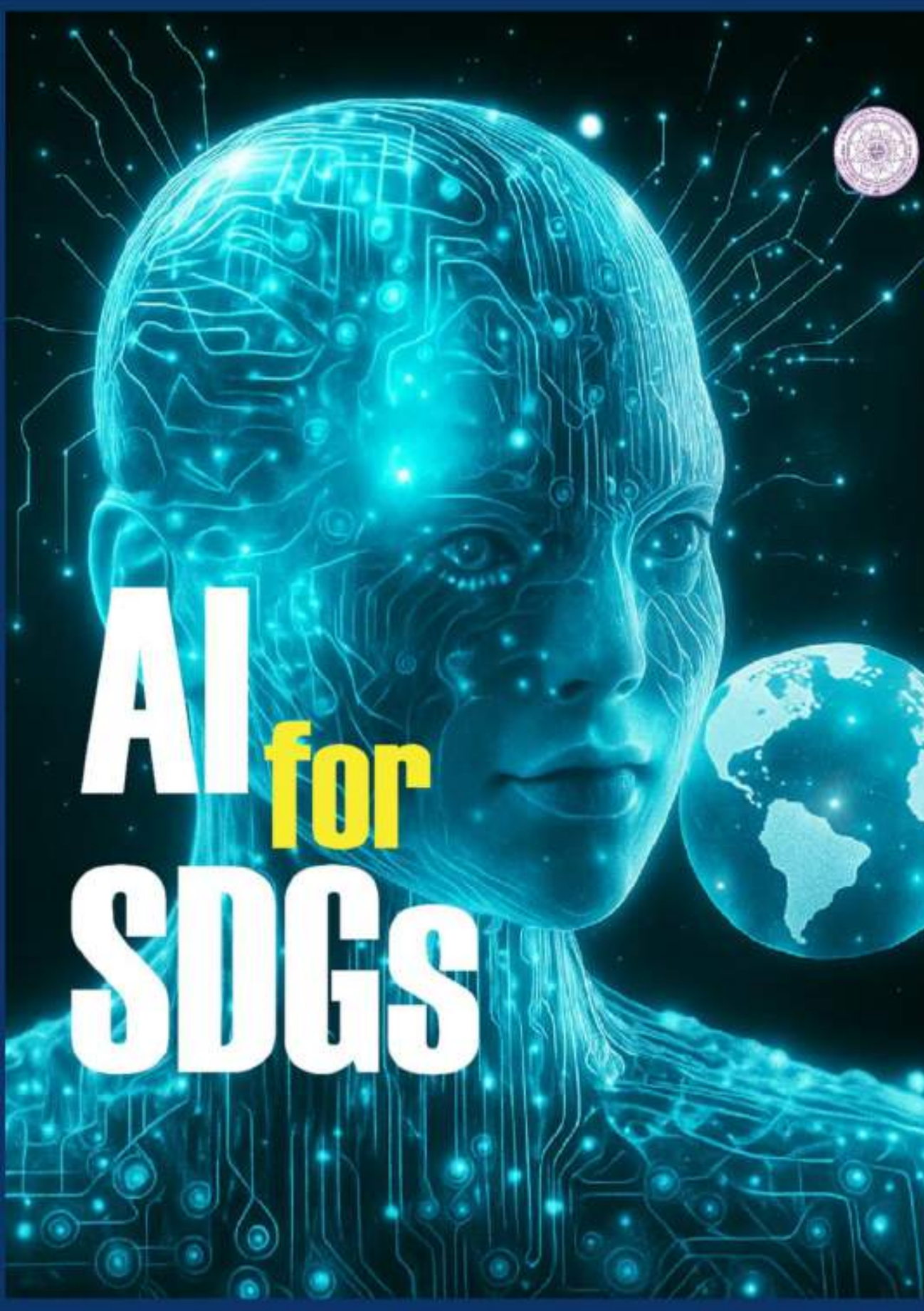

VOLUME V : Humanities and Social Sciences

The 15th Benjamit Vichakarn National and International Conference on "AI : A Driving Force for Sustainable Development Goals"

ชื่อบทความ	ผู้เขียน	หน้า
อิทธิพลของทัศนคติ การใส่ใจสุขภาพ สิ่งแวดล้อม และการรับรู้คุณค่าคุณภาพต่อความตั้งใจซื้อผลิตภัณฑ์ออร์แกนิคของลูกค้าในกรุงเทพมหานคร	ณัฐชยา บุรโกเสส รักษิณา สุวียะ ฉันทรุจี เสนาไทย สิริมา มะนาวหวาน ฐาปานีย์ ศรีสิสาร ทัศนา หงษ์มา	269-278
อิทธิพลการยอมรับเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการรับบริการศูนย์บริการการศึกษา มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่	ลลิตา ปิงพะยอม พงศ์ศิริ คำขันแก้ว	279-290
การบริการบนสถานีตำรวจให้ก้าวทัน AI กรณีศึกษา : สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก	พรเทพ สุติปัญญา เฉลิมพล บุชอุดม	291-305
การมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา	เฉลิมพล บุชอุดม สุวัจ รชตวัฒนกุล สนใจ รชตวัฒนกุล	306-319
การประยุกต์ใช้สื่อสังคมออนไลน์สำหรับการประชาสัมพันธ์ร้านตัดผม บุญเลิศ บาร์เบอร์	ศักดิ์สิทธิ ศรีชื่น กานต์ ปุยสาลี วิภพ อินทรแพทย์ ปิยะวัฒน์ นาคเงิน ทุทธินันท์ นาคสุข	320-330
ความพึงพอใจต่อนโยบายของรัฐด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับคนพิการ ในจังหวัดนครปฐม	ภัทรา เวชสารรค์ เฉลิม บุชอุดม พรเทพ สุติปัญญา	331-341
ความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ ในจังหวัดระยอง	ภัทรา เวชสารรค์ สุวัจ รชตวัฒนกุล สนใจ รชตวัฒนกุล	342-356
ความพึงพอใจ ความรู้ และการรับรู้สิทธิประโยชน์ทางภาษีของพนักงานบริษัท เซดลาดกระบัง ต่อการยื่นชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านระบบออนไลน์กรมสรรพากร	ภคมน เจริญสุข พิชญดา มหาสุด อรจิรา อุสันเทียะ	357-373
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์ไฟฟ้าของผู้บริโภคในจังหวัดชลบุรี	ปุณิกา โทพิลา	374-386

Journal of Interdisciplinary Social Development (JISD)
วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม
ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 - มีนาคม - เมษายน 2568 Vol.3 No.2 - March - April 2025
ISSN : 2822-1060 (Online)

การสังเคราะห์งานวิจัยเปรียบเทียบการฝึกสติ โยคะ และชี่กง (ไทเก๊ก) ต่อภาวะซึมเศร้าและความวิตกกังวลในผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง 535-555

SYNTHESIS OF RESEARCH ON THE COMPARATIVE EFFECTS OF MEDITATION, YOGA, AND QIGONG (TAI CHI) ON DEPRESSION AND ANXIETY IN STROKE PATIENTS

ฐาวรี ทันสำโรง, ทวัญเรือน ชัยนันท์, เจตต์ชัญญา บุญเฉลียว, ณฐา เมธาบุษยากร, พิพย์สุคนธ์ ศรีลาธรรม, สำราญ ทันสำโรง และ พงศ์พันธุ์ สุริยงค์

การสร้างคู่มือการสอนการบรรเลงทรัมเป็ต เรื่อง ทักษะการควบคุมลักษณะเสียง ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป 556-574

DEVELOPING A TEACHING MANUAL FOR TRUMPET PERFORMANCE: SOUND CONTROL SKILLS AT THE FIRST-YEAR CERTIFICATE LEVEL AT THE COLLEGE OF DRAMATIC ARTS

ปวันชนก พลับจีน

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารสถานศึกษายุคโลกพลิกผันกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ 575-594

THE RELATIONSHIP BETWEEN SCHOOL ADMINISTRATION IN A VUCA WORLD AND THE USE OF DIGITAL TECHNOLOGY IN SCHOOLS UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE SURIN

วิทวัส หอมขจร, ธัญเทพ สิทธิเสือ, วสันต์ชัย กากแก้ว และ อุริศ พลศรี

การรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล 595-608

PUBLIC POLICY PERCEPTION OF PEOPLE IN BANGKOK: A CASE STUDY OF DIGITAL CURRENCY

ภัทรา เวชสวรรค์, สุวัจ รชตวัฒนกุล และ ลนใจ รชตวัฒนกุล

แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยพะเยา 609-623

GUIDELINES FOR DEVELOPING THE COMPETENCIES OF SUPPORT STAFF AT THE UNIVERSITY OF PHAYAO

ปรีชา อ่วมนวล และ น้ำฝน กันมา

การรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล*

PUBLIC POLICY PERCEPTION OF PEOPLE IN BANGKOK: A CASE STUDY OF DIGITAL CURRENCY

ภัทรา เวชสวรรค์[1], สุวัจ รชตวัฒนกุล[2] และ สนใจ รชตวัฒนกุล[3]

Pattara Vajsawan[1], Suwat Rachatawattanakul [2] and Sanjai Rachatawattanakun[3]

[1-3]มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

[1-3]Suvarnabhumi Bangkok University, Thailand

Corresponding Author's Email: pattara.vaj8@gmail.com

วันที่รับบทความ : 27 กุมภาพันธ์ 2568; วันแก้ไขบทความ 9 มีนาคม 2568; วันตอบรับบทความ : 11 มีนาคม 2568

Received 27 February 2025; Revised 9 March 2025; Accepted 11 March 2025

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร 2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน การสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยวิธีการเลือกสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการแบบบังเอิญ โดยการใช้แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน

* ภัทรา เวชสวรรค์, สุวัจ รชตวัฒนกุล และ สนใจ รชตวัฒนกุล. (2568). การรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล. วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม, 3(2), 595-608.

Pattara Vajsawan, Suwat Rachatawattanakul and Sanjai Rachatawattanakun. (2025). Public Policy Perception Of People In Bangkok: A Case Study Of Digital Currency. Journal of Interdisciplinary Social Development, 3(2), 595-608.;

DOI: https://doi.org/10.

Website: https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย 1. การรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านการรับรู้ต่อการปฏิบัติงาน รองลงมาคือ ด้านการรับรู้ต่อนโยบาย และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการรับรู้ต่อการบริหารจัดการ ตามลำดับ 2. การเปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มี อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีระดับการรับรู้นโยบายสาธารณะ กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล ไม่แตกต่างกัน ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: การรับรู้, นโยบายสาธารณะ, นโยบายแจกเงินดิจิทัล

Abstract

This research study on the perception of public policy of people in Bangkok, a case study of the digital money distribution policy, has the objectives 1. to study the perception of public policy of people in Bangkok, a case study of the digital money distribution policy, 2. to study the comparative level of public policy perception of people in Bangkok, a case study of the digital money distribution policy, categorized by personal factors. The sample consisted of 400 people living in Bangkok. Simple random sampling was used by accidental sampling using questionnaires. Data analysis used descriptive statistics and inferential statistics.

The research results based on the objectives revealed that 1. Public policy awareness of people in Bangkok, a case study of the digital money distribution policy. The results of the study found that overall, it was at the highest level. When considering each aspect, it was found that the aspect with the highest average value was the perception of work, followed by the perception of the policy, and the lowest average value was the perception of management, respectively. 2. Comparison of the level of public policy

awareness of people in Bangkok, a case study of the digital money distribution policy, categorized by personal factors. The results of the study found that people in Bangkok with different ages, marital status, education level, occupation, and monthly income had no different levels of public policy awareness in the case study of the digital money distribution policy. The statistical significance level was .05, which did not meet the hypothesis.

Keywords: Awareness, Public Policy, Digital Money Distribution Policy

บทนำ

นโยบายแจกเงินดิจิทัลหรือโครงการเติมเงินผ่านกระเป๋าเงินดิจิทัล 10,000 บาท เป็นนโยบายเศรษฐกิจระยะเร่งด่วนที่สำคัญของรัฐบาลชุดนายเศรษฐา ทวีสิน เป็นนายกรัฐมนตรี ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง ซึ่งพรรคเพื่อไทยประกาศเป็นนโยบายหลักในช่วงการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2566 โดยนางสาวแพทองธาร ชินวัตร หัวหน้าครอบครัวเพื่อไทย ในงานเปิดตัว "ครอบครัวเพื่อไทย: บ้านหลังใหญ่หัวใจเดิม" ของพรรคเพื่อไทย เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2565 ได้ประกาศว่า หากพรรคเพื่อไทยได้เป็นแกนนำจัดตั้งรัฐบาลจะดำเนินการเติมเงินให้กับประชาชนทั่วประเทศ ต่อมาในงานเปิดตัวว่าที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2566 ของพรรคเพื่อไทย เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2566 นายเศรษฐา ทวีสิน ประธานที่ปรึกษาหัวหน้าครอบครัวเพื่อไทย และเป็นบุคคลที่ได้รับเสนอชื่อเป็นนายกรัฐมนตรีจากพรรคเพื่อไทย ได้ประกาศนโยบายเติมเงินอย่างเป็นทางการ โดยจะเติมเงินเข้าไปในกระเป๋าเงินดิจิทัลของประชาชนสัญชาติไทยทุกคน ที่มีอายุ 16 ปีขึ้นไป เพื่อนำไปจับจ่ายใช้สอยในชีวิตประจำวัน ในพื้นที่ร้านค้าชุมชนรัศมี 4 กิโลเมตร มีอายุการใช้งาน 6 เดือน ซึ่งร้านค้าสามารถนำเงินดิจิทัลมาแลกเป็นเงินบาทได้กับธนาคารของรัฐในภายหลัง เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจหมุนเวียนในระดับชุมชน นำไปสู่การกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับประเทศ (กระทรวงการคลัง, 2566)

ในยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน การเปลี่ยนแปลงรูปแบบเศรษฐกิจและการทำธุรกรรมทางการเงินได้สร้างโอกาสและความท้าทายใหม่ ๆ ให้แก่สังคมไทย หนึ่งในนโยบายสำคัญที่ภาครัฐริเริ่ม คือการแจกเงินดิจิทัล ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อกระตุ้น

เศรษฐกิจ ลดความเหลื่อมล้ำ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีทางการเงิน (World Economic Forum, 2023)

แม้ว่านโยบายแจกเงินดิจิทัลจะถูกเสนอให้เป็นมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ แต่ยังมีข้อถกเถียงถึงความเหมาะสมและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น ประเด็นที่ต้องพิจารณาได้แก่ ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับวิธีการใช้งานและข้อจำกัดของเงินดิจิทัล ความเชื่อมั่นต่อมาตรการของภาครัฐ รวมถึงผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจโดยรวม (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2566) นอกจากนี้ ยังมีความกังวลเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนของโครงการและผลกระทบทางการคลังของประเทศในระยะยาว ตลอดจนข้อจำกัดในการใช้จ่ายภายในพื้นที่ที่กำหนด ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของประชาชน (IMF, 2023) ด้วยเหตุนี้ การศึกษาความเข้าใจและการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับนโยบายนี้จึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้สามารถประเมินผลกระทบได้อย่างรอบด้านและนำไปสู่การปรับปรุงนโยบายที่เหมาะสม

การศึกษานี้มุ่งเน้นการรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนในการพัฒนานโยบายและการสื่อสารต่อสาธารณะ และเป็นแนวทางในการพัฒนาในการสร้างการรับรู้นโยบายของรัฐต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การทบทวนวรรณกรรม

การรับรู้

อรทัย จันทวงศ์ (2555) การรับรู้คือ การแปลความหมายกับสิ่งที่บุคคลได้รับโดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ การได้เห็น การได้ยิน การได้กลิ่น การได้ลิ้มรส และการได้สัมผัส หรือการแปลความหมายของสิ่งเร้า ผ่านระบบประสาทสัมผัส ส่งผลให้เกิดความรู้สึก การสื่อความหมายของสิ่งเร้าหรือข้อมูลที่ได้รับ ทำให้มีพฤติกรรมหรือการกระทำต่าง ๆ โดยอาศัยจากความรู้เดิม ประสบการณ์ในอดีต และความต้องการของตนเอง

ชิดชนก ทองไทย (2556) การรับรู้ คือ การแปลความหมายจากสื่อต่าง ๆ ที่ได้รับทำให้เกิดความจำ ความคิด หรือการเรียนรู้ ซึ่งกระบวนการในการรับรู้ แสดงถึง ความรู้ ความเข้าใจ และการมองเห็นหรือการ ได้ยิน การตีความสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่มากระตุ้นประสาทสัมผัส ทำให้มีการตอบสนองเป็นการกระทำหรือความนึกคิด

ปิยะนันท์ บุญณะโยไทย (2556) ให้ความหมาย การรับรู้คือ การแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิด ความรู้ และความเข้าใจในเรื่องที่เกิดขึ้น ในจิตใจของแต่ละบุคคล โดยผ่านการตีความหรือความหมายของข้อมูลจาก อวัยวะที่รับความรู้สึกแล้วแสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจจากการตีความหมายนั้น และนำไปสู่การตอบสนอง

นโยบายสาธารณะ

นโยบายสาธารณะถือเป็นส่วนสำคัญที่สุดของการบริหารานของรัฐบาล เพราะเกี่ยวกับเจตนารมณ์ของรัฐบาลตั้งแต่เมื่อครั้งหาเสียงเลือกตั้ง จนถึงการประกาศแถลงนโยบาย และโดยตัวของมันเอง นโยบายสาธารณะก็มีความสำคัญในแง่ต่างๆ ดังนี้

1. เป็นกรอบแนวทางการบริหารจัดการของภาครัฐในอันที่จะเก็ปัญหาให้แก่สาธารณชนเพราะนโยบายสาธารณะจะกระทบต่อวิถีชีวิตด้านต่างๆ ของประชาชน เช่น นโยบายสาธารณะด้านสาธารณสุข สวัสดิการ การศึกษา การเก็บภาษี การค้าต่างประเทศ การอพยพ สิทธิของพลเมือง การปกป้องสิ่งแวดล้อม รายจ่ายของรัฐบาลท้องถิ่น และการป้องกันประเทศ

2. เป็นเสมือนเข็มทิศการทำงานของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐที่จะยึดถือเป็นแนวปฏิบัติเนื่องจากในนโยบายสาธารณะจะกำหนดว่าเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องส่วนใด จะต้องปฏิบัติอะไรอย่างไร และเมื่อไร จึงจะสอดคล้องกับแนวนโยบาย

3. ช่วยให้ประชาชนได้รับรู้ถึงบทบาทการมีส่วนร่วมตามนโยบายที่รัฐบาลกำหนด เช่น โครงการรณรงค์ลดภาวะโลกร้อน

4. เป็นเครื่องมือสำหรับทำให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรใหม่ที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของปัญหา และเพื่อประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชุติมา อินทร์ดา (2563) ศึกษาเรื่อง การรับรู้นโยบายสาธารณะด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อศึกษาการรับรู้นโยบายสาธารณะด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคม

ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อศึกษาการรับรู้นโยบายสาธารณะด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคมจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 400 คนโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบใช้สถิติการทดสอบแบบ t-test ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ เงินเดือนแตกต่างกันการรับรู้นโยบายสาธารณะด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคมแตกต่างกัน และปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีเพศ แตกต่างกันทำให้การรับรู้นโยบายสาธารณะด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคมไม่แตกต่างกัน

อณิกร ดอนแก้ว (2561) ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้นโยบายสาธารณะของรัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ของบุคลากรสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โดยการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการนำ นโยบายไปปฏิบัติ แนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ผลจากการศึกษาพบว่า การรับรู้นโยบาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ปัญหาและอุปสรรคในการนำไปปฏิบัติ คือ ด้านของเงื่อนไขทางการเมือง และด้านเงื่อนไขของสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับปานกลาง แนวทางในการแก้ไขปัญหา ด้านเงื่อนไขทางการเมืองคือ หน่วยงานควรจัดทำตามนโยบายแผนงบประมาณให้มีความชัดเจน และรับฟังความคิดเห็นในการกำหนด นโยบายต่าง ๆ เพื่อก่อให้เกิดความเสมอภาค และ ความเท่าเทียมในการรับบริการจากทางภาครัฐ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

2. ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

3. ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

4. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

5. ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

6. ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ประชาชนที่อาศัยอยู่ในในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 5,500,000 คน (กรุงเทพมหานคร,2565) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้หลักการคำนวณของ Yamane (ไพฑูรย์ โพธิสว่าง, 2561) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายปิด จะเป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปิด จะเป็นคำถามเกี่ยวกับระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ การสร้างเครื่องมือตามกำหนดกรอบแนวคิด และมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย แล้วเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชาชนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของครอนบาค ได้เท่ากับ .933

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านระบบออนไลน์ โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีการเลือกสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการแบบบังเอิญ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ (1) การหาค่าร้อยละ (Percentage) (2) การหาค่าเฉลี่ย (Mean) (3) การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (4) การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การทดสอบแบบ t-Test และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เรื่อง การรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 67.00 มีอายุ 30 - 39 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 สถานภาพโสด จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 53.25 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 42.75 มีอาชีพพนักงานเอกชน จำนวน 145 คิดเป็นร้อยละ 36.25 มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.75

1. ผลการศึกษาระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม

(n = 400)

การรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร	ความเห็นหรือความรู้สึก			
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	ลำดับ
1. ด้านการรับรู้ต่อนโยบาย	4.67	0.45	มากที่สุด	2
2. ด้านการรับรู้ต่อการปฏิบัติงาน	4.75	0.46	มากที่สุด	1
3. ด้านการรับรู้ต่อการบริหารจัดการ	4.61	0.51	มากที่สุด	3
รวม	4.68	0.45	มากที่สุด	

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$= 4.68 , SD = 0.45) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านการรับรู้ต่อการปฏิบัติงาน ($\overline{X}$= 4.75 , SD = 0.46) รองลงมาคือ ด้านการรับรู้ต่อนโยบาย ($\overline{X}$= 4.67 , SD = 0.45) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการรับรู้ต่อการบริหารจัดการ ($\overline{X}$= 4.61 , SD = 0.51) ตามลำดับ

2. ศึกษาเปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\overline{X}$	df	t	p
ชาย	141	3.92	398	.460	.646
หญิง	259	3.91			
รวม	400				

*(p ≤ .05)

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ t - Test เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีระดับการรับรู้นโยบายสาธารณะ กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	2.25	0.75	1.297	.098
ภายในกลุ่ม	395	55.99	0.14		
รวม	399	58.24			

*(p ≤ .05)

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ One-way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีระดับการรับรู้นโยบายสาธารณะ กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4 วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล จำแนกตามสถานภาพการสมรส

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	1.58	0.53	2.672	.151
ภายในกลุ่ม	396	56.66	0.14		
รวม	399	58.24			

*(p < .05)

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพการสมรส โดยใช้สถิติ One-way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพการสมรสที่แตกต่างกัน มีระดับการรับรู้นโยบายสาธารณะ กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 5 วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	3.37	1.12	1.113	.621
ภายในกลุ่ม	396	54.87	0.14		
รวม	399	58.24			

*(p < .05)

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ One-way

ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีระดับการรับรู้นโยบายสาธารณะ กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 6 วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	4.13	1.03	2.543	.429
ภายในกลุ่ม	395	54.11	0.14		
รวม	399	58.24			

*(p < .05)

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพ โดยใช้สถิติ One-way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีระดับการรับรู้นโยบายสาธารณะ กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 7 วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	3.16	0.79	2.667	.277
ภายในกลุ่ม	395	55.08	0.14		
รวม	399	58.24			

*(p < .05)

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตามรายได้ต่อเดือน โดยใช้สถิติ One-way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีตามรายได้ต่อ

เดือนที่แตกต่างกัน มีระดับการรับรู้นโยบายสาธารณะ กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง การรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยเรียงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ ดังนี้

1. การรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านการรับรู้ต่อการปฏิบัติงาน รองลงมาคือ ด้านการรับรู้ต่อนโยบาย และด้านการรับรู้ต่อการบริหารจัดการ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชุติมา อินทร์ตา (2563) ศึกษาเรื่อง การรับรู้นโยบายสาธารณะด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ผลการวิเคราะห์การรับรู้นโยบายสาธารณะด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทาง สังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยภาพรวมระดับการรับรู้อยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้นโยบายแจกเงินดิจิทัลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มี อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีระดับการรับรู้นโยบายสาธารณะ กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชุติมา อินทร์ตา (2563) ศึกษาเรื่อง การรับรู้นโยบายสาธารณะด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีเพศ แตกต่างกันทำให้การรับรู้นโยบายสาธารณะด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคมไม่แตกต่างกัน

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ

1. รัฐบาลควรจัดทำแคมเปญประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงง่าย เน้นการให้ข้อมูลที่ชัดเจนและโปร่งใสเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ วิธีการ และผลลัพธ์ที่คาดหวังจากนโยบายแจกเงินดิจิทัล เพื่อสร้างความเข้าใจและความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน

2. ควรจัดการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้งานเงินดิจิทัลแก่กลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย เช่น ผู้สูงอายุและกลุ่มที่ขาดโอกาสในการเข้าถึงเทคโนโลยี

3. ควรจัดตั้งหน่วยงานที่ทำหน้าที่ติดตามและประเมินผลกระทบของนโยบายแจกเงินดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถปรับปรุงและพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ข้อจำกัดของการวิจัย

1. การศึกษานี้มีข้อจำกัดในด้านขอบเขตของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมุ่งเน้นเฉพาะประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ทำให้อาจไม่สามารถสะท้อนความคิดเห็นของประชาชนในภูมิภาคอื่น ๆ ได้อย่างครบถ้วน

2. ข้อมูลที่ใช้วิเคราะห์ยังอ้างอิงจากแหล่งข้อมูลที่มีอยู่ในช่วงเวลาที่ศึกษา ซึ่งอาจไม่สามารถสะท้อนการเปลี่ยนแปลงของนโยบายในอนาคตได้

3. ปัจจัยด้านความเข้าใจและการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล อาจมีผลต่อผลการวิจัย ทำให้ต้องพิจารณาปัจจัยอื่น ๆ เพิ่มเติมในการนำเสนอข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงการคลัง. (2566). รายงานแนวทางการดำเนินโครงการแจกเงินดิจิทัล กรุงเทพมหานคร: สำนักนโยบายการคลัง.

คณะรัฐมนตรี. (2562). คำแถลงนโยบาย. เรียกใช้เมื่อ 15 มีนาคม 2563 จาก https://www.thaigov.go.th/uploads/document/66/2019/07/pdf/Doc_20190725085640000000.pdf

ชิดชนก ทองไทย. (2556). การรับรู้ และทัศนคติ ที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ใน สารนิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ขุติมา อินทร์ตา. (2563). การรับรู้นโยบายสาธารณะด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. ใน วิทยานิพนธ์การบัญชี. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2566). การเปลี่ยนแปลงของระบบการเงินและผลกระทบของเงินดิจิทัล. กรุงเทพมหานคร: ธนาคารแห่งประเทศไทย.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2566). รายงานเศรษฐกิจและนโยบายการเงิน. ธนาคารแห่งประเทศไทย.

พรรคเพื่อไทย. (2565). นโยบายเศรษฐกิจดิจิทัล: แนวทางและแผนดำเนินการ. กรุงเทพมหานคร: พรรคเพื่อไทย.

International Monetary Fund (IMF). (2023). Digital Currencies and Economic Stability: A Global Perspective. Washington, DC: IMF.

World Economic Forum. (2023). The Future of Digital Payments and Economic Growth. Geneva: WEF.

ความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ ในจังหวัดระยอง

People Expectations to Social Welfare Provision by Government Agencies in Rayong Province

ภัทรา เวชสวรรค์[1], สุวัจ รชตวัฒนกุล[2], สนใจ รชตวัฒนกุล[3]

[1-3]คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, pattara.vaj8@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง ความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ กรณีตัวอย่าง จังหวัดระยอง มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังของประชาชนในจังหวัดระยอง ที่มีต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความคาดหวังของประชาชนในจังหวัดระยองที่มีต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล วิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ประชาชน จังหวัดระยอง จำนวน 375 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ผ่านระบบออนไลน์ โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) ใช้สถิติที่ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน T-test และ Anova

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย พบว่า ระดับความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐของประชาชน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด คือ สวัสดิการด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐของประชาชนที่มีจำนวนบุคคลในครอบครัวที่แตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำหลัก: ความคาดหวัง, สวัสดิการสังคม, หน่วยงานภาครัฐ

Abstract

The study aims to investigate the expectations towards the social welfare provision by government agencies, using, Rayong Province as a case study. The objectives are to examine the level of expectations of the residents in Rayong Province towards the social welfare provision by government agencies and to compare the level of expectations of the residents in Rayong Province That Quantitative research methods. Sub-district towards the social welfare provision by government agencies, categorized by personal factors. The sample group for the study consists of 375 residents in Rayong Province,. Data collection tools include online questionnaires administered through simple random sampling. Statistical analysis methods used include: 1) calculating percentages, 2) finding means, 3) calculating standard deviations, and 4) hypothesis testing.

The study findings based on the objectives are as follows: 1) Investigation of the level of expectations of residents in Rayong Province That Sub-district towards the social welfare provision by government agencies revealed that the overall level of expectation is at the highest level. When considering specific aspects, it was found that the aspect with the highest average rating is healthcare welfare, followed by education welfare, residential welfare, general social service welfare, employment and income stability welfare, legal justice welfare, and the lowest average rating is recreational welfare, respectively. 2) Comparative study of the level of expectations of people in front of the Rayong Province regarding social welfare provision of government agencies. It was found that the expectations regarding social welfare provision of government agencies Public sector of people with different number of persons in families There is a difference in expectations regarding social welfare provision by government agencies, with statistical significance at the .05 level, in line with the set assumptions. and expectations regarding social welfare provision by government agencies of people of different genders, ages, statuses, educational levels, occupations, and monthly incomes. different There are expectations for social welfare provision by government agencies. no different The statistical significance level .05 does not meet the set assumptions.

***Keywords**:* expectations, social welfare, public sector agency

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดสวัสดิการสังคมเป็นหนึ่งในหน้าที่สำคัญของภาครัฐในการช่วยเหลือประชาชนที่มีความต้องการพื้นฐาน โดยเฉพาะในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจหรือภัยพิบัติทางธรรมชาติ หน่วยงานภาครัฐจะต้องมีบทบาทสำคัญในการจัดหาทรัพยากรและบริการต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนได้รับการช่วยเหลืออย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ในประเทศไทย หน่วยงานภาครัฐได้พยายามพัฒนานโยบายและโครงการสวัสดิการสังคมเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนในด้านต่างๆ จังหวัดระยองเป็นจังหวัดที่มีบทบาทสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยเฉพาะในด้านอุตสาหกรรมและการลงทุนภายใต้โครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ซึ่งส่งผลให้เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม ความเจริญดังกล่าวไม่ได้ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียม โดยเฉพาะประชาชนกลุ่มเปราะบาง เช่น ผู้สูงอายุ ผู้มีรายได้น้อย และแรงงานนอกระบบ ประชาชนในจังหวัดระยองจึงมีความคาดหวังต่อภาครัฐในการจัดสวัสดิการสังคมอย่างทั่วถึง เป็นธรรม และตอบสนองต่อสภาพปัญหาที่แท้จริงในพื้นที่ ทั้งในด้านรายได้ ความมั่นคงทางสุขภาพ ที่อยู่อาศัย และความมั่นคงทางสังคมในระยะยาว(สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดระยอง,2566)

โดยจังหวัดระยองซึ่งเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกของไทย มีลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมที่หลากหลาย มีจำนวนประชากร 771,189 คน (สำนักงานสถิติจังหวัดระยอง,2566) ซึ่งทำให้ปัญหาทางสวัสดิการสังคมในพื้นที่นี้อาจมีความซับซ้อนและต้องการการตอบสนองที่แตกต่างกันไปจากพื้นที่อื่น ๆ ในด้านหนึ่ง ประชาชนในจังหวัดระยองอาจมีความคาดหวังที่แตกต่างจากประชาชนในจังหวัดอื่น ๆ เนื่องจากความหลากหลายของอาชีพ ดังนั้นการศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวังของประชาชนในเรื่องการจัดสวัสดิการสังคมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สามารถช่วยให้หน่วยงานภาครัฐสามารถพัฒนานโยบายและโครงการที่ตรงกับความต้องการของประชาชนได้มากยิ่งขึ้น (กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ จังหวัดระยอง,2568)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังของประชาชนในจังหวัดระยอง ที่มีต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความคาดหวังของประชาชนในจังหวัดระยอง ที่มีต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถนำผลการศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐไปวางแผนเพื่อจัดสวัสดิการสังคมได้ตรงตามความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง
2. สามารถนำผลจากการศึกษาจากระดับความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐในการเพิ่มประสิทธิภาพการสวัสดิการแต่ละด้านได้

แนวคิดและทฤษฎี

1. ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory)

ทฤษฎีความคาดหวังถูกพัฒนาโดย Victor Vroom ในปี 1964 โดยหลักการพื้นฐานของทฤษฎีนี้คือ การที่บุคคลจะมีพฤติกรรมใด ๆ หรือการตัดสินใจใด ๆ ขึ้นอยู่กับความเชื่อของพวกเขาที่ว่าผลลัพธ์ของการกระทำนั้นจะมีคุณค่าและคุ้มค่ากับความพยายามที่ต้องใช้ในการทำสิ่งนั้น ๆ หรือไม่ ทฤษฎีนี้ประกอบด้วยองค์ประกอบหลักสามประการ ได้แก่

Expectancy (ความคาดหวัง): การที่บุคคลเชื่อว่าเขาจะสามารถบรรลุเป้าหมายหรือความสำเร็จในสิ่งที่ทำได้หรือไม่ ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถและความพยายามที่บุคคลสามารถทุ่มเทได้

Instrumentality (เครื่องมือ): ความเชื่อของบุคคลว่าการบรรลุเป้าหมายจะนำไปสู่ผลลัพธ์หรือรางวัลที่เขาคาดหวัง เช่น หากเขาทำงานสำเร็จแล้ว เขาจะได้รับรางวัลหรือการตอบแทนตามที่คาดหวัง

Valence (ค่าเชิงลบ/บวก): การที่บุคคลเชื่อว่าผลลัพธ์ที่ได้รับนั้นมีค่าสำหรับเขาหรือไม่ และการตอบแทนที่ได้รับมีความหมายและคุ้มค่ากับความพยายามที่ทุ่มเทไป

2. ทฤษฎีการรับรู้ความเป็นธรรม (Equity Theory) อีกทฤษฎีที่สามารถใช้ในการวิเคราะห์ความคาดหวังของประชาชนคือ ทฤษฎีการรับรู้ความเป็นธรรม ซึ่งพัฒนาโดย John Stacey Adams ในปี 1963 โดยทฤษฎีนี้เน้นที่การรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับความยุติธรรมในการกระจายผลประโยชน์และการตอบแทน หากประชาชนรู้สึกว่าได้รับการปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม หรือไม่คุ้มค่ากับความพยายามที่ทุ่มเทไป ก็จะเกิดความไม่พอใจและมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเชิงลบต่อหน่วยงานภาครัฐ

ในการจัดสวัสดิการสังคม ทฤษฎีนี้จะช่วยอธิบายถึงความคาดหวังของประชาชนที่ต้องการเห็นการกระจายทรัพยากรและบริการอย่างยุติธรรม หากหน่วยงานภาครัฐไม่สามารถตอบสนองความคาดหวังหรือไม่สามารถจัดสวัสดิการให้ประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน จะส่งผลให้ประชาชนรู้สึกไม่พอใจและลดความเชื่อมั่นในระบบสวัสดิการ

3. ทฤษฎีการคาดหวังและการมีส่วนร่วม (Participation and Expectation Theory)
ทฤษฎีนี้เกี่ยวข้องกับการที่ประชาชนคาดหวังผลลัพธ์จากการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจและการพัฒนานโยบายสวัสดิการสังคม เมื่อประชาชนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนและตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคม พวกเขาจะคาดหวังให้ผลลัพธ์ของการมีส่วนร่วมของพวกเขามีความหมายและตอบสนองต่อความต้องการของพวกเขา

ทฤษฎีการรับรู้และความคาดหวัง (Perception and Expectancy Theory)

ทฤษฎีการรับรู้และความคาดหวังเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการที่บุคคลสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและความคาดหวังที่มีต่อสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทฤษฎีนี้สามารถช่วยให้เข้าใจถึงพฤติกรรมของประชาชนในการคาดหวังและตัดสินใจเกี่ยวกับการรับบริการสวัสดิการสังคมจากภาครัฐ
แนวคิดหลักของทฤษฎีการรับรู้และความคาดหวัง

ทฤษฎีการรับรู้และความคาดหวังจะเกี่ยวข้องกับสองประเด็นหลัก คือ การรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน และการคาดหวังเกี่ยวกับผลลัพธ์จากการกระทำหรือกิจกรรมใด ๆ

1. การรับรู้ (Perception): การรับรู้คือกระบวนการที่บุคคลสังเกตและตีความข้อมูลจากสภาพแวดล้อมเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ การรับรู้เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมจะขึ้นอยู่กับประสบการณ์ส่วนบุคคล ความเชื่อ และค่านิยมของประชาชน ซึ่งจะส่งผลต่อความคาดหวังที่พวกเขามีต่อบริการของภาครัฐ

2. ความคาดหวัง (Expectation): ความคาดหวังเกี่ยวข้องกับการคาดการณ์เกี่ยวกับผลลัพธ์ที่บุคคลเชื่อว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำหรือการตัดสินใจของพวกเขา ในกรณีของการจัดสวัสดิการสังคม ความคาดหวังของประชาชนจะขึ้นอยู่กับสิ่งที่พวกเขาคิดว่าภาครัฐสามารถทำได้และสิ่งที่พวกเขาคาดหวังว่าจะได้รับจากการให้บริการเหล่านั้น เช่น การคาดหวังว่าการขอความช่วยเหลือจะได้รับการตอบสนองในเวลาอันรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

การที่ประชาชนมีความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมมีผลโดยตรงต่อทัศนคติและพฤติกรรมของพวกเขาต่อภาครัฐ ถ้าผลลัพธ์ที่ได้ไม่ตรงกับความคาดหวังของประชาชน จะส่งผลให้เกิดความไม่พอใจและการสูญเสียความเชื่อมั่นในระบบการให้บริการของรัฐ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546 มาตรา 5 (1) ได้กำหนดขอบเขตของสวัสดิการสังคมสอดคล้องกับแผนพัฒนาสังคมฯ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2545 – 2549) ซึ่งกล่าวถึง สวัสดิการสังคมว่าเกี่ยวข้องกับการพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในสังคมให้มีความเป็นอยู่ที่ดีในด้านต่างๆ ดังนี้ (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2554)

1) การมีสุขภาพอนามัยที่ดี คือ การที่ประชาชนพึงได้รับการป้องกันโรคภัยไข้เจ็บการรักษาพยาบาล การส่งเสริมและพัฒนา สุขภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมอย่างทั่วถึงเท่าเทียมกัน ไม่ว่าเพศใด อายุหรือวัยใด เชื้อชาติใด ศาสนาใด อยู่ในภูมิภาคใดหรืออยู่ในวัฒนธรรมใด พึงได้รับบริการสวัสดิการด้านสุขภาพอนามัยที่ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง เสมอภาคเป็นธรรม สอดคล้องกับความต้องการและสถานการณ์ปัญหาของบุคคล กลุ่มบุคคล และประชาชน

2) การมีการศึกษาที่ดี คือ การที่ประชาชนพึงได้รับบริการที่ส่งเสริมและพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ทักษะ ตลอดจนการปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อนำไปสู่การดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพตลอดไป และแม้ว่าประชาชนจะมีข้อบกพร่องทางร่างกายจิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม หรือด้อยโอกาสทางการศึกษา ก็จะได้รับบริการการศึกษาพิเศษและจัดรูปแบบการศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนที่มีข้อจำกัดเหล่านั้น

3) การมีที่อยู่อาศัย คือ การที่ประชาชนมีที่อยู่อาศัยตามควรแก่อัตภาพ เพื่อช่วยเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ในทำนองเดียวกันประชาชนทุกคนควรจะได้มีที่อยู่อาศัยตามแต่กำลังความสามารถของบุคคลที่จะได้มา ถึงแม้ว่าประชาชนจะมีข้อบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม หรือด้อยโอกาสอย่างน้อยที่สุดที่อยู่อาศัยต้องให้ความปลอดภัย ความมั่นคงอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ไม่มีสภาพเสื่อมโทรมแออัด มีมลพิษ เสี่ยงต่อภัยพิบัติ เสี่ยงต่อความเสื่อมเสียทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

4) การด้านการมีงานทำและการมีความมั่นคงทางรายได้ และการมีสวัสดิการแรงงาน คือ การที่ประชาชนทุกคนมีงานทำที่ทำให้มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ งานที่ทำจะต้องมีสวัสดิการที่ดีหรืออย่างน้อยตามที่กฎหมาย

กำหนด ไม่เสี่ยงต่อการเจ็บป่วย อุบัติเหตุและอุบัติภัยต่าง ๆ ไม่เป็นงานที่สร้างความเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ไม่ผิดศีลธรรมหรือผิดกฎหมาย และจะต้องได้รับการคุ้มครองในเรื่องความมั่นคงในการดำเนินชีวิตของตนเองและครอบครัวในรูปแบบของการประกันสังคม

5) การนันทนาการ คือ การที่ประชาชนมีกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการบันเทิงและ การพักผ่อนหย่อนใจอย่างมีคุณภาพ

6) การบริการสังคมทั่วไป คือ การให้บริการแก่ประชาชนโดยเฉพาะผู้ยากจน ผู้ด้อยโอกาส และกลุ่มเป้าหมายพิเศษ เพื่อช่วยเสริมสร้างและการมีคุณภาพชีวิตที่ดี ช่วยพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่

7) กระบวนการยุติธรรม การที่ประชาชนได้รับการ คุ้มครองตามกฎหมาย อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม สามารถเข้า ถึงบริการที่รัฐจัดให้ เช่น การมีทนายแก้ต่าง เป็นต้น

สมมติฐานของการวิจัย

1. ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันมีความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐแตกต่างกัน

2. ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐแตกต่างกัน

3. ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐแตกต่างกัน

4. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐแตกต่างกัน

5. ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐแตกต่างกัน

6. ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐแตกต่างกัน

7. ประชาชนที่มีจำนวนบุคคลในครอบครัวแตกต่างกันมีความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้พิจารณาจากขอบเขตงานสวัสดิการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในสังคมให้มีความเป็นอยู่ที่ดีในด้านต่างๆ ทั้ง 7 ด้าน คือ 1) สวัสดิการด้านสุขภาพอนามัย 2) สวัสดิการด้านการศึกษา 3) สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัย 4) สวัสดิการด้านการมีงานทำและการมีความมั่นคงทางรายได้ 5) สวัสดิการด้านนันทนาการ 6) สวัสดิการด้านการบริการสังคมทั่วไป 7) สวัสดิการด้านกระบวนการยุติธรรม (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2554) และสามารถนำมาสรุปเป็นกรอบแนวความคิดในการวิจัย ได้ดังนี้

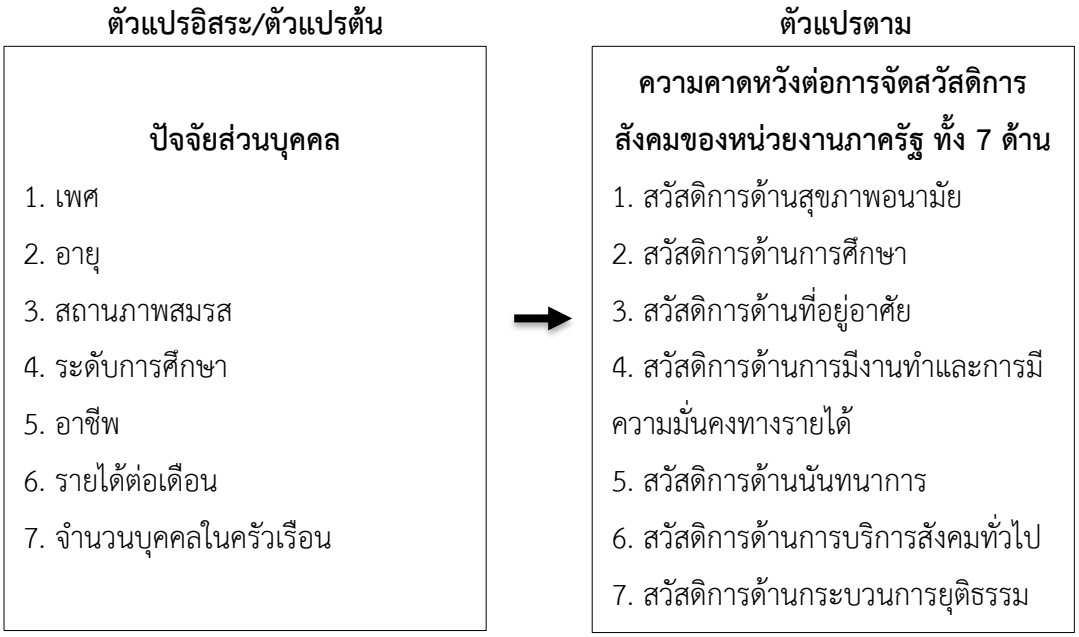

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ประชาชนใน จังหวัดระยอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้หลักการคำนวณของ Yamane (ไพฑูรย์ โพธิสว่าง, 2561) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 375 คน โดยคำนวนจากจำนวนประชากรจังหวัดระยอง 771,189 คน (สำนักงานสถิติจังหวัดระยอง,2566) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ผ่านระบบออนไลน์ โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีการเลือกแบบโควตา (Quota Sampling) โดยการเก็บข้อมูลตามพื้นที่ด้วยตนเอง และ ผ่านระบบออนไลน์ โดยใช้วิธีเก็บข้อมูลแบบสอบถามจากทั้ง 8 อำเภอของจังหวัดระยอง ในจำนวนอำเภอละ 50 ชุด โดยเก็บแบบ เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายปิด จะเป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปิด จะเป็นคำถามเกี่ยวกับระดับความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ โดยมีคำถามในด้านต่างๆ ทั้ง 7 ด้าน ดังนี้ 1) สวัสดิการด้านสุขภาพอนามัย 2) สวัสดิการด้านการศึกษา 3) สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัย 4) สวัสดิการด้านการมีงานทำและการมีความมั่นคงทางรายได้ 5) สวัสดิการด้านนันทนาการ 6) สวัสดิการด้านการบริการสังคมทั่วไป 7) สวัสดิการด้านกระบวนการยุติธรรม ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ การสร้างเครื่องมือตามกำหนดกรอบแนวคิด และมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย แล้วเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และไปทดลองใช้ (Try Out) กับ

ประชาชนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันในอำเภอเมือง จังหวัดระยอง จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของครอนบาค ได้เท่ากับ .936 การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 1) การหาค่าร้อยละ (Percentage) 2) การหาค่าเฉลี่ย (Mean) 3) การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) 4) การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การทดสอบแบบ t-Test และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One–way ANOVA)

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เรื่อง ความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ กรณีตัวอย่าง จังหวัดระยอง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 56.70 เพศชาย จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 48.20 มีอายุ 30 - 39 ปี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 28.65 อายุ 50 – 59 ปี จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 อายุ 40 – 49 ปี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 19.07 อายุ 20 - 29 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 19.80 และอายุ 60 ปี ขึ้นไป จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.85 สถานภาพโสด จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 43.07 สถานภาพสมรสอยู่ด้วยกัน จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 39.04 หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 12.57 และสมรสแต่ไม่ได้อยู่ด้วยกัน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 41.30 รองลงมาคือ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า (ปวส.) จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 22.20 มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า (ปวช.) จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.73 ประถมศึกษา จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 19.20 และไม่ได้ศึกษา จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.15 มีอาชีพพนักงานบริษัท จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 27.65 รับจ้างทั่วไป จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 19.67 ค้าขาย จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.43 เกษตรกรรม จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.64 ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ/หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.51 ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.87 และมีรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 31.93 รองลงมาคือ มีรายได้ 15,001 - 20,000 บาท จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 รายได้ 10,001 - 15,000 บาท จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 รายได้ 5,001 - 10,000 บาท จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 รายได้ไม่เกิน 5,000 บาท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.73 และไม่มีรายได้ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80 และจำนวนบุคคลในครอบครัว จำนวน 1 – 2 คน จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 35.80 จำนวน 3 – 4 คน จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 จำนวน 5 – 6 คน จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 16.60 และจำนวน 7 คนขึ้นไป จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.60

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐของประชาชนในจังหวัดระยอง ในภาพรวม

(n = 375)

ความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ	ความเห็นหรือความรู้สึก			
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	ลำดับ
1. สวัสดิการด้านสุขภาพอนามัย	4.74	0.46	มากที่สุด	1
2. สวัสดิการด้านการศึกษา	4.71	0.47	มากที่สุด	2
3. สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัย	4.61	0.52	มากที่สุด	3
4. สวัสดิการด้านการมีงานทำและการมีความมั่นคงทางรายได้	4.58	0.50	มากที่สุด	5
5. สวัสดิการด้านนันทนาการ	4.55	0.54	มากที่สุด	7
6. สวัสดิการด้านการบริการสังคมทั่วไป	4.59	0.54	มากที่สุด	4
7. สวัสดิการด้านกระบวนการยุติธรรม	4.57	0.53	มากที่สุด	6
รวม	4.62	0.41	มากที่สุด	

จากตาราง 1 พบว่า ระดับความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐของประชาชน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.62 , SD = 0.41) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด คือ สวัสดิการด้านสุขภาพอนามัย ($\bar{X}$ = 4.74 , SD = 0.46) รองลงมาคือ สวัสดิการด้านการศึกษา ($\bar{X}$ = 4.71 , SD = 0.47) สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัย ($\bar{X}$ = 4.61 , SD = 0.52) สวัสดิการด้านการบริการสังคมทั่วไป ($\bar{X}$ = 4.59 , SD = 0.54) สวัสดิการด้านการมีงานทำและการมีความมั่นคงทางรายได้ ($\bar{X}$ = 4.58 , SD = 0.50) สวัสดิการด้านกระบวนการยุติธรรม ($\bar{X}$ = 4.57 , SD = 0.53) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สวัสดิการด้านนันทนาการ ($\bar{X}$ = 4.55 , SD = 0.54) ตามลำดับ

ตาราง 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐของประชาชนใน จังหวัดระยอง จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	df	t	p
ชาย	185	4.70	373	.499	.973
หญิง	215	4.62			
รวม	375				

*(p ≤ .05)

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐของประชาชน จังหวัดระยอง จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ t - Test เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า

ประชาชนใน จังหวัดระยอง ที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐของประชาชนใน จังหวัดระยอง จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	1.47	0.37	1.71	.153
ภายในกลุ่ม	372	75.32	0.24		
รวม	376	76.79			

*(p ≤ .05)

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐของประชาชนใน จังหวัดระยอง จำแนกตามอายุ โดยใช้ค่าสถิติ One-way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนในจังหวัดระยอง ที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 4 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐของประชาชนใน จังหวัดระยอง จำแนกตามสถานภาพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	1.32	0.45	2.04	.113
ภายในกลุ่ม	373	75.47	0.22		
รวม	376	76.79			

*(p ≤ .05)

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐของประชาชนจังหวัดระยอง จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้ค่าสถิติ One-way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนใน จังหวัดระยอง ที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน มีความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 5 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐของประชาชนใน จังหวัดระยอง จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	0.31	0.08	3.36	.851
ภายในกลุ่ม	372	76.46	0.23		
รวม	376	76.77			

*(p ≤ .05)

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐของประชาชนในจังหวัดระยอง จำแนกระดับการศึกษา โดยใช้ค่าสถิติ One-way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนในจังหวัดระยอง ที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 6 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐของประชาชนใน จังหวัดระยอง จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	6	2.24	0.38	1.75	.113
ภายในกลุ่ม	369	74.53	0.23		
รวม	375	76.77			

*(p ≤ .05)

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐของประชาชนใน จังหวัดระยอง จำแนกอาชีพ โดยใช้ค่าสถิติ One-way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนในจังหวัดระยอง ที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 7 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐของประชาชนในจังหวัดระยอง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	5	0.98	0.21	0.90	.483
ภายในกลุ่ม	371	75.78	0.24		
รวม	376	76.76			

*(p ≤ .05)

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐของประชาชนใน จังหวัดระยอง จำแนกรายได้ต่อเดือน โดยใช้ค่าสถิติ One-way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนใน จังหวัดระยอง ที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 8 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐของประชาชนใน จังหวัดระยอง จำแนกตามจำนวนบุคคลในครัวเรือน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	3.04	1.01	4.83	.003*
ภายในกลุ่ม	373	73.75	0.23		
รวม	376	76.79			

*($p \leq .05$)

จากตาราง 8 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐของประชาชนใน จังหวัดระยอง จำแนกตามจำนวนบุคคลในครัวเรือน โดยใช้ค่าสถิติ One-way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนใน จังหวัดระยอง ที่มีจำนวนบุคคลในครัวเรือนที่แตกต่างกัน มีความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง ความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐของประชาชนใน จังหวัดระยอง ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยเรียงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ ดังนี้

1. ความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดระยอง ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรกมล บุญแพทย์ (2561) ศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ ความคาดหวังที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการในเขตเทศบาลตำบลหลักห้า จังหวัดสมุทรสาคร ผลการวิจัย พบว่า ด้านความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

1.1 ความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ สวัสดิการด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประชัน คะเนวัน (2557) ที่พบว่า ความต้องการสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ มีความต้องการสวัสดิการสังคม ด้านกระบวนการยุติธรรมและบริการสังคมมากที่สุด มีระดับค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.46

1.2 ความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ การจัดสวัสดิการด้านการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประชัน คะเนวัน (2557) ที่พบว่า ความต้องการสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ มีความต้องการสวัสดิการสังคม ด้านกระบวนการยุติธรรมและบริการสังคมมากที่สุด มีระดับค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.46

1.3 ความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ การจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรกมล บุญแพทย์ (2561) ศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ ความคาดหวังที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการในเขตเทศบาลตำบลหลักห้า จังหวัดสมุทรสาคร ผลการวิจัย พบว่า ความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ ด้านที่ระดับมากที่สุด คือ ที่อยู่อาศัย

1.4 ความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ การจัดสวัสดิการด้านการมีงานทำและการมีความมั่นคงทางรายได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยภาลินี บุญเสงี่ยม (2566) ศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ : กรณีศึกษาตำบลโคกขี้หนอน อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรีผลการวิจัย พบว่า ความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ การจัดสวัสดิการด้านการมีงานทำและการมีความมั่นคงทางรายได้ อยู่ในระดับมากที่สุด

1.5 ความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ การจัดสวัสดิการด้านนันทนาการอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยภาลินี บุญเสงี่ยม (2566) ศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ : กรณีศึกษาตำบลโคกขี้หนอน อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัย พบว่า ความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ การจัดสวัสดิการด้านนันทนาการ อยู่ในระดับมากที่สุด

1.6 ความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ การจัดสวัสดิการด้านการบริการสังคมทั่วไป อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระครูภัทรปัญญาคุณ (เวียง แซ่อุ้ย) (2560) ศึกษาความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลหัวไทร อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า ด้านบริการสังคม อยู่ในระดับมาก

1.7 ความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ การจัดสวัสดิการด้านกระบวนการยุติธรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยภาลินี บุญเสงี่ยม (2566) ศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ : กรณีศึกษาตำบลโคกขี้หนอน อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรีผลการวิจัย พบว่า ความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ การจัดสวัสดิการด้านกระบวนการยุติธรรม อยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความคาดหวังของประชาชนในจังหวัดระยองที่มีต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และจำนวนบุคคลที่ในครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย พระครูภัทรปัญญาคุณ (เวียงแซ่อุ้ย)) (2560) ศึกษาความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลหัวไทร อำเภอหัวไทร จังหวัด

นครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า ผู้สูงอายุที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส สถานภาพการอยู่อาศัย ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และโรคประจำตัวต่างกัน มีระดับความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. นำผลการวิจัยครั้งนี้ไปเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำ แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนชุมชนด้านการจัดบริการสังคม แบบมีส่วนร่วมโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมการประชุม

2. ควรลงพื้นที่สำรวจกลุ่มยากจน และผู้ด้อยโอกาส เพื่อช่วยเสริมสร้างและการมีคุณภาพชีวิตที่ดี ช่วยพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ ในพื้นที่จังหวัดอื่น

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านสุขภาพอนามัยของประชาชน ควรส่งเสริมพัฒนานโยบายให้กับประชาชนนพื้นที่ เนื่องจากเป็นสิ่งที่ประชาชนคาดหวังมากที่สุดจากภาครัฐ ว่าต้องการสวัสิดิการด้านสุขภาพอนามัยมากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

กรกมล บุญแพทย์. (2561). *ความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ ความคาดหวังที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการในเขตเทศบาลตำบลหลักห้า จังหวัดสมุทรสาคร* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยบูรพา].

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2546). *พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546*. เทพเพ็ญวานิสย์.

พิไลวรรณ จันทสุกรี. (2540). *ความคาดหวังในงานของนักศึกษาพยาบาลปีที่สี่วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีในเขตภาคเหนือ* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่].

ไพฑูรย์ โพธิสว่าง. (2556). *การทำวิจัยทางสังคมศาสตร์ หลักการ วิธีปฏิบัติ สถิติ และคอมพิวเตอร์*. Come In.

ณฤทัย เกตุหอม. (2555). *ความต้องการได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการในเขตอำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์].

ภาลินี บุญเสงี่ยม. (2565). *ความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ : กรณีศึกษาตำบลโคกขี้หนอน อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยบูรพา].

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)*. สำนักนายกรัฐมนตรี.

ศิริพร ตันทโอภาส, และรัชนีกร ทองสุขดี. (2562). การวางแผนการเปลี่ยนผ่านจากบ้านสู่โรงเรียน: แนวทางการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาของเด็กพิการในพื้นที่ดอยวาวี. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยนเรศวร*.

อภิชาต ทองน้อย. (2559). *การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการทางการมองเห็นในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์].

อภิญญา เวชยชัย, และกิตติพัฒน์ นนทปัทมะดุล. (2546). *การพัฒนาระบบสวัสดิการสำหรับคนจนและคนด้อยโอกาส: กลุ่มคนจนผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มเสี่ยงที่ประสบปัญหาทางสังคม*. ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์การเมือง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Bartol, K. M., & Martin, D. C. (1998). *Management* (2nd ed.). Prentice Hall.

Ivancevich, J. M., & Matteson, M. T. (2002). *Organizational behavior and management* (6th ed.). McGraw-Hill.

Maslow, A. H. (1970). *Motivation and personality*. Harper and Row.

Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis*. Harper & Row.

วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม
สถาบันส่งเสริมและพัฒนาวิชาการด็อกเตอร์เกษ
เลขที่ 1 หมู่ 12 ตำบลเหล่าต่างคำ อำเภอโพนพิสัย
จังหวัดหนองคาย 43120 โทรศัพท์ 061-0186156

ที่ วสก 2568/061

3 เมษายน 2568

เรื่อง ตอบรับการลงบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม

เจริญพร คุณภัทรา เวชสวรรค์, คุณสุวัจ รชตวัฒนกุล และ คุณสนใจ รชตวัฒนกุล

ตามที่ท่านได้ส่งบทความวิจัย เรื่อง **“การรับรู้นโยบายสาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษานโยบายแจกเงินดิจิทัล”** ลงตีพิมพ์ในวารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม ISSN : 2822-1060 (Online) กองบรรณาธิการ ขอแจ้งให้ทราบว่าบทความของท่านได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) จำนวน 3 ท่าน และได้รับการพิจารณาลงตีพิมพ์ในวารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม **ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (มีนาคม - เมษายน 2568)** ซึ่งท่านสามารถดาวน์โหลดบทความฉบับสมบูรณ์ในวันที่ 30 เมษายน พ.ศ.2568 ได้ที่ https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

อนึ่ง วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม ได้ผ่านการประเมินคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) รอบที่ 5 โดยได้รับการจัดให้อยู่ใน **วารสารกลุ่มที่ 2 ระยะเวลาการรับรองคุณภาพวารสารตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2568 จนถึง วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2572**

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดทราบ

(พระครูสุตสารบัณฑิต, ดร.)
บรรณาธิการ
วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม

กองบรรณาธิการสหศาสตร์การพัฒนาสังคม
ผู้ประสานงาน นางสาวดวงใจ บุญโยง โทรศัพท์ 085-0320403
นางสาววรรณภา ผาทอง โทรศัพท์ 089-2066062